

EL DESPERTADOR MEXICANO

Organo Informativo del EZLN México

Nº 1 diciembre 1993

Declaración de la Selva Lacandona Hoy Decimos ¡Basta!

Al Pueblo De México:
Hermanos Mexicanos:

Somos producto de 500 años de luchas primero contra la esclavitud, en la guerra de Independencia contra España encabezada por los insurgentes, después por evitar ser absorbidos por el expansionismo norteamericano, luego por promulgar nuestra Constitución y expulsar al Imperio Francés de nuestro suelo, después la dictadura porfirista nos hizo la aplicación justa de las leyes de Reforma, el pueblo se rebeló formando sus propios líderes, surgieron Villa y Zapata, hombres pobres como nosotros a los que se nos ha negado la preparación más elemental para así poder utilizarnos como carne de cañón y saquear las riquezas de nuestra patria sin importarnos que estemos muriendo de hambre y enfermedades curables, sin importarnos que no tengamos nada, absolutamente nada, ni un techo digno, ni tierra, ni trabajo, ni salud, ni alimentación, ni educación, sin tener derecho a elegir libre

y democráticamente a nuestras autoridades, sin independencia de los extranjeros, sin paz ni justicia para nosotros y nuestros hijos.

Pero nosotros **HOY DECIMOS** ¡BASTA! somos los herederos de los verdaderos valores de nuestra nacionalidad, los despozámos como millones y llamamos a todos nuestros hermanos a que se unan a este llamado como el único camino para no morir de hambre ante la ambición insatiable de una dictadura de más de 70 años encabezada por una camarilla de señores que representan a los grupos más conservadores y vendedpatrias. Son los mismos que se opusieron a Hidalgo y a Morelos, los que traicionaron a Vicente Guerrero, son los mismos que vendieron más de la mitad de nuestro suelo al extranjero invasor, son los mismos que trajeron un príncipe europeo a gobernarnos, son los mismos que forma-

М. Е. Е. И. К. О.
экзодон аринлпогоорног, Эдловикн, Мамс 94

στη Rosalba, το Martin και την Cristina

Βασικός στόχος αυτής της μικρής έκδοσης είναι η αντιπληροφόρηση, μια και η ενημέρωση όποιου ενδιαφέρεται για την εξέγερση στο Μεξικό περνά υποχρεωτικά μέσα από τα επίσημα κανάλια των media που επιλέγουν, προωθούν και διαμορφώνουν τα γεγονότα, ανάλογα με τα συμφέροντα που υπηρετούν αυτοί που τα διαχειρίζονται. Θα πρέπει να αναφερθούν, πάντως, οι πολύ καλές αναφορές στο θέμα που έκαναν, ως τη στιγμή που γράφονται αυτά τα λόγια, τα δελτία πληροφόρησης "Ο Αναρχικός" Νο 86 και 87 και "Μεξικό 1994" Νο 1 και 2 καθώς και το περιοδικό "Οι πειρατές της ημισελήνου" Νο 4(17).

Οι λόγοι που μας οδήγησαν στην παρουσίαση αυτής της έκδοσης -πέρα από την όποια προσωπική, συναισθηματική φόρτιση που είναι τόσο όμορφο να λειτουργεί σαν κινητήρια δύναμη αυτών που κάνουμε- είναι και οι εξής:

- πρόκειται, ουσιαστικά για την πρώτη εξέγερση που ζούμε τις τελευταίες δεκαετίες, η οποία οργανώνει την κοινωνική και στρατιωτική της αντιπαράθεση κηρύσσοντας ρητά και δημόσια τον πόλεμο στους ταξικούς της εχθρούς.
- ξεπερνά τον αυθόρμητο χαρακτήρα της εξέγερσης των κολασμένων αυτού του κόσμου επιλέγοντας το χρόνο δράσης της χωρίς όμως να χάνει τίποτα από την ορμή και τη λύσσα της. Ξεσπά την ημέρα της επίσημης έναρξης της Βορειοαμερικάνικης Ένωσης Ελεύθερου Εμπορίου (της γνωστής NAFTA) απαντώντας ξεκάθαρα και δυναμικά στην προσπάθεια προώθησης της Νέας Τάξης Πραγμάτων μέσω της εγκαθίδρυσης των οικονομικών της σχηματισμών.
- αντλεί τη δύναμή της από την επαναστατική παράδοση στον ίδιο τον τόπο της διεκδικώντας την ιστορική της συνέχεια μέσα από τη συλλογική κοινωνική μνήμη. Πετυχαίνει με αυτόν τον τρόπο ουσιαστικό κοινωνικό έρεισμα: "οι συνθήκες καταπίεσής μας παραμένουν ίδιες, η απάντησή μας θα είναι η ίδια".

Την ίδια στιγμή που οι "διανοούμενοι" και τα -πάλαι ποτέ- αντάρτικα της αριστεράς στην κεντρική Αμερική φαίνεται να ενσωματώνονται αμετάβλητα στους κρατιστικούς θεσμούς, ο Στρατός των Ζαπατιστών για την Εθνική Απελευθέρωση επιλέγει το δρόμο του ένοπλου επαναστατικού αγώνα, χωρίς να θεωρεί τον εαυτό του κανενός είδους πρωτοπορία και καλώντας τους καταπιεσμένους αδελφούς τους να συμπαραταχθούν κάτω, όχι απο το λάβαρο της οργάνωσης, αλλά από τη σημαία της Επανάστασης επιλέγοντας τα μέσα πάλης που θέλει ο καθένας.

Παρόλο που με επιφύλαξη αντιμετωπίζουμε κάποια στοιχεία милитарιστικής - ιεραρχικής δομής του EZLN, ή το γεγονός ότι έκατσε τελικά στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με την κυβέρνηση και με δεδομένη την έμμεση και ελλειπή ενημέρωσή μας για τα γεγονότα, θα ήταν άστοχο να επιχειρηθεί μια συνολική κριτική της οργάνωσης και του αγώνα της, όσο κοντινή προσέγγιση της μεξικάνικης κοινωνικής πραγματικότητας κι αν έχει κανείς.

Άλλωστε, μέσα από τη διεθνιστική μας οπτική, σημαντικό είναι να καταδειχθούν εκείνα τα χαρακτηριστικά του αγώνα στο Μεξικό που εμπλουτίζουν και προάγουν τον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση σε όποιο σημείο του πλανήτη κι αν διεξάγεται.

Στα τέλη του αιώνα, λοιπόν, από το Μεξικό υψώνεται η Μαύρη Σημαία θυμίζοντας ότι η επανάσταση μένει πάντα ζωντανή στις ψυχές που ακολουθούν τον άνεμο της αξιοπρέπειας και της αντίστασης.

Σαλονίκη, 22 Μαρτίου 1994
(για επικοινωνία γράψτε στην Τ.Θ.50042-Τ.Κ.54013)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΑΥΣΗ ΠΥΡΟΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ...

Η περίοδος που ακολουθεί τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός θεωρητικά κυριαρχείται από τις συνομιλίες EZLN κυβέρνησης. Στην πραγματικότητα είναι μία ανακαυχή που τα αντίπαλα στρατόπεδα αξιοποιούν, το καθένα για τους δικούς του στόχους. Η κυβέρνηση μεταφέρει συνεχώς δυνάμεις στο νότο και η στρατιωτική παρουσία στο Σαν Κριστόμπαλ, όπου γίνονται οι συνομιλίες, είναι αποφυκτική. Και στην υπόλοιπη χώρα, επίσης, οι δυνάμεις καταστολής ενισχύονται και ανανεώνεται ο εξοπλισμός τους. Χαρακτηριστικό είναι ότι η κυβέρνηση προμηθεύεται πυροσβεστικά οχήματα καταστολής διαδηλώσεων με εκτοξευτήρες μελάνης για να "σημαδεύονται" οι διαδηλωτές. Ενώ εκπρόσωποι του EZLN συζητούν με τους κυβερνητικούς, ένοπλες ομάδες μαχητών του περιπολούν στην ύπαιθρο και συγκαλούν συμβούλια με αγρότες και ινδιάνους στις κοινότητες της Τσιάπας.

Στα μέσα Μάρτη ο EZLN ανακοινώνει ότι αποχωρεί από το τραπέζι των συνομιλιών. Λίγες μέρες μετά, στις 23 Μάρτη στην Τιχουάνα της Κάτω Καλιφόρνια δολοφονείται ο Luis Donald Colosio, υποψήφιος του κυβερνώντος κόμματος στις προεδρικές εκλογές του Αυγούστου. Ο EZLN καταγγέλλει το γεγονός σαν τακτικό ελιγμό της κυβέρνησης την οποία θεωρεί οργανωτή της δολοφονίας. Καταγγέλλει, επίσης, ότι η πολεμική αεροπορία, "ως αντίποινα" βομβαρδίζει ινδιάνικες κοινότητες. Η κυβέρνηση διαψεύδει την ανακοίνωση του EZLN που είναι και η τελευταία που δημοσιεύεται στο μεξικάνικο αστικό τύπο.

Κυρίαρχο θέμα, πλέον, είναι η δολοφονία του Colosio και οι "απειλούμενοι δημοκρατικοί θεομοί". Το "τραγικό θύμα" προβάλλεται τόσο από τα media που σκειάζει όλες τις σφαγές στην Τσιάπας, ενώ ο πανταχού παρών στρατός αναλαμβάνει την "προστασία της δημοκρατίας". Η δημόσια τάξη, οι δημοκρατικές διαδικασίες και οι επερχόμενες εκλογές καταλαμβάνουν το σύνολο της επιβαλλόμενης, από τον τύπο και τα κόμματα, θεματολογίας. Όμως ήδη από τις 24 Μάρτη, μια μέρα μετά τη δολοφονία του Colosio, ημέρα εθνικού πένθους κατά το μεξικάνικο πολιτικό κόσμο, ανεξάρτητες οργανώσεις συγκεντρώνονται στην πλατεία Coyoacan, της Πόλης του Μεξικού, για να διαμαρτυρηθούν "για την έμφαση που δίνεται στη δολοφονία, τη στιγμή που εκατοντάδες ινδιάνοι δολοφονούνται από την πείνα και τη πύρραξη στην Τσιάπας". Ανεξάρτητες οργανώσεις υπεράσπισης ανθρωπίνων δικαιωμάτων καταγγέλλουν καταπατήσεις των στοιχειωδών πολιτικών δικαιωμάτων των εκατοντάδων άγνωστος ο ακριβής αριθμός, τσιαπανέκων αιχμαλώτων πολέμου. Χαρακτηριστικό είναι ότι ινδιάνοι αιχμάλωτοι που μιλούν μόνο τη γλώσσα τους ανακρίνονται και προφυλακίζονται χωρίς παρουσία διερμηνέα, αφού οι ινδιάνικες διάλεκτοι δεν αναγνωρίζονται σαν επίσημες γλώσσες. Το πέπλο σιωπής του τύπου "σπάει" όταν την 1η Απρίλη, στις φυλακές Cerro Hueco της πρωτεύουσας της Τσιάπας, 22 συλληφθέντες αρχίζουν απεργία πείνας με αίτημα την απελευθέρωσή τους. Οι εφημερίδες προβάλλουν την αποφυλάκιση, στις 20 Απρίλη, 17 απεργιών που "κρατούνταν χωρίς στοιχεία". Για τους υπόλοιπους...

Μόλις δυο μήνες πριν τις εκλογές το Μεξικό ζει την πιο έντονη προεκλογική περίοδο της ιστορίας του: δημόσιες συζητήσεις υποψηφίων των τριών μεγαλύτερων κομμάτων στην τηλεόραση, συγκεντρώσεις των οπαδών τους, γιγαντοδημιουργίες των κομμάτων στους δρόμους. Οι πάντες μιλούν για "δημοκρατία" και το "μάρτυρά" της Colosio. Ο τύπος έχει ήδη "ξεχάσει" την εξέγερση στην Τσιάπας εδώ και δύο μήνες.

Όμως "ο φούρνος της ιστορίας δεν έχει κρυφάκι": η στρατιωτική κατοχή των πόλεων της κεντρικής Τσιάπας συνεχίζεται, όπως και η παρουσία του στρατού των ζαπατιστών στην ύπαιθρο. Στα τέλη Απρίλη στην Tuxtla Gutierrez, πρωτεύουσα της Τσιάπας, "άγνωστοι" ένοπλοι σκοτώνουν ένα στρατιώτη σε συμπλοκή τους με τον ομοσπονδιακό στρατό.

Όλα δείχνουν ότι μετά τις εκλογές στις 21 Αυγούστου η νέα κυβέρνηση όποια και να είναι- θα θελήσει να "ξεκαθαρίσει αυτήν την ιστορία". Στο Μεξικό είναι διάχυτη η εντύπωση ότι μετά τις εκλογές θα ακολουθήσει αναζωπύρωση της σύρραξης μεταξύ ομοσπονδιακού στρατού και ζαπατιστών...

(το παραπάνω κείμενο γράφτηκε στις 27 Μάη με στοιχεία που πήραμε την τελευταία στιγμή)

Έμβλημα της πολιτείας Morelos την εποχή που ελεγχόταν από τις δυνάμεις του Εμιλιάνο Ζαπάτα. Κάτω από το αστέρι της επανάστασης, το σύνθημα "TIERRA Y LIBERTAD" (γη και ελευθερία) και στο πλαίσιο "Η γη σ'αυτών που εργάζεται"

"Με τη συνθήκη της NAFTA υπογράφεται το πιστοποιητικό θανάτου των Ινδιάνων" EZLN

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '70 οι βιομηχανικές υπερδυνάμεις του δυτικού κόσμου και η Ιαπωνία εξασφάλιζαν την εργασιακή ειρήνη στο εσωτερικό τους με κοινωνικές παροχές και μισθολογικές αυξήσεις. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλιζόταν η απαιτούμενη κοινωνική συναίνεση, η οποία όμως, αρχίζει να διαταράσσεται από τις βίαιες κοινωνικές αλλαγές της δεκαετίας του '70. Η, ως τότε, ακολουθούμενη τακτική γίνεται έτσι πολυέσδη και όχι ιδιαίτερα αποτελεσματική.

Το διεθνές κεφάλαιο, σ' αυτή τη φάση του, επιλέγει από τη μια την πολιτική πίεσης των εργαζομένων για λιγότερες διεδικήσεις προσπαθώντας να ελαχιστοποιήσει την αύξηση του κόστους παραγωγής κι από την άλλη δημιουργεί ουσιαστικά νεοαποικιακές σχέσεις εξάρτησης με τις χώρες του Τρίτου κόσμου (κυρίως αυτές της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας) που προσφέρουν υπάκουο -καθότι αναλώσιμο-, χαμηλού κόστους εργατικό δυναμικό διαθέτοντας, ταυτόχρονα, πλούσιες πρώτες ύλες και φτηνή -σχετικά- ενέργεια. Η παράλληλη μεταφορά τομέων της βιομηχανικής παραγωγής στις χώρες αυτές, οδηγεί στο σχηματισμό μιας νεοαποικιακής ελίτ που αναλαμβάνει την επί τόπου διαχείριση και τον έλεγχο της παραγωγικής διαδικασίας.

Μέσα στη διεθνή συγκυρία μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου, η αναμενόμενη στροφή της πολιτικής των ΗΠΑ από τη γεωπολιτική-στρατηγική στην οικονομική επεκτατική τακτική σκιαγραφεί την προωθούμενη Παγκόσμια Νέα Τάξη: νέες μορφές κυριαρχίας (μέσω του αναβαθμισμένου ρόλου των media ως μέσο κοινωνικού ελέγχου και της επιχειρούμενης πολιτισμικής ισοπέδωσης), νέες παραγωγικές σχέσεις εκμετάλλευσης (σαφή οικονομική διαστρωμάτωση των εργαζόμενων, "ελαστικοποίηση" της εργασίας), αναδιάρθρωση του παγκόσμιου "συστήματος ασφαλείας" (επανακαθορισμός του ρόλου ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, Συμβούλιο της Ευρώπης, ΔΝΤ) επιστρατεύονται και δρομολογούνται για την ολοκληρωτική της εγκαθίδρυση.

Ταυτόχρονα η αναδιάρθρωση αυτή δεν μπορεί παρά να θέσει ως στόχο την ταχεία άρση των περιορισμών στη διακίνηση του επενδυτικού κεφαλαίου και στο διεθνές εμπόριο. Περιορισμούς που επιβάλλονται από ιδιαιτερότητες των κρατικών οικονομιών (προστατευτισμός εθνικής οικονομίας, επιδοτήσεις εθνικών προϊόντων και επιβολή δασμών στα εισαγόμενα) και που έρχεται να άρει η Γενική Συμφωνία για τους Δασμούς και το Εμπόριο (GATT), η οποία μεταφέρει τη λήψη αποφάσεων για την οικονομική ανάπτυξη από τις εθνικές κυβερνήσεις σε διεθνείς επιτροπές που αποτελούνται, στην πραγματικότητα, από αντιπροσώπους των μεγαλύτερων πολυεθνικών. Αυτό, βέβαια, συνεπάγεται τον περιορισμό των εσόδων των χωρών του Τρίτου Κόσμου από τους δασμούς, διόγκωση των ελλειμμάτων τους, αναβάθμιση του ρυθμιστικού-ελεγκτικού ρόλου του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Σε αυτά τα πλαίσια τα τρία παγκόσμια οικονομικά κέντρα κυριαρχίας (Δυτ. Ευρώπη, Ιαπωνία, ΗΠΑ) επιχειρούν να δημιουργήσουν τους δικούς τους οικονομικούς ζωτικούς χώρους στον περίγυρο τους με τη μορφή των ζωνών ελεύθερου εμπορίου. Έτσι μετά την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, έρχεται η Βορειοαμερικάνικη Ένωση Ελεύθερου Εμπορίου (NAFTA) και τέλος οι προσπάθειες της Ιαπωνίας να συγκροτήσει τις χώρες του παλιού ASEAN (χώρες της ΝΑ Ασίας).

Η NAFTA έρχεται να ενοποιήσει τη μεγαλύτερη, για την ώρα, εσωτερική αγορά. Μια αγορά με 370 εκατομμύρια καταναλωτές, άφθονες πρώτες ύλες και "αναξιοποίητους" κλάδους, φθηνό εργατικό προσωπικό. Η συμφωνία αφορά αρχικά περίπου 4.500 είδη που θα διακινούνται μεταξύ των τριών χωρών χωρίς δασμούς ευνοώντας τις βορειοαμερικάνικες πολυεθνικές στον ανταγωνισμό τους με τα ευρωπαϊκά προϊόντα και επιχειρήσεις που θα βρίσκονται σε καθεστώς δασμολόγησης. Μπορεί να μη θεσμοθετεί, προς το παρόν, όργανα άσκησης κοινής πολιτικής (όπως γίνεται στη γηραιά ήπειρο με τα θεσμοθετημένα όργανα για την "ευρωπαϊκή

ολοκλήρωση"), αλλά επιβάλλει ουσιαστικά το καθεστώς εργασιακής εκμετάλλευσης και πειθαρχίας σε πλήρη αντιστοιχία με αυτό που ευαγγελίζεται η Λευκή Βίβλος.

Η συνθήκη της NAFTA αποτελεί για το Μεξικό το επιστέγασμα μιας νεοφιλελεύθερης οκταετούς "οικονομικής πολιτικής στα πρότυπα της ελεύθερης αγοράς" κατά την οποία η "οικονομική ανάπτυξη" βάθυσε σε απίστευτο βαθμό τη διαφορά ανάμεσα σε μια πλούσια μειοψηφία και την πλειοψηφία των εξαθλιωμένων. Η κυβέρνηση του Μεξικού "ακολουθώντας τις υοδείξεις του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας προσαυτολιζεί την αγροτική παραγωγή στις εξαγωγές και την παραγωγή ζωοτροφών προς όφελος του αγροτοβιομηχανικού συστήματος των ξένων καταναλωτών και των ισχυρότερων τομέων της μεξικάνικης οικονομίας"¹.

Τα "ανοίγματα στους ξένους επενδυτές" οδηγούν στην ιδιωτικοποίηση 940 από τις 1150 δημόσιες επιχειρήσεις -μέσα στα τελευταία δέκα χρόνια-, γεγονός που συνοδεύεται από μαζικές απολύσεις. Η εργασιακή ειρήνη επιβάλλεται διά πυρός και σιδήρου:

- το 1987, η FORD απολύει ολόκληρο το εργατικό δυναμικό της ακυρώνοντας τη συλλογική σύμβαση και επαναπροσλαμβάνει τους εργαζόμενους με μισθούς εξαιρετικά χαμηλότερους. Οι διαμαρτυρίες καταστέλλονται βίαια.

- το 1989, οι δυνάμεις ασφαλείας καταλαμβάνουν τα γραφεία της Ένωσης Εργατών Πετρελαίου, συλλαμβάνουν τους ηγέτες της με την κατηγορία της συνωμοσίας, διαλύουν το συνδικάτο και διορίζουν άλλη συνδικαλιστική ηγεσία. Η κυβέρνηση προχωρά σε μαζική ιδιωτικοποίηση κλάδων της P.E.MEX. (Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαίου).

- το 1992, η VW απολύει τους 14.000 εργαζόμενους και επαναπροσλαμβάνει μόνο

εκείνους που απαρνούνται "εθελοντικά" τα ανεξάρτητα συνδικάτα.

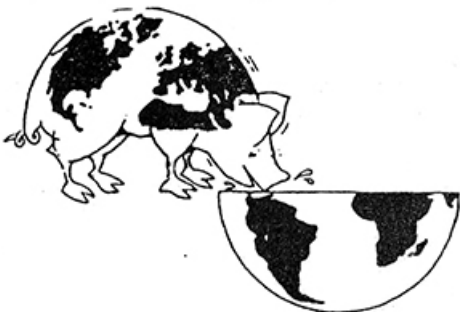
Και ο κατάλογος είναι μακρύς...

Στον αγροτικό τομέα, διακόπτονται κρατικές επιχορηγήσεις σε βασικά αγροτικά προϊόντα, όπως το καλαμπόκι, γεγονός που προκαλεί την εγκατάλειψη παραγωγικών εδαφών. Παράλληλα προωθείται η συγκέντρωση της γης στα χέρια των μεγαλογαιοκτημόνων, αφού καθορίζονται κατώτατα όρια παραγωγής για τα χωράφια μικροκαλλιεργητών που αν δεν επιτευχθούν η γη τους απαλλοτριώνεται υποχρεωτικά υπέρ των μεγαλογαιοκτημόνων. Καταργείται, επίσης, η κοινοτική κατοχή γης, τα πατροπαράδοτα ινδιάνικα "ejidos". Διαλύονται οι αγροτικοί συνεταιρισμοί καθώς τροποποιείται το άρθρο 27, του "επαναστατικού" συντάγματος του 1917 που για δεκαετίες αποτελούσε ένα είδος "κοινωνικού συμβολαίου", αφού η περιορισμένη αγροτική μεταρρύθμιση που κατοχύρωνε, ήταν για το μεξικάνικο λαό το όριο των υποχωρήσεων του από το αρχικό όραμα της αγροτικής επανάστασης των αρχών του αιώνα. Κι αν αναλογιστεί κανείς ότι η μισή καλλιεργήσιμη γη της χώρας ήταν ως τώρα ινδιάνικη κοινοτική γη ή ελεγχόταν από τους συνεταιρισμούς καταλαβαίνει εύκολα ποιοι είναι αυτοί που πλήττονται....

Και όλα αυτά στην πορεία για την έναρξη της εφαρμογής της NAFTA. Μια μελέτη που δημοσιεύτηκε στη φιλοκυβερνητική οικονομική εφημερίδα "El Financiero" προβλέπει ότι η χώρα θα χάσει τουλάχιστον το 25% της χειροτεχνικής παραγωγής της και το 14% των θέσεων εργασίας μέσα στα δυο πρώτα χρόνια της εφαρμογής της συνθήκης.

Εύστοχα, λοιπόν, οι διαδηλωτές στην Πόλη του Μεξικού κάνοντας λογοπαίγνιο με τα αρχικά της ισπανικής ονομασίας της NAFTA -TLC- την ονόμασαν "Ολική Καπιταλιστική Τρέλα" (Total Locura Capitalista).

¹. Από άρθρο που έγραψε ο Noam Chomsky μετά από αίτηση δημοσιογράφου της Washington Post. Τελικά η εφημερίδα αρνήθηκε να το δημοσιεύσει. Δημοσιεύτηκε όμως στη μεξικάνικη La Jornada (17-1-94), στο ιταλικό αναρχικό περιοδικό Rivista Anarchica (τεύχος Μάρτι '94), στην ισπανική αναρχοσυνδικαλιστική εφημερίδα CNT (φύλλο Μάη '94). Το ενδιαφέρον αυτό άρθρο είναι υπό δημοσίευση από τις εκδόσεις *Ελευθεριακή Κουλτούρα*.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΜΕΡΑ 1η. ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ !

Στις 1 τα ξημερώματα ομάδες οπλισμένων αγροτών βγαίνουν απο τη ζούγκλα Lacandona και καταλαμβάνουν τις πόλεις San Cristobal de las Casas, Ocosingo, Altamirano και Las Magaritas.

Στο San Cristobal οι εξεγερμένοι, καταλαμβάνουν τις φυλακές και απελευθερώνουν 179 κρατούμενους. Σ' όλες τις κατειλημένες πόλεις καίνε τα αρχεία των δικαστηρίων και των εφοριών, καθώς και τα κτηματολόγια των Δήμων. Επίσης καταλαμβάνουν τα αστυνομικά τμήματα και κλειδώνουν τους αστυνομικούς στα κρατητήρια.

Ανοίγουν τα πολυκαταστήματα των εταιριών ISSTE και IMSS, κατάσχουν τρόφιμα που μεταφέρουν με φορτηγά, ενώ στη συνέχεια τα πολυκαταστήματα λεηλατούνται από τον πληθυσμό.

Στις 9 το πρωί στην κεντρική πλατεία του San Cristobal δημοσιοποιούν τη διακήρυξη του πολέμου του EZLN και ανακινώνουν την πρόθεσή τους να βαδίσουν προς την πρωτεύουσα του Μεξικού.

Η διακήρυξη πολέμου μεταδίδεται απ' τους ραδιοσταθμούς του Ocosingo και του San Cristobal που έχουν καταληφθεί απ' τους αντάρτες που προτρέπουν τον πληθυσμό να οπλιστεί και να ενωθεί μαζί τους.

Συλλαμβάνεται ο πρώην κυβερνήτης της Τσιάπας, στρατηγός Absalon Castellanos Dominguez.

ΜΕΡΑ 2η.

Στις 4 τα ξημερώματα στο San Cristobal μαχητές του EZLN πυρπολούν το Δημαρχείο, κατάσχουν λεωφορεία και άλλα μεταφορικά μέσα και εγκαταλείπουν την πόλη.

Βγαίνουν απο την πόλη επιτίθενται σε στρατόπεδο πεζικού και τη 31η στρατιωτική διοίκηση.

Στο Ocosingo και στο Palenque οι αντάρτες συγκρούονται με κυβερνητικά στρατεύματα. Αργότερα οι μάχες επεκτείνονται στη Las Margaritas, το Chanal, το Abasolo, το Altamirano, το Simojovel και το Guadalupe.

Καταφθάνουν ενισχύσεις του κυβερνητικού στρατού ανεβάζοντας τη δύναμή του σε 7.000 άντρες.

ΜΕΡΑ 3η.

Οι μαχητές του EZLN εγκαταλείπουν τις πόλεις Las Margaritas και Chanal, ενώ ελέγχουν την περιοχή ανάμεσα στο San Cristobal και το Ocosingo. Ο κυβερνητικός στρατός μεταφέρει στην περιοχή του San Cristobal 12.000 στρατιώτες, με βαρύ οπλισμό, τεθωρακισμένα και κάλυψη πυροβολικού, ενώ αεροπλάνα και ελικόπτερα πετούν πάνω από την ζούγκλα για να εντοπίσουν τις θέσεις των Ζαπατιστών. Στις επιχειρήσεις συμμετέχουν και 20 ελικόπτερα των ΗΠΑ που θεωρητικά έχουν παραχωρηθεί στην κυβέρνηση του Μεξικού "για την πάταξη του εμπορίου ναρκωτικών". Ο EZLN συνεχίζει τις επιθέσεις ενάντια στα στρατόπεδα της 31ης στρατιωτικής διοίκησης, ενώ άλλες δυνάμεις του ανασυντάσσονται στα γειτονικά βουνά.

ΜΕΡΑ 4η.

Ο στρατός αρχίζει αεροπορικούς βομβαρδισμούς σε περιοχές νότια του San Cristobal καθώς και στα βουνά, στην περιοχή των χωριών El Corralito, San Antonio de los Banos, San Isidro Locotal και Pena Maria, όπου είχαν αποκοπεί κυβερνητικά στρατεύματα περικλωμένα από σφιχτό κλοιό δυνάμεων του EZLN. Συμπλοκές υπάρχουν σε όλη την περιοχή.

ΜΕΡΑ 5η.

Οι μάχες συνεχίζονται σε όλα τα μέτωπα, ενώ κυβερνητικά στρατεύματα μπαίνουν στην πόλη Ocosingo.

Ο κυβερνητικός στρατός μεταφέρει άλλους 3.000 άντρες του στην παραλιακή πόλη Αττίγια.

ΜΕΡΑ 6η.

Ο στρατός επανακτά τον έλεγχο των μονάδων παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας της Τσιάπας όπως και μετά από συνεχείς αεροπορικούς βομβαρδισμούς τριών ημερών, των βουνών της περιοχής El Corralito. Όμως οι μαχητές του EZLN προελαύνουν προς την Tenejapa.

Ο κυβερνητικός στρατός συγκεντρώνει στην πρωτεύουσα της Τσιάπας, Tuxtla Gutierrez, πάνω από 16.000 στρατιώτες.

ΜΕΡΑ 7η.

Ενώ συνεχίζονται οι μάχες σε όλα τα μέτωπα, ομάδα 400 μαχητών του EZLN επιτίθεται στις ενεργειακές εγκαταστάσεις της Τσιάπας στο Huicatepec και συγκρούεται με κυβερνητικά στρατεύματα.

ΜΕΡΑ 8η.

Μετά από 7 μέρες σφοδρών συγκρούσεων εξαιτίας της πυκνής βροχής και της ομίχλης, οι μάχες κοπάζουν, συνεχίζονται όμως οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί.

ΜΕΡΑ 9η.

Ο στρατός ανακοινώνει ότι ελέγχει τις πόλεις Ocosingo, Las Margaritas, San Cristobal και Chanal, όμως στα περίχωρα του Ocosingo και του San Cristobal συνεχίζονται οι συμπλοκές όπως και οι επιθέσεις ενάντια στην 31η στρατιωτική διοίκηση όπου μάλιστα οι μαχητές του EZLN καταφέρνουν να διακόψουν την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας.

ΜΕΡΑ 10η.

Ενώ συνεχίζονται οι συμπλοκές ο EZLN ανακοινώνει ότι θα μπορούσε κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις να υπάρξει κατάπαυση του πυρός.

ΜΕΡΑ 11η.

Οι μαχητές του EZLN ανακαταλαμβάνουν την πόλη Chanal και ανακοινώνουν ότι τις προσεχείς μέρες θα καταλάβουν την πρωτεύουσα της Τσιάπας Tuxtla Gutierrez.

Οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί συνεχίζονται και τα κυβερνητικά στρατεύματα πραγματοποιούν μία σύντομη διείσδυση στη ζούγκλα Lacandonna.

ΜΕΡΑ 12η.

Ο Πρόεδρος Σαλίνας διητάζει την κατάπαυση του πυρός σαν κίνηση για την έναρξη ειρηνιστικών διαπραγματεύσεων.

Λίγο αργότερα το EZLN ανακοινώνει κι αυτό την κατάπαυση του πυρός. Εξεγερμένοι και κυβερνητικός στρατός διατηρούν τις θέσεις τους και τις δυνάμεις τους σε κατάσταση διαρκούς επιφυλακής.

ΜΕΡΕΣ 13η, 14η, 15η.

Συνεχής επαφές για τη διαμόρφωση του τρόπου και των συνθηκών διαξεγωγής των διαπραγματεύσεων.

Οι Ζαπατιστές αποσύρονται στις 15 Ιανουαρίου, από την τελευταία πόλη που ελέγχουν, την Guadalupe Terreyac, διατηρούν τις θέσεις τους στα βουνά της Τσιάπας, στη ζούγκλα Lacandona, όπου επιτρέπουν την επίσκεψη κάποιων δημοσιογράφων, ενώ έρχεται στην επιφάνεια πλήθως εγκληματίων πολέμου των κυβερνητικών στρατευμάτων.

Σε μερικά σημεία του μετώπου παρατηρούνται μικροσυμπλοκές.

*Τα κυβερνητικά στρατεύματα έχουν ανακαταλάβει
λάβει το Chanal*

ΜΕΡΑ 16η.

Ο πρόεδρος Σαλίνας ανακοινώνει γενική αμνηστία για όσους συμμετείχαν στις συγκρούσεις, από την 1η ως τις 16 Ιανουαρίου. Όμως την ίδια ώρα, τα κυβερνητικά στρατεύματα συνεχίζουν να καταπατούν τη συμφωνία της κατάπαυσης πυρός όπως καταγγέλεται στην ανακοίνωση της Παράνομης Επαναστατικής Επιτροπής Ινδιάνων - Γενική Διεύθυνση του EZLN με ημερομηνία 17 Γενάρη: " Στις 16 Ιανουαρίου 1994, στις 11.30 το πρωί, 35 στρατιωτικά οχήματα με 400 στρατιώτες των κυβερνητικών στρατευμάτων εισέβαλαν στο δημαρχείο του Oxchuc και πήραν τους τουλάχιστο 12 πολίτες που, άδικα, κατηγορούνται για συμμετοχή στον EZLN. Τα κυβερνητικά στρατεύματα αναλαμβάνουν έτσι δικαστικές αρμοδιότητες και τρομοκρατούν τον άμαχο πληθυσμό. Τη νύχτα της 16ης Ιανουαρίου η Μεξικάνικη Πολεμική Αεροπορία βομβάρδισε αγροκτήματα κοντά στο χωριό Monte Libano του δήμου Ocosingo παραβιάζοντας για μιά ακόμη φορά την κατάπαυση του πυρός εις βάρος του άμαχου πληθυσμού".

Η εξέγερση των Ζαπατίστας πυροδοτεί μια σειρά δυναμικών επιθέσεων καθώς και κινήσεων αλληλεγγύης έξω από το γεωγραφικό χώρο της Τσιιάπας

Ενώ συνεχίζονταν οι μάχες του EZLN με τα κυβερνητικά στρατεύματα στο υπόλοιπο Μεξικό, σε γειτονικές χώρες, αλλά και στον υπόλοιπο πλανήτη, άτομα και ομάδες με δικό τους, πολλές φορές, αυτόνομο λόγο και πρακτική εκφράζουν δυναμικά την αλληλεγγύη τους στους εξεγερμένους της Τσιιάπας.

Στη συνέχεια παραθέτουμε ένα χρονικό όσων ενεργειών καταφέραμε να εντοπίσουμε ξεπερνώντας το όργιο παραπληροφόρησης που απλώθηκε πάνω απ' την εξέγερση.

7.1.1994

Ο EZLN επεκτείνει τη δράση του σε περιοχές έξω από την Τσιιάπας, καταστρέφοντας 2 πυλώνες μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος στο Ουρουαπάν της πολιτείας Μιτσοακάν και στο Τσεουακάν της πολιτείας Πουέμπλα, πολύ κοντά στην πόλη του Μεξικό. Συγχρόνως δίνει το σύνθημα για την υιοθέτηση νέων μορφών αντίστασης και σε όλη τη χώρα, αφού ο εκπρόσωπος του ανέλαβε τηλεφωνικά την ευθύνη στο όνομα του EZLN, συμπλήρωσε: " Σήμερα λέμε φτάνει. Σύντροφε εργάτη, ο EZLN έχει δείξει το μόνο δρόμο που απομένει στους εργάτες και τους φτωχούς για να κατακτήσουν μια ζωή τίμια, ελεύθερη και δημοκρατική. Το άρθρο 39 του συντάγματος μας δικαιώνει. Μπορείς και συ να κάνεις κάτι: ρίξε έναν πυλώνα."

8.1.1994

01: 00 τα Ξημερώματα. Πόλη του Μεξικό.

Σε υπόγειο πάρικιγγι εμπορικού κέντρου στην πλατεία πανεπιστημίου ανατινάσσεται αυτοκίνητο - βόμβα. Τραυματίζεται ελαφρά ένα άτομο ενώ προκαλούνται σοβαρές υλικές ζημιές. Στους γύρω δρόμους υπάρχει το σύνθημα " Είμαστε ήδη εδώ. EZLN".

05: 20. Ακαπούλκο.

Εκρηκτικός μηχανισμός ή χειροβομβίδα ανατινάσσεται στην είσοδο του κυβερνητικού μεγάρου της πόλης. Δεν αναφέρονται τραυματισμοί, προκαλούνται μικρές υλικές ζημιές.

Το μεσημέρι. Πόλη του Μεξικό.

5.000 άτομα συμμετέχουν σε διαδήλωση συμπαράστασης στους επαναστάτες της Τσιιάπας και διαμαρτυρίας ενάντια στις κτηνωδίες του στρατού. Η συγκέντρωση καλύπτει από 20 κυρίως αγροτικές οργανώσεις.

Οι διαδηλωτές διασπούν τις γραμμές της αστυνομίας και καταλαμβάνουν συμβολικά το υπουργείο προεδρίας σαν υπεύθυνο για το όργιο παραπληροφόρησης.

20: 55

Εκπρόσωπος του EZLN τηλεφωνεί στο γαλλικό πρακτορείο ειδήσεων για να διευκρινήσει ότι οι δύο βομβιστικές επιθέσεις δεν πραγματοποιήθηκαν από μέλη του και ότι "είναι η πρώτη απάντηση στην κάλυψη που δίνει ο Carlos Salinas de Gortari στον ενοούμενό του Patrocínio Gonzalez που διεξάγει γενοκτονία ενάντια στους Ινδιάνους". Λίγο αργότερα η εφημερίδα "Excelsior" δέχεται τηλεφώνημα από μέλη του PROCUP (Παράνομο Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα Ένωση του Λαού) που αναλαμβάνει την ευθύνη για τις δύο ενέργειες καθώς και για μια έκρηξη σε υδραγωγείο (για την οποία όμως δεν υπάρχει επαλήθευση) σε ένδειξη αλληλεγγύης στους εξεγερμένους. Σε

προκήρυξη που έχει αφήσει σε προθήκη κινηματογράφου στην πόλη του Μεξικό, το PROCUP αναφέρει:

"Η σημερινή κατάσταση είναι αποτέλεσμα των άθλιων κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών συνθηκών που η αστική τάξη και η κυβέρνηση έχουν επιβάλλει στο λαό μας, μια κατάσταση που συνεχώς επιδεινώνεται, όπως μαρτυρούν η απίστευτη φτώχεια, η υπερεκμετάλλευση, η σκληρή περιθωριοποίηση και η πολιτική καταπίεση που αντιμετωπίζουν εκατομμύρια μεξικάνοι, μια σκληρή πραγματικότητα που συνπάσχει με μιά τεράστια συσσώρευση του πλούτου της χώρας σε μια μικρή ομάδα ντόπιων και ξένων μελών της ολιγαρχίας, τους μόνους ευνοημένους από τη NAFTA και τη νεοφιλελεύθερη και φιλοϊμπεριαλιστική πολιτική του μεξικάνικου αστικού κράτους. (...)

Οι σύντροφοι του EZLN συνεχίζουν τη στρατιωτική δράση που έχει αναπτυχθεί τις τρεις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας από το ένοπλο επαναστατικό κίνημα ενάντια στο μεξικάνικο αστικό κράτος. Με τη διακήρυξη πολέμου και τη στρατιωτική αντιπαράθεση στο μεξικάνικο στρατό οι σύντροφοι του EZLN, με μια πράξη χωρίς προηγούμενο στην πρόσφατη ιστορία, ανοίγουν, από την 1η Ιανουαρίου του 1994, μια νέα εποχή στην ανάπτυξη του ένοπλου επαναστατικού αγώνα του μεξικάνικου λαού για την εγκαθίδρυση του σοσιαλισμού στην χώρα μας. (...)

Ο αγώνας μας που αναπτύχθηκε από το λαό μας στα πλαίσια των θεσμών ήταν μια επώδυνη διαδικασία μέσω της οποίας όχι μόνο δεν ικανοποίησε τις βασικές του ανάγκες, αλλά βρέθηκε στερημένος από τα στοιχειώδη ατομικά και συλλογικά δικαιώματα σαν αποτέλεσμα της άγριας καταστολής που εφαρμόστηκε από παραστρατιωτικές ομάδες, αστυνομικά σώματα και το μεξικάνικο στρατό. Διώξεις, φυλακίσεις, βασανιστήρια, απαγωγές, εξαφανίσεις, δολοφονίες και εξορία για εκατοντάδες άθωους πολίτες, κοινωνικούς αγωνιστές και επαναστάτες μαχητές. (...) Η ιστορική εκδήλωση ενός ανύπαρκτου κράτους δικαίου ή πώς η αστική τάξη ασκεί την ταξική δικτατορία. (...)

Σαν νόμιμη άμυνα, ο μεξικάνικος λαός ασκεί το δικαίωμα της οργάνωσης σε μιά ανώτερη μορφή αγώνα: τον ένοπλο επαναστατικό αγώνα κι όλες τις σχετικές μορφές αγώνα που τον δυναμώνουν για την επίτευξη των ιστορικών του στόχων. Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσονται τα γεγονότα που συνταράσσουν το νοτιοανατολικό τμήμα της χώρας. (...)

Καταδικάζουμε τη στάση κάποιων διανοούμενων, δημοκρατών ψευτοαγωνιστών και των αιώνιων οπορτουνιστών που διαρρηγνίζουν τα μιάτιά τους αναγνωρίζοντας την τραγική πραγματικότητα που οδηγεί το λαό σε κοινωνικές και επαναστατικές εκρήξεις, αρνούμενοι όμως το δικαίωμα της εξέγερσης σε ένα λαό καταπιεσμένο, συμμετέχοντας στον καθεστωτικό χορό της καταδίκης της επαναστατικής βίας και της περιγραφής των επαναστατών σαν απλών παραβατών του νόμου. (...)

Απαιτούμε να σταματήσει ο βρώμικος πόλεμος κι όλα του τα εγκλήματα, να υπάρξει σεβασμός στη συνθήκη της Γενεύης, σεβασμός στους αιχμαλώτους πολέμου, να σταματήσουν οι απαγωγές, οι δολοφονίες, οι εξαφανίσεις και τα βασανιστήρια. (...)

Ο αγώνας είναι ενάντια στο μεξικάνικο αστικό κράτος και τον βορειοαμερικάνικο ιμπεριαλισμό."

23: 30. Κουκουτιλάν Ισκάλι, πόλη στην πολιτεία του Μεξικό.
Ανατινάζεται πυλώνας υψηλής τάσης.

23: 50

Ένα ημφορηγό βόμβα με τρεις ρουκέτες που στόχευαν το στρατόπεδο Campo Militar Uno, στο Ναουκαλπέν της πολιτείας του Μεξικό ανατινάζεται 500 μέτρα από την είσοδο Νο 7 του στρατοπέδου.

Την ίδια στιγμή εκπρόσωπος του PROCUP τηλεφωνεί στην εφημερίδα "La Jornada" για να αναλάβει την ευθύνη και να ενημερώσει για ένα φάκελο που έχουν αφήσει μέλη της οργάνωσης σε ζαρντινιέρα σε γειτονιά της πόλης του Μεξικό. Ο φάκελος περιέχει κείμενα της οργάνωσης και μία φωτογραφία δύο μαυροντυμένων κουκουλοφόρων που, οπλισμένοι με περιστροφά και ημιαυτόματα, μεταφέρουν τις τρεις ρουκέτες. Η οργάνωση αναλαμβάνει ακόμα την ευθύνη για την ανατίναξη αγωγού φυσικού αερίου της εταιρίας PEMEX, κοντά στην πόλη Τούλα της πολιτείας του Μεξικό.

9.1.1994

Τεσκόκο, στην πολιτεία του Μεξικό.

Ανατινάζεται πυλώνας μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος.

09: 00 το βράδυ. Τενεχάπα της Τσιάπας.

Ανατινάζεται αναμεταδότης του τηλεοπτικού σταθμού Canal 13.

Λίγο πριν τα μεσάνυχτα. Γουατεμάλα.

Εξεράγησαν δύο βόμβες, η μία στο προξενείο του Μεξικού και η άλλη σε μεξικάνικο εστιατόριο στο κέντρο της πρωτεύουσας. Προκλήθηκαν μικρές υλικές ζημιές και δεν αναφέρθηκαν τραυματισμοί. Η περιοχή των εκρήξεων γεμίζει με τρικάκια που εκφράζουν συμπάρασταση στους Ζαπατίστας. Αφίσες με ανάλογο περιεχόμενο κολλούνται στην πρωτεύουσα και σε άλλες πόλεις.

10.1.1994

Τσιλπανσίνγκο. Δήμος Απάξτλα. Κοντά στο υδροηλεκτρικό εργοστάσιο Ελ Καρασόλ.

Ομάδα 11 αστυνομικών δέχεται επίθεση από ομάδα 8 ενόπλων. Σκοτώνεται ένας αστυνομικός και ένας από τους επιτιθέμενους.

Πόλη του Μεξικό.

Συλλαμβάνονται 8 άτομα για την έκρηξη στην πλατεία πανεπιστημίου (8.1.94) και για συμμετοχή σε άλλες ενέργειες του PROCUP. Φυλακίζονται κατηγορούμενοι για ένοπλη ληστεία, διακεκομμένες σωματικές βλάβες, διακεκομμένη φθορά ξένης περιουσίας, τέλεση και προτροπή τέλεσης τρομοκρατικών ενεργειών και σύσταση συμμορίας.

Βιγιαερμόσα, πρωτεύουσα της πολιτείας Ταμπάσκο.

Εξουδετερώνεται εκρηκτικός μηχανισμός που βρέθηκε στο κτίριο της ομοσπονδιακής εισαγγελίας.

01: 00 το πρωί. Τλαλνεπάντλα, πολιτεία του Μεξικό.

Αστυνομικοί που πραγματοποιούν περιπολία στην περιοχή Σέρρο ντε λα Σίγια δέχονται επίθεση από 25 νέους οπλισμένοι με παλοίκια και πέτρες, οι οποίοι αφού τους αιχμαλωτίζουν, κατάσχουν τα όπλα τους με τα οποία τους πυροβολούν γύρω από τα πόδια χωρίς να τους τραυματίσουν. Στη συνέχεια πυρπολούν το περιπολικό και αποχωρούν.

Πόλη του Μεξικό.

Εδώ και δύο μέρες παρακωλύεται η λειτουργία τουλάχιστον 40 δημόσιων υπηρεσιών, του υπουργείου δικαιοσύνης, τραπεζών, πολυεθνικών επιχειρήσεων και εμπορικών πολυκαταστημάτων από εκατοντάδες ανώνυμα τηλεφωνήματα για υποτιθέμενες βόμβες. Σε πολλές περιπτώσεις οι δράστες είχαν προηγουμένως αφήσει κατασκευές που έμοιαζαν με εκρηκτικούς μηχανισμούς ώστε να προκαλέσουν μεγαλύτερη καθυστέρηση και αναστάτωση.

12.1.1994

Σαλτίγιο.

Σημειώνονται δύο βομβιστικές επιθέσεις. Η πρώτη σε εγκαταστάσεις της τηλεφωνίας του Μεξικού στο κέντρο της πόλης και η δεύτερη κοντά στο κυβερνητικό μέγαρο, όπου ανατινάζεται ένα φορτηγάκι παγιδευμένο με εκρηκτικά.

Νουέβο Λεόν.

Σύμφωνα με την ομοσπονδιακή αστυνομία δύο μέλη της υπό σχηματισμό οργάνωσης JABALI συλλαμβάνονται, έχοντας στην κατοχή τους 3 ημιαυτόματα τουφέκια, πάνω από 4.000 σφαίρες και μοτορόλες.

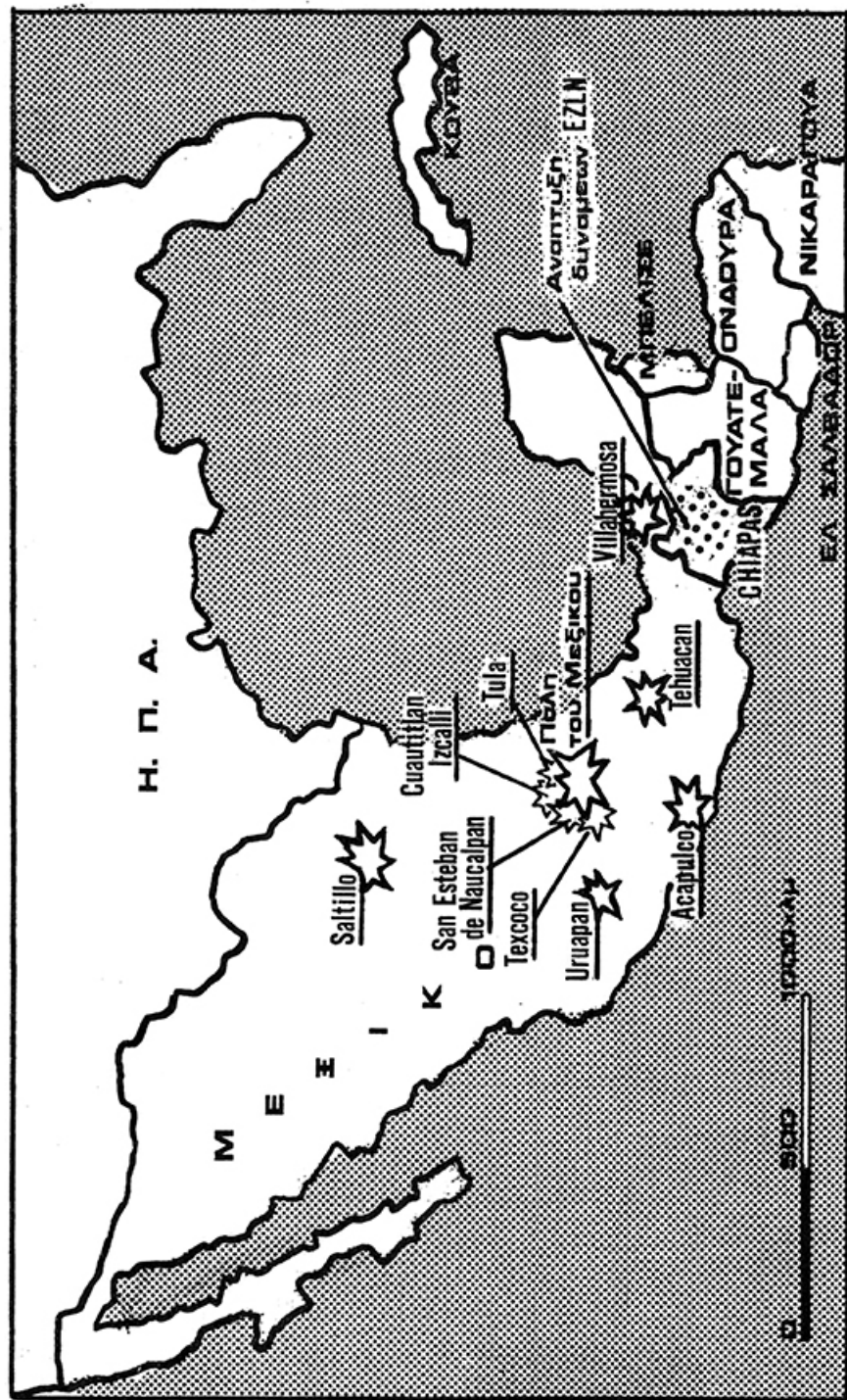
Πόλη του Μεξικό.

Εξουδετερώνεται εκρηκτικός μηχανισμός που είχε τοποθετηθεί σε αυτοκίνητο στο κέντρο της πόλης.

Μεγάλη διαδήλωση. Συμμετέχουν πάνω από 200.000 άτομα κυρίως από ανεξάρτητες αγροτικές οργανώσεις, αλλά και εργάτες, φοιτητές κ.λπ. Οι διαδηλωτές ζητούν την άμεση παύση των βομβαρδισμών, την απελευθέρωση των αιχμαλώτων ζαπατιστών και την αναδιανομή της γης στους ακτήμονες.

Φωτογραφία από τη διαδήλωση της 12 Γενάρη

Πόλεις του Μεξικού όπου σημειώθηκαν σεισμοί, και βολκάνικες επιδράσεις

Μπιλιμπάο (χώρα των Βάσκων).

Σημειώνεται έκρηξη βόμβας στο προξενείο του Μεξικού.

13.1.1994

Τοπιλέχο.

Η αστυνομία ανακαλύπτει και εξουδετερώνει βόμβες σε πυλώνες υψηλής τάσης.

18.1.1994

Παρίσι.

Ομάδα αναρχικών καταλαμβάνει την πρεσβεία του Μεξικού. Τα μέλη της Επαναστατικής Επιτροπής Αλληλεγγύης στον EZLN κατεβάζουν τη σημαία του Μεξικού και τοποθετούν πανό με το σύνθημα: "Αλληλεγγύη στην εξέγερση της Τσιάπας", φωνάζοντας "ο Ζαπάτα ζει".

" Η εξέγερση στην Τσιάπας είναι συγχρόνως μιά αντίδραση στη NAFTA που όπως η Συνθήκη του Μάαστριχτ στοχεύει στην υποταγή των λαών " λένε μεταξύ άλλων οι καταληψίες.

25.1.1994

Πολη του Μεξικό.

Μπροστά στις εγκαταστάσεις της κρατικής τηλεόρασης πραγματοποιείται συγκέντρωση που έχει καλεστεί στις 21 Ιανουαρίου, από 150 ανεξάρτητες οργανώσεις (αγροτών, φοιτητών, εργατών, πολιτών) για την καταγγελία της χειραγωγημένης πληροφόρησης

και με σκοπό την κατάδειξη της αναγκαιότητας δημιουργίας ενός ανεξάρτητου δικτύου πληροφόρησης.

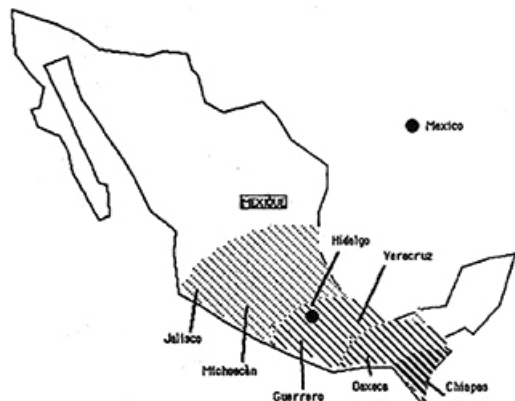
Οι ομιλήτες προέτρεψαν τους συγκεντρωμένους να μπιούκοτάρουν το τηλεφωνικό κέντρο της κρατικής τηλεόρασης, όποτε μεταδίδει χαλκευμένες πληροφορίες για την εξέγερση της Τσιάπας, μιλοκάζοντας με απαντά τηλεφωνήματα τις γραμμές του. "Κανείς να μη βλέπει την εκπομπή 24 Horas. Φτάνει πια με την τηλεόραση."

Σε φωτογραφία από τη συγκέντρωση που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό PROCESO (τεύχος 901, 7 Φλεβάρη 1994) διακρίνονται πανό με τα αρχικά του EZLN και τα συνθήματα "ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ" και "ΦΡΑΓΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΤΟΥ ΨΕΜΜΑΤΟΣ".

(από εκδήλωση της Επιτροπής για τη Λατινική Αμερική που έγινε στη Nantes της Γαλλίας το Φλεβάρη και διοργανώθηκε από την Οργάνωση Ελευθεριακών Κομμουνιστών. Δημοσιεύθηκε στο περιοδικό της οργάνωσης *Courant Alternatif*, στο τεύχος Μαρτίου)

Στην αρχή η κυβέρνηση μίλησε για διάλογο. Από την 1η Γενάρη η μάσκα του μεξικάνικου κράτους έπεσε και αποκαλύφθηκε το πραγματικό του πρόσωπο, από της καταστολής και της πείνας, της εκμετάλλευσης και των βασανιστηρίων, της καταλήστευσης των πλούσιων και της φυσικής εξόντωσης αυτών που θέλουν να αντισταθούν και αυτή η κατάσταση συνεχίζεται χρόνια.

Η μεξικάνικη κυβέρνηση δεν αποτελεί εξαίρεση συγκριτικά με τις υπόλοιπες λατινοαμερικάνικες κυβερνήσεις. Και η πραγματικότητα της Τσιάπας δεν είναι παρά η αντανάκλαση της πραγματικότητας σε όλο το Μεξικό. Σήμερα ο EZLN δεν μιλά για παζάρεμα, αλλά για διάλογο. Την ίδια ώρα έχουν στρατιωτικοποιηθεί επτά πολιτείες του Μεξικού: Oaxaca, Veracruz, Guerrero, Michuacan, Halisco, Hidalgo.

Ανάπτυξη των κυβερνητικών στρατευμάτων στο κεντρικό και νότιο Μεξικό, μετά την εξέγερση στη Chiapas

Στην πολιτεία του Michuacan, που βρίσκεται κεντρικά και νότια στο Μεξικό και απέχει 1.200 χιλιόμετρα από την Τσιάπας, η πρωτεύουσα Morelo έχει, ήδη, καταληφθεί από το στρατό. Αυτός είναι ο διάλογος για τον οποίο μιλά η κυβέρνηση.

Στην υπόλοιπη χώρα οι επαναστάτες δεν κάθονται άπραγοι. Έτσι, η κεντρική στρατιωτική βάση του Μεξικού χτυπήθηκε με ρουκέτες εδάφους-εδάφους. Στην πολιτεία του Hidalgo ένας αγωγός φυσικού αερίου υπέστη σαμποτάζ. Στο βορρά έγιναν επιθέσεις που τις ανέλαβε ο στρατός των Βιγιστών για την Εθνική Απελευθέρωση (EVLN).

Σε κοινωνικό επίπεδο χαρακτηριστική είναι η θέση των εργατών που κόβουν ζαχαροκάλαμα στην πολιτεία του Michuacan: στην ερώτηση "τί σκέφτεστε για τον EZLN;" απάντησαν ότι θα ήθελαν να ενισχύσουν τις δυνάμεις του EZLN 2.000 άτομα. Στο νότιο του Μεξικού στην Oaxaca, που συνορεύει με την Τσιάπας, μέλη μιας αγροτικής οργάνωσης που κατέλαβε ειρηνικά τρεις πόλεις, σε έναν Ισπανό δημοσιογράφο που τους ρώτησε αν είναι ζαπατιστές, δήλωσαν τη συμπάθειά τους προς τον EZLN και ότι θα ήθελαν να συμμετέχουν στις γραμμές του.

Στη μητρόπολη του Μεξικού που έχει 20 εκατομμύρια κατοίκους, ο πληθυσμός έχει παράδοση αγώνων και διεκδικήσεων που οι διάφορες μορφές έκφρασής τους φτάνουν τις 2.000 το χρόνο, δηλαδή, κατά μέσο όρο έξι την ημέρα.

Από το Γενάρη που ο EZLN έσπασε τις αλυσίδες του φόβου ο αριθμός τους αυξήθηκε σε δέκα την ημέρα.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΚΕΝΤΡΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΑΝΤΑΡΤΙΚΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΞΕΡΓΕΣΗ ΣΤΗΝ ΤΣΙΑΠΑΣ

"Όποιοι μας συνδέουν με τους μεξικάνους επαναστάτες, έχουν πρόθεση να αμφισβητήσουν τη φερεγγυότητά μας"

Αυτή η φράση θα μπορούσε να συνοψίσει τη στάση του συνόλου των αριστερών, νυν και πρώην αντάρτικων της Κεντρικής Αμερικής απέναντι στην εξέγερση των Ζαπατίστας. Απο τις πρώτες μέρες των συμπλοκών, ενώ ο ένοπλος αγώνας στην Τσιάπας κορυφώνεται, ενώ επίκειται η συνάντηση των προέδρων των χωρών της Κεντρικής Αμερικής στην πόλη του Μεξικού με προγραμματισμένο θέμα συζήτησης τη συνθήκη NAFTA, το ένα μετά το άλλο, τα κεντροαμερικάνικα αριστερά αντάρτικα αρνούνται μετά βδελυγμίας κάθε σχέση με τον EZLN και καλούν τους Ζαπατίστας να σταματήσουν τον ένοπλο αγώνα. (Η συνάντηση στην πόλη του Μεξικού, στις 7 Γενάρη, ασχολείται ουσιαστικά με την εξέγερση στην Τσιάπας και οι πρόεδροι του Ελ Σαλβαδόρ, της Νικαράγουας, της Γουατεμάλας και της Ονδούρας με κοινή ανακοίνωση εκφράζουν την υποστήριξή τους στην κυβέρνηση του Μεξικού και καταδικάζουν τις ενέργειες του EZLN).

Στο τεύχος Νο 898 του μεξικάνικου αντιπολιτευόμενου περιοδικού PROCESO (17 Γενάρη 1994) που είναι αφιερωμένο στην εξέγερση της Τσιάπας υπάρχουν συνεντεύξεις μελών του Φαραμπούτο Μαρτί του Σαλβαδόρ και των Σαντινίστας της Νικαράγουα που επιβεβαιώνουν και ενισχύουν τις διατυπωμένες θέσεις των οργανώσεων τους.

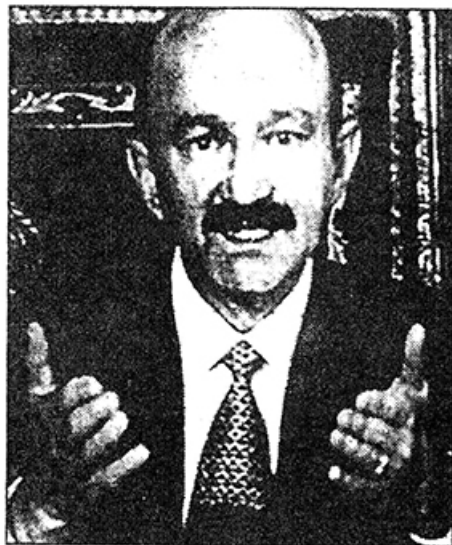
Συγκεκριμένα οι διοικητές του μετώπου Φαραμπούτο Μαρτί (FMLN) Marcos Jimenez, Sigfrido Reyes και Juan Ramon Medrano λένε: *"Αυτοί που εξαστολύουν λιβέλους εναντίον μας και μας συνδέουν με τους μεξικάνους επαναστάτες, έχουν την πρόθεση να αμφισβητήσουν τη φερεγγυότητά μας, ώστε να μειωθεί η συνεχώς αυξανόμενη δύναμή μας στις προσεχείς εκλογές στο Ελ Σαλβαδόρ"*. (Τελικά τις εκλογές της 20 Μάρτη 1994 στο Ελ Σαλβαδόρ κέρδισε το αιροδεξιό κόμμα ARENA, ενώ το FMLN βγήκε δεύτερο) *"Επαινούμε την ευέλικτη στάση του προέδρου Σαλίνας καθώς και την αποφασιστικότητά του για εξεύρεση πολιτικής λύσης και προτείνουμε στους Ζαπατίστας να αποδεχθούν την ανακωχή, αφού κατά τη γνώμη μας αποτελούν μια κοινωνική και πολιτική δύναμη και όχι μιά κλειστή ομάδα όπως το Φοιτητικό Μονοπάτι του Περού"*. Το FMLN προτίθεται να μεσολαβήσει στις διαπραγματεύσεις αν το ζητήσει η μεξικάνικη κυβέρνηση ή *"άλλος σεβαστός θεσμός, όπως π.χ. η καθολική εκκλησία"*. Το FMLN προσθέτει ότι ούτως ή άλλως, αφού έχει αποδεχτεί το συμβιβασμό του σεβασμού του διεθνούς δικαιοκρατικού δικαίου (Συνθήκη Chapultepec, 1992) δεν έχει δικαίωμα να αναμηνύεται σε υποθέσεις άλλων χωρών και ειδικά του Μεξικού, *"που είναι το λίκνο της ειρήνης στο Ελ Σαλβαδόρ"*. (Αναφέρεται στις διαπραγματεύσεις του 1992, όπου εκ μέρους του FMLN μεσολάβησε η κυβέρνηση του Μεξικού, ενώ εκ μέρους της κυβέρνησης του Ελ Σαλβαδόρ, η κυβέρνηση των ΗΠΑ. Ενδιαφέρουσα "διαφοροποίηση", αν σκαρτέι κανείς τις σχέσεις υποτέλειας Μεξικού-ΗΠΑ).

Στη συνέχεια του αφιερώματος του PROCESO, υπάρχει συνέντευξη του Ντανιέλ Ορτέγκα, των Σαντινίστας, που δεν αρκείται στο να καλέσει τους Ζαπατίστας να καταθέσουν τα όπλα, αλλά επιπλέον προτείνει να συμμετάσχει ο EZLN στις προεδρικές εκλογές του Αυγούστου του 1994! Ο Ορτέγκα πιστεύει ότι ο πρόεδρος Σαλίνας απάντησε έξυπνα στο διάλογο, *"ανεξάρτητα από τη βία που ασκήθηκε στους επαναστάτες"*. Θεωρεί τη μεξικάνικη κυβέρνηση αρμόδια για την προώθηση του διαλόγου *"αφού τώρα πια είναι κοινή διαπίστωση ότι τα προβλήματα υπάρχουν"*. Θεωρεί επίσης *"τις κινήσεις της*

μεξικάνικης κυβέρνησης ιδιαίτερα έξυπνες, αλλά και πρωτόγνωρες για τη Λατινική Αμερική, όπου συνήθως οι κυβερνώντες καταφεύγουν στη βία, απορρίπτοντας κατηγορηματικά το διάλογο". Και ο Ορτέγκα καταλήγει λέγοντας ότι "αν η κυβέρνηση αλλάξει τον εκλογικό νόμο και εγγυηθεί για τη νομιμότητα στις εκλογές του Αυγούστου, τότε θα μπορέσει ο ίδιος ο λαός να αποφασίσει για το μέλλον της χώρας του. Ο EZLN θα συμμετέχει στις εκλογές και θα υπερψηφιστεί ή θα καταψηφιστεί. Η πολιτική λύση είναι η ενίσχυση της βεβαιότητας ότι μέσω της κάλπης μπορούν να βρεθούν εναλλακτικές λύσεις στα προβλήματα".

Έχει ενδιαφέρον να αναφέρουμε επίσης το - εύλογο πραγματικά - επιχείρημα που επικαλέστηκε η Εθνική Επαναστατική Ένωση Γουατεμάλας (URNG) για να αποδείξει ότι το αντάρτικό της δεν σχετίζεται με το EZLN : για τις 6 Ιανουαρίου 1994 υπήρχε προγραμματισμένη στην Πόλη του Μεξικού (μόνιμο λίκνο "ειρήνευσης") μια συνάντηση ειρηνευτικών συνομιλιών ανάμεσα στο URNG και της κυβέρνησης της Γουατεμάλας που αναβλήθηκε λόγω της εξέγερσης στην Τσιιάπας...

Να προσθέσουμε, τέλος, την εκτίμηση ηγετικού στελέχους των Σαντινίστας, του Eden Pastora, ότι η εξέγερση στην Τσιιάπας αποτελεί σχέδιο του Φιντέλ Κάστρο για δημιουργία αναταραχής στην περιοχή (Economista 20.1.1994), εκτίμηση που προβλήθηκε ευρύτατα από τον κυβερνητικό μεξικάνικο τύπο, παράλληλα με τις ερμηνίες ότι πίσω από την εξέγερση κρύβονται έμποροι ναρκωτικών που (μέσω των συμπτωκών και της τρομακτικής παρουσίας στρατού!) προσπαθούν να προκαλέσουν αναταραχή για να επιτύχουν την ευκολότερη διακίνηση ναρκωτικών από τη Γουατεμάλα στο Μεξικό...

Κάρλος Σαλίνας
ντε Γκορτάρι (αριστερά)

Συνέντευξη του διοικητή Μάριο, επικεφαλής των δυνάμεων του ΕΖΛΝ που επιτέθηκαν στην πόλη Οκοσίγγκο.

Η συνέντευξη δόθηκε στα βάθη της ζούγκλας Λακαντόνα στις 15 Ιανουαρίου 1994.

Ποιά είναι σήμερα η κατάσταση για σας;

Θα σεβαστούμε την κατάπαυση πυρός. Δεν πρόκειται να επιτεθούμε στον εχθρό. Αν όμως μας παρενοχλήσουν, θα απαντήσουμε.

Λέγεται ότι υπήρξαν συγκρούσεις στο San Miguel μετά την κατάπαυση του πυρός που εξήγγειλε η κυβέρνηση.

Υπήρξαν, όμως τα πράγματα δεν είναι όπως γράφτηκαν. Ο κυβερνητικός στρατός μας επιτέθηκε. Οποτε μας επιτίθεται θα απαντάμε.

Εχει υπάρξει κάποια επαφή με τον Manuel Camacho Solis;

Για την ώρα, όχι. Κάποια στιγμή θα δοθούν διευκρινήσεις από τον υποδιοικητή Marcos. Θα υπάρξει μια επιστολή προς τους δημοσιογράφους, αυτός σαν αρχηγός θα αποφασίσει.

Είναι ο Marcos αρχηγός όλων σας;

Ναι, αλλά οι αποφάσεις παίρνονται από την Ινδιάνικη Παράνομη Επιτροπή.

Λέγεται ότι ανάμεσά σας υπάρχουν αλλοδαποί.

Ψέματα! Μας κατηγορείτε ότι είμαστε ξένοι γιατί αυτό λέει η κυβέρνηση. Εμείς όμως είμαστε Τσιαπανέκοι, μιλάμε ινδιάνικες διαλέκτους. Δεν υπάρχει κανένας ξένος, αλλά δεν μιλάμε όλοι ισπανικά, πολλοί μιλούν μόνο ινδιάνικες διαλέκτους: τζελάτλ, τσολ, τοχολομπάλ ...

Ακόμα λέγεται ότι παρακινήθήκατε να πάρετε τα όπλα από την εκκλησία.

Η φτώχεια μας μας παρακίνησε. Σεβόμαστε την πίστη, υπάρχουν πολλές θρησκείες και εμείς τις σεβόμαστε όλες.

Θα δεχτείτε την μεσολάβηση της εκκλησίας;

Όχι

Πόσοι είσαστε;

Είμαστε πολλοί.

Ποιές περιοχές ελέγχετε;

Είμαστε παντού.

Υπάρχουν δικοί σας και σε άλλες πολιτείες της δημοκρατίας;

Αυτό δεν μπορώ να το απαντήσω.

Εχετε σκοπό να καταλάβετε την εξουσία;

Όχι. Αγωνιζόμαστε για τα 10 σημεία που έχουμε δημοσιοποιήσει. Θέλουμε γη για όλους τους αγρότες, τη γη που είναι γύρω μας, τη γη που ζούμε. Μας φέρονται σαν

να είμαστε ζώα. Όλη η μεξικάνικη δημοκρατία είναι εξαθλιωμένη. Δεν υπάρχει εκπαίδευση και όταν υπάρχει μας διδάσκει μόνο την υποταγή. Αν ο αγρότης διαμαρτυρηθεί, τον εξοντώνουν. Δεν μας δίνουν τίποτε, δεν μας θεωρούν ανθρώπους. Χρειαζόμαστε δουλειά, γη, τροφή. Θέλουμε κι εμείς να τρώμε κρέας.

Για πόσο καιρό θα συνεχίσετε τον ένοπλο αγώνα;

Δεν θα αφήσουμε τα όπλα μέχρι να πάρουμε όσα ζητάμε, μέχρι να υπάρχει ανεξαρτησία, να μην μας σκοτώνουν. Δεν σταματάμε τον αγώνα.

Πόσο θα κρατήσετε η εκχειρίδα από την πλευρά σας;

Αυτοί θα αποφασίσουν. Θέλουμε ελευθερία, δικαίωμα έκφρασης, αυτοκαθορισμού, να μην μας οδηγούν άλλοι, γιατί μας οδηγούν στο θάνατο. Δεν θέλουμε την εξαθλίωση και δε θα ανεχθούμε να μας προσφέρουν ψιχουλα.

Λέγεται ότι προετοιμάζετε επί μιά δεκαετία, είναι έτσι;

Ναι.

Όμως φαίνεστε πολύ νέος και πριν 10 χρόνια θα είσαταν παιδί ...

Αρχισα την προετοιμασία στα 11 μου χρόνια.

Και πως γίνετε διοικητής;

Εξαρτάται από τις ικανότητες του καθενός.

Γιατί διαλέξατε το όνομα του Ζαπάτα για το στρατό σας;

Γιατί ήταν ένας αγρότης επαναστάτης αρχηγός που ήθελε να μας δοθεί η γη και δολοφονήθηκε από την αστική τάξη. Τώρα εμείς, για μια ακόμη φορά αγωνιζόμαστε για τη γη.

Τι συνέβει πραγματικά στο Οκοσίγκο, περιμένατε τις συμπλοκές με τον μεξικάνικο στρατό;

Αυτή τη φορά συγκρουστήκαμε με τον εχθρό. Όμως αυτοί σκότωσαν πολίτες και χρέωσαν τους φόνους σε μας.

Πέθαναν πολλοί Ζαπατιστές εκεί;

Όσοι πέθαναν, πέθαναν για την αξιοπρέπειά τους.

Θεωρείτε τα περιστατικά του Οκοσίγκο αποτυχή;

Όχι. Αποσυρθήκαμε. Βρεθήκαμε αντιμέτωποι με εμπόρους ναρκωτικών.

Ποιός ήταν ο στόχος της κατάληψης του Οκοσίγκο;

Μιά συμπλοκή και έγινε.

Ναι, αλλά περιμένατε τις μάχες;

Τις περιμέναμε.

Ο Marcos είναι μεξικάνος;

Είναι μεξικάνος όπως τα ψάρια, όπως οι καρποί της γης.

Πόσους μαχητές διοικείτε σ' αυτήν την περιοχή;

Είμαστε πολλοί.

Πόσοι στρατιώτες του μεξικάνικου στρατού υπολογίζετε εσείς ότι σκοτώθηκαν στο Οκοσίγκο;

Ο μεξικάνικος στρατός είχε απώλειες τις οποίες δεν ανακοινώνει για να εμφανίζεται θριαμβευτής.

Τι αισθάνεστε για το μεξικάνικο στρατό; Υπάρχει μίσος;

Μίσος υπάρχει μόνο προς τους αρχηγούς, οι απλοί στρατιώτες είναι φτωχός κόσμος.

Γιατί αρχίσατε την εξέγερση την 1η Ιανουαρίου και όχι νωρίτερα;

Ήταν εντολή της Παράνομης Επιτροπής.

Απο πόσους αποτελείται η Παράνομη Επιτροπή;

Είμαστε πολλοί.

Έχετε κάποια ιδεολογία, είστε σοσιαλιστές;

Προς το παρόν δεν ασχολούμαστε με το σοσιαλισμό, έχουμε τα 10 σημεία.

Έχετε επαφές με άλλα κινήματα, όπως του Περού ή της Γουατεμάλας;

Όχι, αυτά λέγονται για να εξαπατηθεί ο κόσμος.

Έχετε την ικανότητα να νικήσετε τον μεξικάνικο στρατό;

Ναι. Ξέρω ότι ο πόλεμος είναι μακρύς και σκληρός αλλά είναι απαραίτητος. Έχουμε υποφέρει πολύ, πολλοί πεθαίνουν από χολέρα. Τι θέλουμε, να πεθαίνουμε από χολέρα; Καλύτερες οι σφαίρες.

Όμως σκοτώθηκε πολύς άμαχος πληθυσμός.

Ξέρουμε καλά ποιός είναι ο εχθρός μας. Δεν επιτιθήμαστε στον άμαχο πληθυσμό, δεν είμαστε τρομοκράτες, έχουμε στρατιωτικό νόμο και σεβόμαστε τη συνθήκη της Γενεύης.

Έχετε σχέσεις με το PROCUP;

Προς το παρόν δεν μπορώ να πω τίποτε για το PROCUP.

Προσεχώς θα έχουμε εκλογές. Θεωρείτε ότι θα είναι νόμιμες;

Όχι. Εμείς δεν ψηφίζουμε γιατί όλοι τους είναι ίδιοι. Τα αδέρφια μας ψήφισαν υπέρ του PRI και δεν έγινε τίποτε. Ψήφισαν υπέρ του PAN, τίποτε, ψήφισαν υπέρ του PRD, τίποτε. Κανένα αποτέλεσμα. Γι αυτό τα αδέρφια μας εδώ δεν εμπιστεύονται κανένα.

Φαίνεται πως υπήρξε μία πρόταση μεσολάβησης του επισκόπου Ruiz ανάμεσα σε σας και την κυβέρνηση. Είναι αλήθεια;

Δεν ξέρω αν ο Ruiz έχει τέτοιο ρόλο. Αν συναντήσετε τον αρχηγό, ρωτήστε τον.

Ποιά είναι η δική σας γνώμη για τον Ruiz;

Ο Samuel Ruiz ασχολείται με άλλα πράγματα, έχει άλλη δουλειά.

¡ZAPATA VIVE!

10 de Abril de 1919 HINO SE OLVIDA!!

¡Abajo las
reformas
Salinistas!

¡Por la unidad
de los
trabajadores
del campo y
la ciudad!

74 AÑOS DE SER ASESINADO
POR EL GOBIERNO DE LOS RICOS.

LA LUCHA SIGUE

Ο ΖΑΠΑΤΑ ΖΕΙ!

-Κάτω οι μεταρρυθμίσεις του Σαλίνας!

-Ενότητα των εργατών της γης και των εργοστασίων!

-74 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ

-Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

-(Αφίσα της 10ης Απρίλη 1993, επετείου της δολοφονίας του Ζαπάτα)

Τον θεωρείται υποστήριξη στον αγώνα σας;
 Οχι.

Έχετε άλλους υποστηρικτές;
 Τον λαό μας, κανέναν άλλο.

Υπάρχουν γυναίκες ανάμεσά σας;
 Πολλές.

Λέγεται ότι ο αρχηγός σας είναι μία γυναίκα.

Οχι. Έχουμε γυναίκες με βαθμό διοικητή, γιατί οι γυναίκες είναι ικανές γι αυτό όπως και οι άντρες, αλλά όχι, δεν είναι γυναίκα ο αρχηγός μας.

Γενικά τι μόρφωση έχετε;

Δεν έχουμε. Πολλοί δεν ξέρουν ούτε να γράφουν, ούτε να διαβάζουν, χάρη στις προσφορές της κυβέρνησης προς το λαό μας.

Όμως έχετε διανείμει μία διακήρυξη πολύ καλά συνταγμένη, ακόμα και με αίσθηση του χιούμορ.

Ο λαός μας μας έμαθε πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε ώστε να είμαστε αξιοπρεπείς. Διδαχτήκαμε απο το πιο μοντέρνο σχολείο, που χάρη στις "προσφορές" της κυβέρνησης απολαμβάνουμε. Μιλώντας με το λαό συνειδητοποιείς πολλά πράγματα.

Λέγεται ότι πολλοί αρχηγοί σας σπούδασαν στο εξωτερικό, ότι μιλάνε γαλλικά και αγγλικά.

Η πραγματικότητα δημιουργεί την αναγκαιότητα και αν πολλοί αρχηγοί μας μπορούν να μιλάνε είναι απο ανάγκη. Εγώ ούτε γράφω ούτε μιλάω καλά ισπανικά και όμως πρέπει να προσπαθώ να μάθω αγγλικά.

Τι περιμένετε ότι θα συμβεί τις επόμενες μέρες;

Οτι εντολές πάρουμε απο τους διοικητές μας.

Προς το παρόν καταφέρνετε να τηρήσετε την εκκεχειρία;

Ναι, δεν θα επιτεθούμε εμείς. Αν όμως μας παρενοχλήσουν, θα απαντήσουμε.

Είναι αλήθεια ότι παίρνατε μαζί σας τα νεκρά σώματα των συντρόφων σας που σκοτώνονταν στις μάχες;

Ναι, αν υπήρχε χρόνος τα παίρναμε, γιατί ήταν αδέρφια μας. Αλλά σεβόμαστε και τον εχθρό. Δεν βλάψαμε τους αιχμαλώτους, περιποιηθήκαμε τους τραυματίες.

Τι συμβαίνει με τους αιχμαλώτους;

Τους παρέχουμε τροφή. Το μόνο που τους λέμε είναι να μη μας ξαναπολεμήσουν, γιατί όταν τους ελευθερώσουμε δεν θα τους σεβαστούν.

Έχετε συλλάβει τον στρατηγό Absalon. Είναι ζωντανός;

Ναι, λένε ότι ζει. Όμως βρίσκεται σε άλλη περιοχή, πρέπει να ρωτήσετε αλλού γι αυτόν.

Στη Guadalupe Τεργεας;
Δεν μπορώ να σας πω.

Εσείς τι εκπαίδευση είχατε;
Εκπαιδεύτηκα σε διάφορους τομείς για να γίνω διοικητής, όμως δεν πρόκειται να πω σε ποιούς, γιατί αυτό που έχει σημασία είναι οι ευθύνες που μου εμπιστεύτηκαν, η εμπιστοσύνη που μου δείχνουν, η συνέπεια είναι αυτό που μετράει.

Εκτός απο τον Ζαπάτα και το Βίγια θαυμάζετε κάποιον άλλο;
Τον Ιντάλγκο και τον Μορέλος, που ήταν ιερείς που εξεγέρθηκαν μαζί με τους Ινδιάνους.

Εχετε διαβάσει Μάο;
Ναι.

Σκέφτεστε να εμποδίσετε τις προσεχείς προεδρικές εκλογές;
Δεν το γνωρίζω, εξαρτάται απο τις αποφάσεις που θα πάρει η διοίκηση.

Η πλειοψηφία σας εδώ έχετε παιδιά;
Όχι, κανένας.

Είσατε μόνο αγρότες ή υπάρχουν και τεχνίτες και εργάτες;
Αυτοί μας βοηθούν να διαβάζουμε, μας μαθαίνουν να γράφουμε. Είναι Ινδιάνικης καταγωγής.

Υπάρχουν ιερείς ανάμεσά σας;
Δεν ξέρω τι να σας πω, νομίζω ότι υπάρχουν.

Εσείς γνωρίζετε κάποιον;
Ανάμεσα στους μαχητές μου, προς το παρόν, δεν υπάρχει κανείς.

Κάποια μοναχή ίσως;
Καμμία.

Υπάρχουν κατηχητές;
Ναι, κάποιοι απο τους άντρες μου υπήρξαν κάποτε κατηχητές, γι αυτό τώρα λέγεται ότι είμαστε εναντίον τους. Δεν είναι αλήθεια. Δεν έχουμε θρησκεία, αλλά σεβόμαστε όσους έχουν.

Θα υπάρξουν εξεγέρσεις σε άλλες πολιτείες;
Θα ξεσπάσουν, έρχονται. Είμαστε πολλοί.

Πιστεύετε ότι θα νικήσετε;
Ναι.

Εχετε βαρύ οπλισμό;
Ναι, αλλά δεν μπορώ να πω περισσότερα.

*Ποιάς απο σας θα διαπραγματευτεί, αν υπάρξει διαπραγμάτευση με την κυβέρνηση;
Η Παράνομη Επιτροπή.*

Υπάρχει κάτι άλλο που θέλετε να πείτε;

Είναι ανάγκη όλος ο κόσμος να μάθει τι συμβαίνει γιατί είμαστε φτωχοί. Να δουν την κατάστασή μας, τη γη, την κοινωνία. Ζούμε σαν γουρούνια. Μας κατηγορούν για εμπόριο ναρκωτικών, για ναρκο-αντάρτικο, για συμμορίες. Είμαστε ο λαός που πήρε τα όπλα.

Γιατί κάποιοι απο σας στη μάχη του Οκοσίνγκο είχαν ψεύτικα όπλα απο ξύλο;

Για να δείξουμε ότι θα αντισταθούμε με ότι έχουμε. Δεν αντέχουμε άλλο. Η φτώχεια μας σπρώχνει να επιτεθούμε με ότι μπορούμε να κρατήσουμε στα χέρια μας, ξύλα, ραβδιά, ό,τι υπάρχει.

Ομως είναι αυτοκτονία.

Δεν είναι αυτοκτονία, είναι η απόδειξη του αγώνα μας για τα 10 σημεία.

Θέλετε να προσθέσετε κάτι;

Ενα μήνυμα στο λαό, να μη φοβάται τον πόλεμο. Είναι δικός του πόλεμος. Αγωνιζόμαστε για όλους τους αγρότες, όλο τον μεξικάνικο λαό, για να είναι ελεύθερος και να μην τον εξαπατούν

Τσιάπας: Ο νότος σε δύο ανέμους, μια θύελλα και μια προφητεία

Το παρακάτω κείμενο στάλθηκε στη La Jorjada, ημερήσια εφημερίδα του Μεξικού, από το Στρατό των Ζαπατίστας για την Εθνική Απελευθέρωση (EZLN).

Αγαπητοί κύριοι:

Τώρα που στην Chiapas έγινε μιá τέτοια έκρηξη στην εθνική συνείδηση, πολλοί και διάφοροι συγγραφείς έχουν αρχίσει να ξεσκονίζουν το μικρό τους Lagousse ιλλουστράσιόν, το "México desconocido" ["Άγνωστο Μεξικό", περιοδικό που ασχολείται με τα μη τουριστικά μέρη της χώρας], τις διακέτες με τα στατιστικά δεδομένα της INEGI ή της Fonapo ή ακόμη και τα κλασικά κείμενα από την εποχή του Bartholome de las Casas. Θέλοντας κι εμείς να συνεισφέρουμε σ' αυτή τη δίψα για γνώσεις πάνω στην κατάσταση στην Chiapas, σας στέλνουμε ένα κείμενο που έγραψε ο σύντροφός μας subcomandante I. Marcos στα μέσα του 1992, στην προσπάθειά του να ξυπνήσει τη συνείδηση διάφορων συντρόφων που εκείνο τον καιρό πλησίαζαν τον αγώνα μας.

Ελπίζουμε ότι το υλικό αυτό θα κερδίσει κάποια θέση ανάμεσα στις εκδόσεις και τα ένθετα της έγκυρης εφημερίδας σας. Τα συγγραφικά δικαιώματα ανήκουν στους σπασιαστές, οι οποίοι θα νιώσουν ίσως ότι ανταμείβονται, βλέποντας κάτι από την ιστορία τους να κυκλοφορεί σε επίπεδο πανεθνικό. Ελπίζουμε ότι μ' αυτόν τον τρόπο κάποιοι άλλοι σύντροφοι θα πάρουν θάρρος να γράφουν κάτι σχετικό με τις πολιτείες και τα μέρη τους και ότι προφητείες, όπως αυτή για την Chiapas, θα αρχίσουν να εκπληρώνονται.

Τμήμα Τύπου και Προπαγάνδας EZLN
Ζούγκλα της Λακωνδονίας, Μεξικό, Ιανουάριος 1994

Chiapas: Ο νότος σε δύο ανέμους, μια θύελλα και μια προφητεία

Άνεμος πρώτος: Αυτός που έρχεται από πάνω
Πρώτο Κεφάλαιο

...που αφηγείται πώς η ανώτατη κυβέρνηση συγκινήθηκε από τη δυστυχία των ινδιάνων στην Chiapas και υποχρεώθηκε να χρηματοδοτήσει την εταιρεία ξενοδοχείων, φυλακών, στρατοπέδων και ενός στρατιωτικού αεροδρομίου. Αφηγείται επίσης πώς το κτήνος τρέφεται από το αίμα αυτού του λαού, και άλλα άθλια και δυστυχή συμβάντα.

As υποθέσουμε ότι μένετε στο βορρά, στο κέντρο ή στα δυτικά αυτής της χώρας. As υποθέσουμε ότι δίνετε σημασία στην αρχαία φράση του Sector "Επισκεφθείτε πρώτα το Μεξικό". As υποθέσουμε ότι αποφασίζετε να επισκεφθείτε τα νοτιο-ανατολικό μέρος της χώρας σας και ότι επιλέγετε την πολιτεία Chiapas. As υποθέσουμε ότι πάτε από την εθνική (το να πάει κανείς αεροπορικά είναι όχι μόνο αντιοικονομικό αλλά και απίθανο: υπάρχουν μόνο δύο πολιτικά αεροδρόμια κι ένα στρατιωτικό). As υποθέσουμε ότι παίρνετε την εθνική Transistmico. As υποθέσουμε ότι δε δίνετε καμία σημασία στο στρατόπεδο ενός συντάγματος του πυροβολικού του ομοσπονδιακού στρατού που βρίσκεται στο ύψος του Matias Romero και συνεχίζετε μέχρι τη Ventosa. As υποθέσουμε ότι δεν προσέχετε το φυλάκιο της Υπηρεσίας Μετανάστευσης της Γραμματείας της Κυβερνήσεως (που σε κάνει να σκέφτεσαι ότι βγαίνεις από μια χώρα και μπαίνεις σε μία άλλη). As υποθέσουμε ότι εσείς στρίβετε προς τα αριστερά και απευθύνεστε αποφασιστικά προς την Chiapas. Μετά από κάποια χιλιόμετρα θα φήσετε πίσω σας την Oaxaca και θα συναντήσετε μια μεγάλη επιγραφή που λέει: ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΑΤΕ ΣΤΗΝ CHIASPAS. Το βρήκατε; Ωραία, as υποθέσουμε πως το βρήκατε. Έχετε πάρει έναν από τους τρεις εθνικούς δρόμους που υπάρχουν για να μπει κανείς στην πολιτεία αυτή: ένας στα βόρεια της πολιτείας, ένας στην ακτή του Ειρηνικού κι ένας αυτός που υποτίθεται ότι έχετε πάρει εσείς οδηγούν στην νοτιοανατολική αυτή άκρη. Ο πλούτος βγαίνει απ' αυτή τη γη, και όχι μόνο από τους τρεις εθνικούς δρόμους. Από χιλιάδες δρόμους αμμορραγεί η Chiapas: από δίκτυα πετρελαίου και γκαζιού, από σύρματα ηλεκτρικού, από βαγόνια των σιδηροδρόμων, από τραπεζικούς λογαριασμούς, από φορτηγά και αγροτικά αυτοκίνητα, από πλοία και αεροπλάνα, από λαθραία μονοπάτια, χωματόδρομους και ρωγμές. Η γη αυτή συνεχίζει να πληρώνει το φόρο της στις αυτοκρατορίες: πετρέλαιο, ηλεκτρική ενέργεια, κοπάδια ζώων, χρέια, καφέ, μπανάνες, μέλι, καλαμπόκι, κακάο, καπνό, ζάχαρη, σόγια, πεπόνια, μαμέυ, μάνγκος, ταμαρίντος και αβοκάντος... αίμα της Chiapas ρέει από τους χίλιους και έναν κινδόντες της λεηλασίας, τους μπηγμένους στο λαϊμό του αμερικάνικου νότου. Πρώτες ύλες, χιλιάδες εκατομμύρια τόνοι που εκρέουν από τα μεξικάνικα λιμάνια, τους σταθμούς των λεωφορείων ή τους σιδηροδρομικούς, από τα αεροδρόμια με διάφορες κατευθύνσεις: Η.Π.Α., Καναδά, Ολλανδία, Γερμανία, Ιταλία, Ιαπωνία. Με τον ίδιο προορισμό: την αυτοκρατορία. Ο φόρος που επιβάλλει ο καπιταλισμός στο νοτιοανατολικό τμήμα αυτής της χώρας της απομυζά από τη γέννησή της αίμα και λάσπη.

Μια χούφτα έμποροι, απ' αυτούς που αποτελούν το μεξικάνικο κράτος, παίρνουν από την Chiapas όλο τον πλούτο και σε αντάλλαγμα αφήνουν το ίχνος τους, θανάσιμο και βρωμερό: ο οικονομικός κινδόντας αποκόμισε το 1989 συνολικά 1.222.669 εκατομμύρια πέσος και διέθεσε σε πιστώσεις και έργα 616.340

εκατομμύρια. Περισσότερα από 600.000 εκατομμύρια πέσος κατέληξαν στο στομάχι του κτήνους.

Στη γη της Chiapas υπάρχουν 86 κυνόδοντες της Pemex μπτηγμένοι στις κοινότητες Estacion, Juarez, Reforma, Ostuacan, Pichucalco, Ocosingo. Παίρνουν το γάλα και το πετρέλαιο και αφήνουν τη σφραγίδα του καπιταλισμού: οικολογική καταστροφή, απογύμνωση των αγρών, υπερπληθωρισμός, αλκοολισμός, πορνεία και φτώχεια. Το κτήνος δεν ικανοποιείται και απλώνει τα πλοκάμια του στη ζούγκλα Lacandona, όπου εκμεταλλεύεται οκτώ πετρελαιοφόρα κοιτάσματα. Οι ρωγμές στη γη ανοίγονται από τα μεγάλα μαχαίρια που κρατούν οι ίδιοι χωρικοί που έμειναν χωρίς γη εξαιτίας του αγόρταγου κτήνους. Πέφτουν τα δέντρα, αντηχούν οι εκρήξεις του δυναμίτη σε κομμάτια γης όπου μόνο στους χωρικούς απαγορεύεται να κόψουν δέντρα για να σπείρουν. Κάθε δέντρο που θα κόψουν μπορεί να τους κοστίσει πρόστιμο αξίας δέκα βασικών μισθών και φυλακή. Ο φτωχός δεν επιτρέπεται να κόψει δέντρα, το κτήνος του πετρελαίου, όμως, που όλο και περισσότερο περνά σε ξένα χέρια, μπορεί. Ο χωρικός κόβει για να ζήσει. Ο ξένος κόβει για να λεηλατήσει.

Και στην παραγωγή του καφέ αμορραγεί η Chiapas. Το 35% της παραγωγής καφέ προέρχεται απ' αυτήν τη γη που απασχολεί 87.000 ανθρώπους. Το 47% της παραγωγής πάει στην αγορά του εσωτερικού και το 53% κατευθύνεται προς την αγορά του εξωτερικού, κυρίως στις Η.Π.Α. και στην Ευρώπη. Περισσότεροι από 100.000 τόνοι καφέ παράγονται σ' αυτήν την πολιτεία για να παχύνουν τους τραπέζιους λογαριασμούς του κτήνους: Το 1988, ένα κιλό καφέ πουλιόταν στο εξωτερικό για 8.000 πέσος κατά μέσο όρο, στον παραγωγό, όμως από την Chiapas δίνονταν μόνο 2.500 ή και λιγότερο.

Η δεύτερη πηγή λεηλασίας μετά τον καφέ είναι η κτηνοτροφία. Τρία εκατομμύρια αγελάδες περιμένουν τα τσακάλια και μια μικρή ομάδα εισαγωγέων για να πάνε να γεμίσουν τα ψυγεία στην Agtiaga, τη Villahermosa και τη Distrito Federal του Μεξικού. Οι αγελάδες αγοράζονται στην τιμή των 1400 πέσος το κιλό από τους φτωχούς κτηνοτρόφους της επαρχίας και ξαναπουλιούνται από τα τσακάλια και τους εισαγωγείς σε τιμές μέχρι και δεκαπλάσιες.

Ο φόρος που ο καπιταλισμός εισπράττει από την Chiapas δεν έχει ανάλογο στην ιστορία. Το 55% της εθνικής υδροηλεκτρικής ενέργειας προέρχεται απ' αυτήν την πολιτεία. Εδώ παράγεται το 20% της συνολικής ηλεκτρικής ενέργειας του Μεξικού. Παρ' όλ' αυτά, μόνο το ένα τρίτο των κατοικιών σ' αυτήν την περιοχή ηλεκτροδοτείται. Πού πάνε τα 12.907 gigawatts που παράγουν κάθε χρόνο οι ηλεκτρικές εγκαταστάσεις στην Chiapas;

Παρά την οικολογική μόδα, η λεηλασία ξυλείας συνεχίζεται στα δάση της Chiapas. Από το 1981 μέχρι το 1989 έγιναν εξαγωγές 2.449.700 κυβικών μέτρων πολύτιμης ξυλείας, κωνοφόρων και τροπικών ποικιλιών, με κατεύθυνση τη χώρα του Μεξικού, την Puebla, τη Veracruz και την Quintana Roo. Το 1988, η εκμετάλλευση της ξυλείας απέφερε κέρδος 23.900 εκατομμυρίων πέσος, 6000% περισσότερο από το 1980.

Το μέλι που παράγεται από 79.000 κυψέλες σ' αυτήν την πολιτεία, πάει όλο στις αγορές των Η.Π.Α. και της Ευρώπης. 2.756 τόνοι μελιού και κεριού που παράγονται εδώ μετατρέπονται σε δολλάρια που οι αγρότες της περιοχής δεν θα δουν ποτέ.

Όσο για το καλαμπόκι, περισσότερη από τη μισή ποσότητα που παράγεται εδώ πηγαίνει στην αγορά του εσωτερικού. Η πολιτεία της Chiapas είναι από τις πρώτες σε παραγωγή καλαμποκιού σε εθνικό επίπεδο. Το 90% της παραγωγής του ταμαρίντο πηγαίνει στην πόλη του Μεξικό και άλλες πολιτείες. Τα 2/3 της παραγωγής του αβοκάντο και ολόκληρη η παραγωγή μαμέυ κατευθύνεται σε αγορές

έξω απ' αυτήν την πολιτεία. Το 69% του κακάο πηγαίνει στην αγορά του εσωτερικού και το 31% στο εξωτερικό (Η.Π.Α., Ολλανδία, Ιαπωνία, Ιταλία). Το μεγαλύτερο μέρος των 451.627 τόνους μπανάνας που παράγονται κάθε χρόνο εξάγεται.

Τι αφήνει το κτήνος σε αντάλλαγμα όλων όσων παίρνει;

Η πολιτεία της Chiapas έχει έκταση 75.634,4 τετ. χιλιόμετρα, 7.500.000 εκτάρια, κατέχει σε έκταση την όγδοη θέση σε όλη τη χώρα και περιλαμβάνει 111 δήμους και κοινότητες, οργανωμένα για λεηλασία σε εννέα οικονομικές επαρχίες. Εδώ βρίσκεται το 40% των διάφορων φυτικών ειδών του συνόλου της χώρας, καθώς και το 36% των θηλαστικών, το 34% των αμφίβιων και των ερπετών, το 66% των πτηνών, το 20% των ψαριών του γλυκού νερού και το 80% των πεταλούδων. Το 9,7% των βροχών όλης της χώρας πέφτουν σ' αυτή τη γη. Ο μεγαλύτερος πλούτος της, όμως είναι τα 3.500.000 κάτοικοι της περιοχής, από τους οποίους τα δύο τρίτα ζουν και πεθαίνουν σε αγροτικό περιβάλλον. Οι μισοί απ' αυτούς τους κατοίκους δεν έχουν πόσιμο νερό και τα δύο τρίτα δεν έχουν αποχέτευση. Το 90% του πληθυσμού στις αγροτικές περιοχές έχει ελάχιστα ή μηδενικά έσοδα.

Η επικοινωνία είναι μια γελοία καρικατούρα για μια πολιτεία που παράγει πετρέλαιο, ηλεκτρική ενέργεια, καφέ, ξυλεία και ζώα για το πεινασμένο κτήνος. Μόνο τα δύο τρίτα από τα κεφαλοχώρια έχουν πρόσβαση σε δρόμους ασφαλτοστρωμένους. 12.000 κοινότητες επικοινωνούν από μονοπάτια και χωματόδρομους. Οι σιδηροδρομικές γραμμές δεν ικανοποιούν τις ανάγκες του λαού μα αυτές της καπιταλιστικής λεηλασίας από τα χρόνια του πορφυρισμού. Η μία από τις δύο σιδηροδρομικές γραμμές κατά μήκος της ακτής (ή άλλη διασχίζει το βορρά της πολιτείας) χρονολογείται από τις αρχές του αιώνα και η χωρητικότητά της είναι περιορισμένη εξαιτίας των παλιών πορφυρικών γεφυρών που διασχίζουν τις υδροφόρες φλέβες του νοτιοανατολικού τμήματος της χώρας.

Το μοναδικό λιμάνι στην Chiapas, το Puerto Madero, δεν είναι παρά μια θύρα εξόδου για να ξεβράσει το κτήνος όσα έχει αρπάξει.

Εκπαίδευση: Η χειρότερη στη χώρα. Στο δημοτικό 72 στα 100 παιδιά δεν τελειώνουν ποτέ την πρώτη τάξη. Περισσότερα από τα μισά σχολεία δεν έχουν τάξεις παραπάνω από την τρίτη και τα μισά έχουν μόνο ένα δάσκαλο για όλες τις τάξεις. Υπάρχουν πολύ ψηλά νούμερα, που φυσικά αποσιωπούνται, που αποδεικνύουν ότι τα παιδιά εγκαταλείπουν πολύ νωρίς το σχολείο εξαιτίας της ανάγκης της ενσωμάτωσης των μικρών στην εκμετάλλευση. Σε οποιαδήποτε ινδιάνικη κοινότητα είναι πολύ συνηθισμένο να βλέπει κανείς παιδιά, την ώρα που θα έπρεπε να είναι στο σχολείο, να κουβαλάνε ξύλα ή καλαμπόκι, να μαγειρεύουν ή να πλένουν ρούχα. Από τις 16.058 αίθουσες που υπήρχαν το 1989, μόνο 1.096 βρίσκονται σε ινδιάνικες ζώνες.

Βιομηχανία; Κοιτάξτε: Το 40% της "βιομηχανίας" της Chiapas είναι η κατασκευή μύλων (για την κοπή καλαμποκιού), τορτίγιας και ξύλινων επίπλων. Η μεγάλη επιχείρηση, το 0,2%, ανήκει στο μεξικανικό κράτος, (και σύντομα στους ξένους): το πετρέλαιο και ο ηλεκτρισμός. Η μεσαία βιομηχανία, το 0,4%, αποτελείται από την επεξεργασία ζάχαρης, ψαριών και θαλασσινών, αλευριού, γάλακτος και καφέ. Το υπόλοιπο 94,8% είναι μικροβιομηχανία.

Η υγεία των κατοίκων είναι κι αυτή αποτύπωμα του καπιταλιστικού κτήνος. 1,5 εκατομμύρια άνθρωποι δεν έχουν πρόσβαση σε καμιά ιατρική υπηρεσία. Αντιστοιχούν 0,2 ιατρεία ανά χίλιους κατοίκους, ποσοστό πέντε φορές μικρότερο από τον εθνικό μέσο όρο. Υπάρχουν 0,3 κρεβάτια νοσοκομείου ανά χίλιους κατοίκους, ένα χειρουργείο ανά δέκα χιλιάδες κατοίκους -ποσοστό δυο φορές μικρότερο απ' αυτό ολόκληρης της χώρας- 0,5 γιατροί και 0,4 νοσοκόμες ανά χίλια άτομα -ποσοστό δύο φορές μικρότερο από το μέσο εθνικό.

Η υγεία και η διατροφή συμβαδίζουν. Το 54% του πληθυσμού υποσιτίζεται και στις ορεινές περιοχές και τη ζούγκλα, το ποσοστό της πείνας ξεπερνάει το 80%. Ο μέσος όρος των τροφίμων ενός χωρικού είναι: καφές, ποζόλ (ρόφημα από καλαμπόκι διαλυμένο σε νερό), τορτίγια και φασόλια.

Αυτό είναι, λοιπόν, το αντάλλαγμα του καπιταλισμού.

Αυτό το τμήμα των μεξικανικών εδαφών που προσοφτήθηκε απόβουλα στη νέα ανεξάρτητη δημοκρατία το 1824, δεν είχε γίνει αισθητό στην εθνική γεωγραφία μέχρι την εποχή που η πετρελαϊκή έκρηξη υπενθύμισε στο έθνος ότι υπήρχε και ένα νοτιοανατολικό τμήμα (σ' αυτό βρίσκεται το 82% των πετροχημικών εγκαταστάσεων της Pemex· το 1990 τα δύο τρίτα των εθνικών επενδύσεων για το νοτιοανατολικό τμήμα της χώρας χρησιμοποιήθηκαν για πηγές ενέργειας. Αλλά για την Chiapas όλ' αυτά δεν είναι καινούργια. Η εμπειρία του από λεηλασίες και εκμετάλλευση ανάγεται σε πολύ παλιότερους αιώνες. Ακριβώς όπως και τώρα, παλαιότερα έρχεαν προς τις μητροπόλεις, διαμέσου των φλεβών της λεηλασίας, Ξυλεία, ζώα και άνθρωποι. Παρόμοια με τις "Μιτανανιές" αλλά στην πλήρη άνθιση του νεοφιλελευθερισμού και των "απελευθερωτικών επαναστάσεων", το νοτιοανατολικό τμήμα της χώρας εξακολουθεί να εξάγει πρώτες ύλες και εργατικά χέρια και ακριβώς όπως και πριν από 500 χρόνια εξακολουθεί να εισάγει το κύριο καπιταλιστικό προϊόν: θάνατο και αθλιότητα. Ένα εκατομμύριο Ινδιάνοι κατοικούν σ' αυτά τα χώματα και μοιράζονται με τους μεστίζος (επιμειξία Ινδιάνων και Ισπανών) έναν ανισόρροπο εφιάλη: εδώ η μόνη επιλογή τους από τη συνάντηση των δύο κόσμων είναι να πεθάνουν από την εξαθλίωση και την καταπίεση. Το πρόγραμμα της ωραιοποίησης της φτώχειας, ο μικρός αυτός λεκές σοσιαλδημοκρατίας που πιταλάει το μεξικάνικο κράτος και με τον Salinas de Gortari φέρει το όνομα Pro.Na.Sol. (Πρόγραμμα Εθνικής Αλληλεγγύης) είναι μια χλευαστική καρικατούρα που προκαλεί αιμάτινα δάκρυα σ' αυτούς που σκοτώνονται κάτω από τις βροχές και τους ήλιους.

Καλώς ήρθατε στην πιο φτωχή πολιτεία της χώρας: την Chiapas

Ας υποθέσουμε ότι συνεχίζετε να οδηγείτε και από την Ocosocaulta κατεβαίνετε στην Tuxtla Gutierrez, την πρωτεύουσα της πολιτείας. Μην σταματήσετε για πολύ! Το Tuxtla Gutierrez είναι μια μεγάλη αποθήκη όπου συγκεντρώνεται όλη η παραγωγή από άλλα μέρη της πολιτείας. Εδώ, δηλαδή, φτάνει ένα μέρος του πλούτου για να σταλεί εκεί που έχουν ορίσει τα καπιταλιστικά σχέδια. Μην σταματήσετε, μόνο αγγίξτε ελαφρά τα ματωμένα χείλη του θηρίου. Περάστε από την Chiapas de Corzo χωρίς να δώσετε σημασία στο εργοστάσιο που έχει ανοίξει η Nestle κι αρχίστε ν' ανεβαίνετε στη σιέρρα. Τι βλέπετε; Έχετε δίκιο. Μπήγατε σ' έναν άλλο κόσμο, τον ινδιάνικο. Σ' έναν άλλο κόσμο που σε τίποτε δε διαφέρει από την υπόλοιπη χώρα όπου εκατομμύρια υποφέρουν.

Ο κόσμος αυτός κατοικείται από 300.000 τζελτάλες, 300.000 τσοτσίλες, 120.000 τσόλες, 90.000 σόκες και 70.000 τοχολομπάλες (διαφορετικές φυλές των Μάγιας). Η ανώτατη κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι "μόνο" οι μισοί είναι αναλφάβητοι.

Συνεχίστε στην εθνική προς το εσωτερικό της σιέρρα και θα φτάσετε στα ορεινά της Chiapas. Εδώ, πριν 500 χρόνια, ο ινδιάνος ήταν πλειοψηφία, αφέντης και κύριος της γης και των νερών. Τώρα είναι πλειοψηφία μόνο σε αριθμό και σε φτώχεια. Αν συνεχίσετε θα φτάσετε μέχρι το San Cristobal de las Casas. Πριν εκατό χρόνια ήταν η πρωτεύουσα της πολιτείας αλλά οι διαμάχες μεταξύ των αστών του σέρησαν το αμφίβολο προνόμιο να είναι πρωτεύουσα της πιο φτωχής πολιτείας στο Μεξικό. Μη! Μη σταματάτε! Αν το Tuxtla Gutierrez είναι μια μεγάλη αποθήκη, το San Cristobal είναι μια μεγάλη αγορά: από χιλιάδες δρόμους φτάνει ο ινδιάνικος φόρος στον καπιταλισμό. Τζελτάλες, τσοτσίλες, τσόλες, σόκες, τοχολομπάλες, όλοι κάτι φέρνουν: Ξυλεία, καφέ, ζώα, υφάσματα χειροτεχνίες, φρούτα, λαχανικά,

καλαμπόκι... Και όλοι κάτι παίρνουν: αρρώστια, άγνοια, κοροΐδία και θάνατο. Αυτή είναι η πιο φτωγή περιχή στην πιο φτωγή πολιτεία στο Μεξικό. Καλωσήρθατε στο San Cristobal de las Casas. "Αποικιακή πόλη" λένε οι κολέτοι, οι αστοί της περιοχής, αλλά η πλειοψηφία του πληθυσμού είναι ινδιάνικη.

Καλωσήρθατε στη μεγάλη αγορά που εξυμνεί το Pro.Na.Sol. . Εδώ όλα πουλιούνται και αγοράζονται πέρα από την ινδιάνικη αξιοπρέπεια. Όλα είναι ακριβά εκτός από το θάνατο. Αλλά μη σταματάτε, συνεχίστε στην εθνική, νιώστε περήφανοι για την τουριστική υποδομή. Το 1988 υπήρχαν στην Chiapas 6.270 δωμάτια ξενοδοχείου, 139 εστιατόρια και 42 τουριστικά γραφεία. Αυτό το χρόνο ήρθαν 1.058.098 τουρίστες και άφησαν 250.000 εκατομμύρια πέσος σε χέρια ξενοδόχων και εστιατόρων.

Κάνετε το λογαριασμό; Ναι; Είναι σωστός. Υπάρχουν 7 δωμάτια ξενοδοχείου για κάθε χίλιους τουρίστες, ενώ σε κάθε χίλιους κατοίκους της περιοχής αντιστοιχούν 0,3 νοσοκομειακές κλίνες. Καλά, αφήστε τους λογαριασμούς και συνεχίστε προς τα εμπρός, ξεφύγετε με προσοχή τις τρεις γραμμές των αστυνομικών με τους χωματιστούς μπερδέδες που περιφέρονται στην άκρη του δρόμου, περάστε από τα στρατόπεδα της δημοσίας ασφαλείας και προχωρείστε ανάμεσα σε ξενοδοχεία, εστιατόρια και μεγάλα καταστήματα, κατευθυνθείτε προς το Comitán. Βγαίνοντας από τη χύτρα του San Cristobal και συνεχίζοντας στον ίδιο εθνικό δρόμο, θα δείτε τα περίφημα σπήλαια του San Cristobal, ζωσμένα από οργιώδη βλάστηση. Βλέπετε αυτήν την επιγραφή; Όχι, δεν κάνετε λάθος, αυτό το φυσικό πάροχ βρίσκεται υπό τη διοίκηση του στρατού! Χωρίς να βγείτε από τη σύγχυσή σας συνεχίστε προς τα εμπρός. Βλέπετε μοντέρνα οικοδομήματα, ωραία σπίτια, δρόμοι πλακόστρωτοι... Είναι πανεπισημό; Μήπως συνοικία για εργάτες; Όχι, κοιτάξτε καλά την επιγραφή πλάι στα κανόνια και διαβάστε: ΓΕΝΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΗΣ 31^{ΗΣ} ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΖΩΝΗΣ. Με την προσβλητική χακή εικόνα ακόμη στα μάτια σας προχωρείστε ως τη διασταύρωση μα αποφασίστε να μην πάτε στο Comitán· έτσι θα αποφύγετε να δείτε ότι, μερικά μέτρα παρακάτω, στην περιοχή που ονομάζεται del Extranjero [του ξένου], βεραιοαμερικανικοί στρατιώτες χειρίζονται -και δείχνουν στους μεξικανούς στρατιώτες που είναι ξενώγια μαζί τους πώς να χειρίζονται- ένα ραντάρ. Αποφασίστε καλύτερα να πάτε στο Ocosingo μια που είναι τώρα της μόδας η οικολογία και όλα τα παρεμφερή. Κοιτάξτε αυτά τα δέντρα και αναπνεύστε βαθιά... Δεν νιώθετε καλύτερα τώρα; Ναι; Τότε κρατήστε το βλέμμα σας στραμμένο προς τ'αριστερά, γιατί αν δεν το κάνετε, στο έβδομο χιλιόμετρο θα δείτε μια άλλη μεγαλόπρεπη κατασκευή με το ευγενές σύμβολο της SOLIDARIDAD στην πρόσοψη. Μην κοιτάτε, σας λέω, γυρίστε προς την άλλη μεριά, παραβλέψτε πως η επιγραφή αυτή βρίσκεται σ' ένα κτίριο που στεγάζει μια... φυλακή (οι κακές γλώσσες λένε πως αυτά είναι τα πλεονεκτήματα που προσφέρει το Pro.Na.Sol., αφού πια οι χωρικοί δεν θα χρειάζεται να πηγαίνουν ως το Cerro Hueco, τη φυλακή της πρωτεύουσας). Μην απογοητεύεστε, πάντως, γιατί το καλύτερο είναι πάντοτε κρυμμένο: η υπερβολική φτώχεια τρομάζει τον τουρισμό... Συνεχίστε, κατεβείτε στο Huixton, κατεβείτε στο Oxchuc, δείτε τους πανέμορφους καταρράκτες όπου γεννιέται το ποτάμι Jatate, που τα νερά του διασχίζουν τη ζούγκλα Lacandona, περάστε από την Cuxhija και μην ακολουθήσετε την παράκλιση που πηγαίνει στο Altamirano, φτάστε μέχρι το Ocosingo, την "πόρτα της ζούγκλας Lacandona".

Ωραία, και τώρα σταματείστε για λίγο. Μια γρήγορη βόλτα στην πόλη.... Οι πόλοι έλξης του ενδιαφέροντος; Καλά, αυτές οι δύο μεγάλες κατασκευές στην είσοδο της πόλης είναι πορνεία, εκείνο εκεί είναι φυλακή, αυτό παραπέρα είναι η εκκλησία, το άλλο το κτίριο των κτηνοτρόφων, εκείνο είναι ένα στρατόπεδο του ομοσπονδιακού στρατού, πιο κει οι δικαστικοί, η Νομαρχία και λίγο παραπέρα η Pemex. Τα

υπόλοιτα είναι σπιτάκια σφραγισμένα το ένα πάνω στο άλλο, που αντηχούν στο πέραςμα των γιγάντιων πετρελαιοφόρων βυτίων και των αγροτικών αυτοκινήτων των κτηματιών. Σας θυμίζει τίποτα; Μήπως χασιέντα της πορφυριανής εποχής; Μα αυτά έχουν τελειώσει εδώ και 75 χρόνια! Όχι, μη συνεχίζετε στον ίδιο χωματόδρομο, αυτόν που φτάνει μέχρι το San Quintin, μπροστά από τη Reserva Montes Azules [διατηρητέα περιοχή της ζούγκλας]. Καλύτερα μην πάτε ως εκεί που ενώνονται τα ποτάμια Jatate και Perlas, μην περπατήσετε οκτώ ώρες τη μέρα για τρεις μέρες, μη φτάσετε ως το San Martín, είναι προτιμότερο να μη δείτε ότι πρόκειται για έναν οικισμό πολύ μικρό και πολύ φτωχό, μην πλησιάζετε, λοιπόν, στην καλύβα αυτή που από στιγμή σε στιγμή θα διαλυθεί για να σωριάσει σπασμένες και σκουριασμένες λαμαρίνες. Τι είναι, ρωτάτε; Κατά καιρούς εκκλησία, άλλοτε σχολείο κι άλλοτε αίθουσα συγκεντρώσεων. Αυτήν τη στιγμή είναι σχολείο. Η ώρα είναι έντεκα το πρωί. Μην πλησιάζετε, μην κοιτάτε μέσα, δεν χρειάζεται να δείτε τις τέσσερις ομάδες παιδιών ημίγυμνων και γεμάτων αμοιβάδες και ψείρες, ή τους τέσσερις νεαρούς ινδιάνους που κάνουν τους δαλαμπόκι για έναν άθλιο μισθό, που για να τον παραλάβουν πρέπει να περπατήσουν σε τρεις μέρες την απόσταση που μόλις διανύσατε εσείς... Μέχρι ποια τάξη διδάσκουν; Μέχρι την τρίτη. Αφήστε κάτω τις καρτέλες, είναι το μόνο που έστειλε η κυβέρνηση στα παιδιά, είναι καρτέλες για την πρόληψη του AIDS...

Ας επιστρέψουμε καλύτερα στον ασφαλτοστρωμένο δρόμο. Ξέρω, βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση. Ας βγούμε από το Ocosingo συνεχίστε να θαυμάζετε τη γη με την ηουχία σας. Οι ιδιοκτήτες; Ναι, μεγαλοκτηματίες. Τα προϊόντα; Ζάα, καφές, καιλαμπόκι... Είδατε το Εθνικό Ινδιάνικο Ινστιτούτο; Ναι, στην έξοδο. Καταπληκτικά αυτά τα φορτηγά, δε συμφωνείτε; Δόθηκαν με δάνεια στους ινδιάνους αγρότες... Λειτουργούν μόνο με αμόλυβδη βενζίνη, για λόγους -πώς το λένε;- οικολογικούς. Πώς; Δεν υπάρχει αμόλυβδη στο Ocosingo; Λεπτομέρειες... Πράγματι, όπως λέγαμε, η κυβέρνηση νοιάζεται για τους αγρότες. Οι κακές γλώσσες λένε, βέβαια, ότι σ' αυτή τη σιέρρα υπάρχουν αντάρτες κι ότι η χρηματική βοήθεια της κυβέρνησης στοχεύει να εξαγοράσει την πίστη των ινδιάνων, όλ' αυτά, όμως, είναι σίγουρα φήμες, προσπαθούν -οι άχρηστοι!- να υποτιμήσουν το Pro.Na.Sol. Πώς; Η Επιτροπή Πολιτικής Άμυνας; Α, να! Είναι μια ομάδα "ηρωικών" μεγαλοκτηνοτρόφων και εμπόρων που οργανώναν λευκές φρουρές για εκκενώσεις περιοχών και απειλές. Όχι, αφού σας είπα ότι η χασιέντα των πορφυριανών χρόνων έχει τελειώσει εδώ και 75 χρόνια... Καλύτερα ας συνεχίσουμε... σ' αυτήν την παράκαμψη στρίβετε προς τ' αριστερά. Όχι, μην πάτε στο Palenque. Καλύτερα να συνεχίσουμε: ας περάσουμε από το Cholon... Ωραίο, ε; Ναι, και το Yajalon... πολύ μοντέρνο, μέχρι και βενζινάδικο έχει. Κοιτάξτε! Αυτή εκεί είναι μια τράπεζα, πιο εκεί το δημαρχείο, πιο εδώ το δικαστήριο, το κτίριο των κτηνοτρόφων, εκεί ο στρατός... Πάλι τα ίδια με τη χασιέντα; Πάμε και μην βλέπετε εκείνο το άλλο μεγάλο και μοντέρνο κτίριο προς τα έξω, στο δρόμο για την Tila και τη Sabanilla, αφηφείστε την ωραία επιγραφή SOLIDARIDAD [αλληλεγγύη] που μορφαίνει την είσοδο, μη σας απασχολεί το ότι είναι ατλώς... μια φυλακή.

Ωραία! Φτάσαμε στη διασταύρωση. Πάμε στο Palenque; Είστε σίγουροι; Καλά, πώς! Ναι, ωραία γη. Α, να, μεγαλοκτηματίες. Σωστά; Ζάα, καφές ζυλεία. Κοιτάξτε, φτάσαμε στο Palenque. Μια γρήγορη επίσκεψη στην πόλη; Ωραία, αυτά εκεί είναι ξενοδοχεία, τα άλλα εστιατόρια, εκεί το δημαρχείο, το δικαστήριο, αυτό είναι το στατόπεδο και εκεί... Τί, μη μου πείτε! Δε φαντάζομαι! Τί, κουρασμένοι; Καλά ας σταματήσουμε για λίγο. Δε θέλετε να δείτε τις πυραμίδες; Καλά. Χι 'Nich? Τί είναι το Χι 'Nich; Μια πορεία ινδιάνων. Ναι, μέχρι την πόλη του Μεξικό. Ναι, περπατώντας. Πόσο; 1.106 χιλιόμετρα. Αποτελέσματα; Παρέδωσαν τα αιτήματά τους. Ναι, μόνο από πέτυχαν. Εξακολουθείτε να είστε κουρασμένοι; Περισσότερο

τώρα; Καλά, ας περιμένουμε. Για το Βοναμπράκ? Είναι πολύ άσχημος ο δρόμος. Καλά πάμε! Ναι, από τον πανοραμικό δρόμο... Αυτό είναι το κτίριο του ομοσπονδιακού στρατού, το άλλο του πεζικού, εκείνο εκεί των δικαστικών. Μερικές φορές πέφτει κανείς πάνω σε πορείες διαμαρτυρίας των αγροτών. Κουρασμένοι; Θέλετε να επιστρέψετε; Ωραία. Άλλα μέρη; Διαφορετικά; Σε ποια χώρα; Το Μεξικό; Παντού θα δείτε το ίδιο, θα αλλάζουν τα χρώματα, η γλώσσα, το τοπίο, τα ονόματα, αλλά οι άνθρωποι, η εκμετάλλευση, η αθλιότητα και ο θάνατος είναι τα ίδια. Μόνο ψάξτε καλά. Ναι, σε οποιαδήποτε πολιτεία αυτής της χώρας. Ε! Καλά να περάσετε... Κι αν χρειαστείτε ξεναγό μην παραλείψετε να με ειδοποιήσετε, είμαι στις υπηρεσίες σας. Α! Και κάτι άλλο. Δε θα είναι πάντα έτσι. Άλλο Μεξικό; Όχι, το ίδιο. Εγώ μιλάω για κάτι άλλο, σαν να αρχίζουν να φυσάνε άλλοι άνεμοι, σαν να σπώνεται άλλος αέρας...

Δεύτερο Κεφάλαιο

...που αφηγείται συμβάντα για τον κυβερνήτη -μαθητευόμενο του ηγεμόνα-, για την ηρωική του μάχη ενάντια στον προοδευτικό κλήρο και για τις περιπέτειές του με τους φεουδάρχες αφέντες μεγαλοκτηνοτρόφους, παραγωγούς καφέ και εμπόρους. Που αφηγείται επίσης άλλα συμβάντα εξίσου φανταστικά.

Ο μαθητευόμενος του ηγεμόνα, ο κυβερνήτης Patrocinio Gonzalez Garrido, με τον τρόπο των αρχαίων μοναρχών που η ισπανική κορώνα εγκατέστησε μαζί με την κατάκτηση, έχει φτιάξει από την αρχή τη γεωγραφία της Chiapas. Η εκχώρηση αστικών και αγροτικών κομματιών είναι μια άσκηση δύναμης λίγο επιτηθευμένη, αλλά όταν εξασκείται με την αδεξιότητα του κύριου Gonzalez Garrido αγγίζει δυσθεώρητα ύψη ηλιθιότητας. Ο ηγεμόνας έχει αποφασίσει ότι οι πόλεις με τις υπηρεσίες και τα προτερήματά του θα είναι για αυτούς που ήδη τα έχουν όλα. Και αποφασίζει, ο ηγεμόνας, ότι ο όχλος είναι καλά εκεί έξω, στην υπαίθρο και ότι του αξίζει μόνο θέση στις φυλάκες λίγο πιο έξω από τις πόλεις, έτσι ώστε η εγγύτητα αυτού του ανεπιθύμητου και εγκληματικού όχλου να μη διαταράσσει τους κυρίους. Οι φυλακές και τα στρατόπεδα είναι τα κύρια έργα που αυτός ο κυβερνήτης έχει προωθήσει στην Chiapas. Η φιλία του με μεγαλοκτηματίες και ισχυρούς εμπόρους δεν είναι μυστικό για κανένα, όπως δεν είναι μυστικό η αντίθεσή του στις τρεις ομάδες εκπροσώπων της εκκλησίας που ρυθμίζουν την καθολική ζωή στην πολιτεία. Οι κληρικοί του San Cristobal, με επικεφαλής τον επίσκοπο Samuel Ruiz, είναι μια συνεχής ενόχληση για το σχέδιο της ανακατάταξης του Gonzalez Garrido θέλοντας να εκσυγχρονίσει την παράλογη δομή της εκμετάλλευσης και της λεηλασίας που βασιλεύει στην Chiapas, ο Patrocinio Gonzalez, κοντάφτει κάθε φορά στην ασχρουνωμοσύνη του κλήρου και των λαϊκών που διακηρύττουν και βιώνουν την άποψη των φτωχών για τον καθολικισμό.

Με την υποστήριξη του επισκόπου του Tuxtla Gutierrez, Aguirre Franco και τη βουβή συγκατάθεση του επισκόπου της Tapachula, ο Gonzalez Garrido υποκινεί και συντηρεί τις "ηρωικές" συνομισίες των μεγαλοκτηνοτρόφων και εμπόρων ενάντια στα μέλη της εκκλησίας στο San Cristobal. "Οι ομάδες του Don Samuel", όπως τις ονομάζουν ορισμένοι, δεν αποτελούνται από αδαείς πιστούς· πολύ πριν ο Patrocinio Gonzalez Garrido ονειρευτεί ότι θα μπορούσε να γίνει κυβερνήτης αυτής της πολιτείας, οι εκπρόσωποι της Εκκλησίας στο San Cristobal de las Casas διακήρυσσαν το δικαίωμα στην ελευθερία και τη δικαιοσύνη. Για μια από τις πιο οπισθοδρομικές μπουρζουαζίες της χώρας, της υπαίθρου, αυτές οι λέξεις μόνο ένα πράγμα μπορεί να σημαίνουν: εξέγερση. Και αυτοί οι "πατριώτες" και "πιστοί" μεγαλογαιοκτηματίες και έμποροι ξέρουν πώς να σταματούν τις εξεγέρσεις: η ύπαρξη των οπλισμένων λευκών φρουρών με τα λεφτά τους και την εκπαίδευση

από μέλη του ομοσπονδιακού στρατού και της αστυνομίας της πολιτείας, είναι κάτι παραπάνω από γνωστή στους χωρικούς που υπέφεραν τις παλικαριές τους, τα βασανιστήρια και τις σφαίρες τους.

Πριν από μερικούς μήνες συλλήφθηκε ο Joel Padron, πατάς στο Simojovel. Κατηγορήθηκε από τους μεγαλοκτηνοτρόφους αυτής της περιοχής ότι υποκίνησε και έλαβε μέρος σε καταλήψεις γης· κρατήθηκε από τις αρχές της πολιτείας στη φυλακή του Cerro Hueco, στο Tuxtla Gutierrez. Οι κινητοποιήσεις μελών της εκκλησίας του San Cristobal (οι αντίστοιχες του Tuxtla και της Tapahula έλαμψαν διά της απουσίας τους) και μια ομοσπονδιακή επικουρία πέτυχαν την απελευθέρωση του Padron.

Ενώ χιλιάδες χωρικοί διαδήλωναν στο Tuxtla Gutierrez για να απαιτήσουν την απελευθέρωση του Padron, οι μεγαλοκτηνοτρόφοι του Ocosingo έστειλαν τις καινούριες λευκές φρουρές τους και έδειραν και κατέστρεψαν, έκαψαν σπίτια, βίασαν τις γυναίκες ιθαγενείς και σκότωσαν με μια σφαίρα στο πρόσωπο το χωρικό Juan. Μετά την εκκένωση, οι λευκές φρουρές, αποτελούμενες στην πλειοψηφία τους από αγελαδάφρονες των αγροκτημάτων και μικροϊδιοκτήτες περιήφανους που μοιράζονται αποστολές με τους υπηρέτες των τουφλικάδων, διέτρεξαν τους δρόμους της περιοχής μέσα στα μεγάλα αγροτικά που τους είχαν παραχωρήσει οι αφεντάδες. Επιδεικνύοντας προκλητικά τα όπλα τους μεθυσμένοι και μαστουρωμένοι, σύρλιαζαν: "οι κτηνοτρόφοι είναι το νούμερο ένα!" και προειδοποιούσαν όλους ότι αυτό είναι μόνο η αρχή. Οι τοπικές αρχές του Ocosingo και οι στρατιώτες που είχαν αποσπαστεί εκεί παρακολούθησαν ατάραχοι τη θριαμβευτική παρέλαση των πιστολέρος.

Στο Tuxtla Gutierrez περίπου 10.000 χωρικοί διαδήλωναν για την ελευθερία του Joel Padron. Σε μια άκρη του Ocosingo, η χήρα του Juan κήδευε μόνη της το θύμα του περιήφανου μεγαλοκτηματία. Δεν υπήρξε τιμωρία, ούτε μια υπογραφή διαμαρτυρίας για το θάνατο του Juan. Αυτό είναι η Chiapas.

Πρόσφατα, ο Gonzalez Garrido πρωταγωνίστησε σ' ένα καινούριο σκάνδαλο που βγήκε στο φως της δημοσιότητας επειδή τα θύματά του είχαν τα μέσα να καταγγείλουν τις αυθαιρέσεις. Με την υποστήριξη του, οι φεουδάρχες του Ocosingo οργάνωσαν την Επιτροπή Πολιτικής Άμυνας, την πιο μελετημένη προσπάθεια να θεσμοποιήσουν τις νεοπομφυρικές λευκές φρουρές που προστατεύουν την τάξη στην ύπαιθρο της Chiapas. Τίποτα δε θα είχε συμβεί σίγουρα, αν δεν είχε αποκαλυφθεί ένα σχέδιο για τη δολοφονία του εφημέριου Pablo Ibarra και της μοναχής Maria del Carmen όπως επίσης και του Samuel Ruiz, επισκόπου του San Cristobal. Στους εφημέριους και τις μοναχές τους δίνονταν μια προθεσμία για να εγκαταλείψουν την κοινότητα, αλλά τα πιο ριζοσπαστικά μέλη της Επιτροπής απαιτούσαν μια πιο δραστική λύση που θα περιλάμβανε και τον επίσκοπο Ruiz. Η καταγγελία της σκευωρίας έγινε διαμέσου του έντιμου Τύπου της Chiapas -που ακόμα υπάρχει- και έφτασε στο προσκήνιο όλης της χώρας. Υπήρχαν ανακλήσεις και διαψεύσεις, ο Gonzalez Garrido δήλωσε ότι διατηρεί καλές σχέσεις με την Εκκλησία και διόρισε έναν εισαγγελέα για να διερευνήσει την όλη υπόθεση. Η έρευνα δεν έφτασε σε κανένα αποτέλεσμα και τα νερά επέστρεψαν στην κοίτη τους.

Την ίδια εποχή κυβερνητικά πρακτορεία ανακοίνωσαν ανατριχιαστικά δεδομένα: στην Chiapas πεθαίνουν κάθε χρόνο 14.500 άτομα, ο υψηλότερος δείκτης θνησιμότητας σ' όλη τη χώρα τη χώρα. Οι αιτίες; Ασθένειες όπως αναπνευστικές λοιμώξεις, εντερικά, παράσιτα, αμοιβάδες, ελονοσία, σαλμονέλα, φυματίωση, τράχωμα, τύφο, χολέρα και ιλαρά. Οι κακές γλώσσες λένε ότι το νούμερο υπερβαίνει τους 15.000 νεκρούς το χρόνο γιατί δε λαμβάνονται υπόψη οι θάνατοι στις περιθωριακές ζώνες που είναι και η πλειοψηφία σ' αυτήν την πολιτεία... Στα 4 χρόνια της θητείας του Gonzalez Garrido έχουν πεθάνει περισσότεροι από 60.000

κάτοικοι της Chiapas, φτωχοί στην πλειοψηφία τους. Ο πόλεμος που διεξάγει ενάντια στο λαό του ο κυβερνήτης, και αρχηγούνται οι φεουδάρχες, χρησιμοποιεί μέσα πιο φθινα από τους βομβαρδισμούς. Στον τοπικό ή τον εθνικό Τύπο δεν υπήρξε ούτε μια σημείωση γι' αυτήν τη δολοφονική συνομοσία σε δράση που οικειοποιείται ζωές και γη όπως τα χρόνια της κατάκτησης.

Η επιτροπή της Πολιτικής Άμυνας εξακολουθεί το προσηλυτιστικό τους έργο, πραγματοποιεί συγκεντρώσεις για να πείσει τους πλούσιους και τους φτωχούς της πόλης του Ocosingo για το ότι πρέπει να οργανωθούν και να οπλιστούν έτσι ώστε να μην μπουν οι χωρικοί στην πόλη γιατί θα τα κατέστρεφαν όλα χωρίς να σεβαστούν ούτε τους πλούσιους ούτε τους φτωχούς. Ο κυβερνήτης χαμογελά με ικανοποίηση.

Τρίτο Κεφάλαιο

...που αφηγείται πώς ο κυβερνήτης είχε μια φαινή ιδέα και την έθεσε σε εφαρμογή, που αφηγείται πώς η αυτοκρατορία διέταξε το θάνατο του σοσιαλισμού και πώς ρίχτηκε με ενθουσιασμό στη δουλειά για να τον διαδώσει προκαλώντας την αγαλλίαση των ισχυρών, την απόγνωση των φτωχών και την αδιαφορία των υπόλοιπων. Αφηγείται επίσης πως ο Ζαπάτα δεν έχει πεθάνει, λένε. Και άλλα ανησυχητικά γεγονότα.

Ο κυβερνήτης ανησυχεί. Οι χωρικοί αρνούνται να χειροκροτήσουν τις θεσμικές εκκενώσεις που τώρα είναι γραμμένες στο νέο άρθρο 27 της Carta Magna. Ο κυβερνήτης λυσσάει. Οι εκμεταλλευόμενοι δεν είναι ευτυχισμένοι εκμεταλλευόμενοι. Αρνούνται να παραλάβουν με μια δουλοπρεπή υπόκλιση τις ελεημοσίνες που το Pro.Na.Sol. ρίχνει στην ύπαιθρο στην Chiapas. Ο κυβερνήτης είναι απελπισμένος: δεν είναι αρκετές οι φυλακές και τα στρατόπεδα για να εξουσιάζεις, είναι απαραίτητο να δαμάσεις επίσης και τη σκέψη. Ο κυβερνήτης βαδίζει ανήσυχος στο πολυτελές του παλάτι. Σταματάει, χαμογελάει κι αρχίζει να σπινιάσει.

XEOCH: Ραπ και ψέμματα για τους αγρότες. Ocosingo και Palenque, Cancuc και Chilon, Altamirano και Yajalon, οι Ινδιάνοι γιορτάζαν. Ένα νέο δώρο της ανώτατης κυβέρνησης ομορφάνει τη ζωή των εργατών και των μικροϊδιοκτητών, των ακτημόνων αγροτών και των φτωχών χωρικών. Τώρα έχουν ένα ραδιοφωνικό σταθμό που καλύπτει επιτέλους τις πιο απομακρυσμένες γωνίες της ανατολικής Chiapas. Το πρόγραμμα είναι το πιο κατάλληλο: παραδοσιακή ελαφρά μουσική και ραπ. Η ύπαιθρος στην Chiapas εκσυγχρονίζεται. Ο XEOCH εκπέμπει από το Ocosingo στα 600 megahertz από τις 4πμ ως τις 10μμ. Τα δελτία ειδήσεων ξεχειλίζουν από βολικές "ειδήσεις": ο "αποπροσανατολισμός" που "αναρεπτικοί" κληρικοί κηρύττουν στους χωρικούς, η αφθονία χορηγιών που ποτέ δε φτάνουν στις ινδιανικές κοινότητες, η ύπαρξη δημοσίων έργων που δε φαίνονται πουθενά. Ο εξοχότατος κυβερνήτης επίσης βρίσκει χρόνο να εκπέμπει από το XEOCH τις απειλές του για να υπενθυμίσει στον κόσμο ότι δεν είναι όλα ψέμματα και ραπ, υπάρχουν επίσης φυλακές και στρατόπεδα και ένας ποινικός κώδικας, ο πιο καταπιεστικός όλης της Δημοκρατίας που τιμωρεί οποιανδήποτε ένδειξη λαϊκής δυσαρέσκειας: τα παραπτώματα της εξέγερσης, της υποκίνησης σε εξέγερση, της στάσης κλπ. που αναφέρονται στα άρθρα αυτού του νόμου είναι η απόδειξη ότι ο κυβερνήτης ενδιαφέρεται να τακτοποιήσει τα πάντα και να τελειώνει.

Δεν υπάρχει τίποτα για το οποίο να αξίζει να παλέψεις. Ο σοσιαλισμός έχει πεθάνει. Ζήτω ο κονφορμισμός και ο ρεφορμισμός και ο εκσυγχρονισμός και ο καπιταλισμός και όλα τα παράγωγα και ανάλογά τους. Ο κυβερνήτης και οι φεουδάρχες χορεύουν και γελάνε πλημμυρισμένοι ευφορία στα παλάτια και τα

παλατάκια τους. Η ανακούρισή τους προκαλεί ταραχή ανάμεσα σε κάποιους από τους ελάχιστους ανθρώπους που κατοικούν σ' αυτά τα μέρη και σκέπτονται ανεξάρτητα. Ανίκανοι να καταλάβουν τι γίνεται, ξεπέφτουν στη δυσραξέσκια. Πράγματι, γιατί να παλέψεις; Ο συσχετισμός δυνάμεων είναι δυσμενής. "Δεν είναι ώρα... πρέπει να περιμένουν κι άλλο... μπορεί και χρόνια...": προειδοποιούν τους τυχοδιώκτες να είναι φρόνιμοι. Να μη συμβεί τίποτα στην ύπαιθρο και την πόλη, να παραμείνουν όλα όπως είναι.

Ο σοσιαλισμός έχει πεθάνει. Ζήτη το κεφάλαιο. Το ραδιόφωνο, ο Τύπος και η τηλεόραση το διακηρύσσουν και το επαναλαμβάνουν ορισμένοι πρώην σοσιαλιστές, τώρα συνετά μετανιωμένοι.

Αλλά δεν ακούνε όλοι τις φωνές της απελπισίας και του κονφορμισμού. Δεν γλιστράνε όλοι στην τσουλήθρα της απογοήτευσης. Οι περισσότεροι, τα εκατομμύρια εξακολουθούν να μην ακούν τη φωνή του ισχυρού, τους έχει κουφάνει το κλάμα και το αίμα, που ο θάνατος κι η αθλιότητα τους ουρλιάζουν σ' αυτή. Αλλά, όταν υπάρχει μια στιγμή ησυχίας, από ουλές που ακόμα υπάρχουν, ακούνε άλλη φωνή, όχι αυτή που έρχεται από πάνω, αλλά αυτή που φέρνει ο άνεμος που έρχεται από κάτω και που γεννιέται στην ινδιάνικη καρδιά των βουνών, που τους μιλάει για δικαιοσύνη και ελευθερία, που τους μιλάει για σοσιαλισμό, που τους μιλάει για ελπίδα... τη μοναδική ελπίδα αυτού του επίγειου κόσμου. Και διηγούνται οι πιο γέροι ανάμεσα στους γέρους στις κοινότητες, ότι υπήρξε κάποιος Ζαπάτα που ξεσηκώθηκε για τους δικούς του και που η φωνή του πιο πολύ τραγουδούσε παρά φώναζε: *Γη και ελευθερία!* Και αυτοί οι ηλικιωμένοι διηγούνται πως δεν έχει πεθάνει, πως ο Ζαπάτα πρέπει να επιστρέψει και διηγούνται οι γέροι πως ο άνεμος και η βροχή κι ο ήλιος λένε στον αγρότη τότε πρέπει να σπείρει και πότε να θερίσει. Και διηγούνται πως και η ελπίδα σπέρνεται και θερίζεται. Και λένε οι γέροι ότι ο άνεμος, η βροχή κι ο ήλιος λένε στη γη ότι με τόση φτώχεια δεν γίνεται να συνεχιστεί ο θερισμός του θανάτου, ότι είναι ώρα να σπείρουν εξέγερση. Έτσι λένε οι γέροι. Οι ισχυροί δεν ακούνε, δεν μπορούν ν' ακούσουν, τους έχει κουφάνει η αποκτήνωση που οι αυτοκρατορίες τους ουρλιάζουν σ' αυτή. "Ζαπάτα" επαναλαμβάνουν χαμηλόφωνα οι φτωχοί νέοι. "Ζαπάτα", επιμένει ο άνεμος, αυτός που έρχεται από κάτω, ο δικός μας.

Άνεμος δεύτερος: Αυτός που έρχεται από κάτω Τέταρτο Κεφάλαιο

...που αφηγείται πώς η αξιοπρέπεια και η εξέγερση συγγενεύουν στο Νότο και πώς αυτές του Jacinto Perez και των paraches διατρέχουν τις σιέρρες στην Chiapas. Αφηγείται επίσης για την υπομονή που εξαντλείται. Αφηγείται και άλλα γεγονότα με παρουσία μέχρι τώρα αγνοημένη, με συνέπειες όμως ανυπολόγιστες.

Αυτός ο λαός γεννήθηκε αξιοπρεπής και επαναστατικός, αυτό που τον κάνει αδελφό με τους υπόλοιπους εκμεταλλευόμενους δεν είναι η Πράξη της Προσάρτησης του 1824, μα μια μακρά αλυσίδα ατιμώσεων και εξεγέρσεων. Από τα χρόνια που οι πανοπλίες και τα ράσα κατακτούσαν αυτά τα χώματα, η αξιοπρέπεια και η εξέγερση ζούσαν και πέθαιναν κάτω απ' αυτές τις βροχές.

Η συλλογική εργασία, η δημοκρατική σκέψη, οι αποφάσεις σύμφωνα με την πλειοψηφία, είναι κάτι παραπάνω από παράδοση στην ινδιάνικη ζώνη, είναι η μοναδική δυνατότητα επιβίωσης, αντίστασης, αξιοπρέπειας και εξέγερσης. Αυτές οι "κακές ιδέες" σε μάτια φεουδαρχών και εμπόρων πάνε ενάντια στην καπιταλιστική άποψη που θέλει "πολλά στα χέρια λίγων".

Έχει ειπωθεί, και μάλιστα λανθασμένα, ότι η εξέγερση έγινε σε άλλο χρόνο και δεν ανταποκρίνεται στο εθνικό ημερολόγιο. Ψέματα: Η ιδιαιτερότητα του

εκμεταλλεόμενου στην Chiapas είναι η ίδια μ' αυτήν του εκμεταλλεόμενου στο Durango, το Bajío ή τη Veracruz. Είναι η ιδιαιτερότητα του να παλεύεις και να χάνεις. Αν οι φωνές αυτών που γράφουν την ιστορία μιλάνε για διαφορετικούς ρυθμούς, είναι γιατί οι καταπιεσμένοι δεν έχουν μιλήσει... ακόμη. Δεν υπάρχει ημερολόγιο ιστορικό, εθνικό ή τοπικό που να περιγράφουν όλες και κάθε μια από τις εξεγέρσεις και τις διαφωνίες ενάντια σ'ένα σύστημα που έχει επιβληθεί και διατηρηθεί με αίμα και φωτιά σ'όλη την εθνική επικράτεια. Στην Chiapas η φωνή της εξέγερσης ακούγεται μόνον όταν ταράζει τον κόσμο των φρουδαρχών και των εμπόρων. Τότε, ναι, το φάντασμα της ινδιάνικης βαρβαρότητας αντηχεί στα τείχη των κυβερνητικών παλατιών και όλα περνούν με το καυτό μολύβι: ο εγκλεισμός, η κοροϊδία, η απειλή. Αν οι εξεγέρσεις στο νοτιοανατολικό τμήμα της χώρας αποτυγχάνουν, όπως αποτυγχάνουν, όπως αποτυγχάνουν στο βορρά, στο κέντρο και στη δύση, δεν είναι από έλλειψη χρονικού συντονισμού, είναι γιατί ο άνεμος είναι καρπός της γης, έχει τους δικούς του ρυθμούς και ωριμάζει όχι στα βιβλία των θρηγών αλλά στα στήθη αυτών που τίποτε άλλο δεν έχουν από αξιοπρέπεια και ανυποταξία. Κι αυτός ο άνεμος που έρχεται από κάτω, ο άνεμος της ανυποταξίας και της αξιοπρέπειας δεν είναι μόνο απάντηση στην επιβολή του ανέμου που έρχεται από πάνω, δεν είναι μόνο μια γενναία ανταπάντηση, μα φέρει μέσα του μια νέα πρόταση. Δεν είναι μόνο καταστροφή ενός συστήματος άδικου και αυθαίρετου, είναι πάνω απ'όλα μια ελπίδα, μια μετάπλαση της αξιοπρεπούς ελευθερίας σε αξιοπρεπή ελευθερία.

Πώς θα μπορέσει ν' ακουστεί αυτή η νέα φωνή σ' αυτή τη γη και σ' ολόκληρη τη χώρα; Πώς θα φωνάσει αυτός ο πνιγμένος άνεμος, που προς το παρόν αρκείται να φυσάει στις σιέρρες και τους καλαμώνες, χωρίς να καταβαίνει ακόμη στις πεδιάδες όπου κυβερνάει το χρήμα και εξουσιάζει το ψέμα;

Από το βουνό θα έρθει αυτός ο άνεμος, που ήδη γεννιέται κάτω απ'τα δέντρα, ήδη συνομιλεί για ένα νέο κόσμο, για έναν κόσμο τόσο νέο που και η ίδια η συλλογική του καρδιά μόλις που τον αισθάνεται .

Πέμπτο Κεφάλαιο

...που αφηγείται πώς η ινδιάνικη αξιοπρέπεια άρχισε να κινείται για να μπορέσει ν' ακουστεί και η φωνή της κράτησε λίγο. Αφηγείται επίσης πώς οι φωνές του παρελθόντος επαναλαμβάνονται σήμερα και πώς θα ξαναπερπατήσουν οι ινδιάνοι αλλά με βήμα σταθερό και μαζί με άλλα βήματα απελευθερωμένα για να πάρουν από που τους ανήκει και πως η μουσική του θανάτου που τώρα παίζει μόνο γι' αυτούς που τίποτα δεν έχουν, θα παίξει για άλλους. Αφηγείται κι άλλα εκπληκτικά γεγονότα που συμβαίνουν και, όπως λένε, θα συμβούν.

Η ινδιάνικη πορεία Xi 'Nich (μυρμήγκι), που πραγματοποιήσαν οι αγρότες του Palenque, του Ocosingo και του Salto de Agua, έρχεται να καταδείξει το παράλογο του συστήματος. Οι Ινδιάνοι αυτοί χρειάστηκε να περπατήσουν 1.106 χιλιόμετρα για να ακουστούν, έφτασαν μέχρι την πρωτεύουσα της Δημοκρατίας έτσι ώστε η κεντρική δύναμη να τους εξασφαλίσει μια συνάντηση με τον κυβερνήτη. Έφτασαν στην Πόλη του Μεξικό όταν ο καπιταλισμός ιχνογραφήσε μια τρομακτική τραγωδία στους ουραμούς του Jalisco. Έφτασαν στην πρωτεύουσα της παλιάς Νέας Ισπανίας, σήμερα Μεξικό, στο χρόνο 500 από τότε που ο ξενόφερτος εφιάλτης επιβλήθηκε στη νύχτα αυτής της γης. Έφτασαν και τους άκουσαν όλοι οι έντιμοι και ευγενείς άνθρωποι που υπάρχουν -κι ακόμα υπάρχουν-, έφτασαν και τους άκουσαν οι φωνές που καταπιέζουν το νότο, το βορρά, την ανατολή, τη δύση και το κέντρο της πατρίδας. Επέστρεψαν, περπατώντας άλλα 1.106 χιλιόμετρα, με τις τόσες γεμάτες υποσχέσεις. Τίποτα δεν άλλαξε...

Στο Simojovel, σημαντικό χωριό της Chiapas, οι αγρότες της CIOAC δέχτηκαν επίθεση από πληρωμένους μπράβους των μεγαλοκτηνοτρόφων της περιοχής. Οι αγρότες του Simojovel έχουν αποφασίσει να σταματήσουν να σιωπούν και να απαντήσουν στις πληρωμένες απειλές των μεγαλοκτηματιών. Χέρια αγροτών κυκλώνουν το χωριό, κανείς και τίποτα δεν μπαίνει και δεν βγαίνει χωρίς την έγκρισή τους. Ο ομοσπονδιακός στρατός στρατοπεδεύει, η αστυνομία ετοιμάζεται και οι φρουδάρχες της πολιτικής διατάζουν πυρ για να επανέλθει η τάξη και ο σεβασμός. Επιτροπές διαπραγματεύσεων πάνε κι έρχονται. Η σύγκρουση επιλύεται επιφανειακά, οι αιτίες υποβόσκουν κι όλα δείχνουν να επιστρέφουν στην προηγούμενή τους ηρεμία.

Στον οικισμό Betania, στις παρυφές του San Cristobal de las Casas, οι Ινδιάνοι κρατούνται και βασανίζονται, κυρίως από δικαστικούς αστυνομικούς, επειδή κόβουν ξύλα για τα σπίτια τους. Η δικαστική εξουσία εκπληρώνει το χρεός που έχει απέναντι στην οικολογία! Οι Ινδιάνοι αποφασίζουν να σταματήσουν να σιωπούν και απαγάγουν τρεις αστυνομικούς. Δεν αρκούνται σ' αυτό, μα καταλαμβάνουν και την εθνική Panamericana και διακόπτουν τη συγκοινωνία στα ανατολικά του San Cristobal. Στη διασταύρωση Ocosingo και Comitán, οι χωρικοί έχουν δεμένους τους αστυνομικούς και απαιτούν να μιλήσουν με τον κυβερνήτη πριν να ξεμπλοκάρουν το δρόμο. Το εμπόριο διαταράσσεται, ο τουρισμός καταρρέει. Οι ευγενείς αστοί της περιοχής αναστατώνονται. Επιτροπές διαπραγμάτευσης πάνε κι έρχονται. Η σύγκρουση επιλύεται επιφανειακά, οι αιτίες υποβόσκουν κι όλα δείχνουν να επιστρέφουν στην προηγούμενή τους ηρεμία.

Στο margés de Camillas, κοινότητας του Ocosingo, οι χωρικοί κόβουν ξύλα για να ζήσουν. Οι αστυνομικοί τους συλλαμβάνουν και κατάσχουν την ξυλεία για το διοικητή τους. Οι Ινδιάνοι αποφασίζουν να πάψουν να σιωπούν, καταλαμβάνουν τα οχήματα και αιχμαλωτίζουν τους αστυνομικούς, η κυβέρνηση στέλνει αστυνομικούς της δημόσιας ασφάλειας και οι Ινδιάνοι τους αιχμαλωτίζουν κι αυτούς. Οι Ινδιάνοι κρατούν τα φορτηγά, την ξυλεία και τους αιχμαλώτους. Απελευθερώνουν τους τελευταίους. Δεν υπάρχει απάντηση. Κάνουν πορεία μέχρι το Palenque για να απαιτήσουν μια λύση και ο στρατός τους επιτίθεται και απαγάγει τους επικεφαλής τους. Εξακολουθούν να κρατάνε τα φορτηγά. Η σύγκρουση επιλύεται επιφανειακά, οι αιτίες υποβόσκουν κι όλα δείχνουν να επιστρέφουν στην προηγούμενή τους ηρεμία.

Στο Ocosingo κάνουν πορεία, από διαφορετικά σημεία της πόλης, 4.000 Ινδιάνοι αγρότες της ANCIEZ. Τρεις πορείες συγκλίνουν μπροστά στο Δημαρχείο. Ο πρόεδρος δεν ξέρει περί τίνος πρόκειται και το βάζει στα πόδια, στο πάτωμα του γραφείου του μένει πεταμένο το ημερολόγιο που δείχνει την ημερομηνία: 10 Απριλίου 1992. Έξω, οι Ινδιάνοι χωρικοί από το Ocosingo, το Huixtán, το Chilón, το Vajalón, τη Sabanilla, το Salto del Agua, το Palenque, το Altamirano, τις Margaritas, το San Cristobal, το San Andrés και το Cancuc χορεύουν μπροστά σε μια γιγάντια εικόνα του Zapáta ζωγραφισμένη από έναν απ' αυτούς, απαγγέλλουν ποιήματα, τραγουδάνε, αρθρώνουν το δικό τους λόγο. Μόνο εκείνοι τον ακούνε. Οι κτηματίες, οι έμποροι και οι αστυνομικοί κλείνονται στα σπίτια και τα μαγαζιά τους, η ομοσπονδιακή φρουρά μοιάζει έρημη. Οι αγρότες φώναζαν πως ο Zapáta ζει κι η μάχη συνεχίζεται ("Zapata vive, la lucha sigue"). Ένας απ' αυτούς διαβάζει μια επιστολή που απευθύνεται στον Carlos Salinas de Gortari, όπου τον κατηγορούν ότι έχει καταστρέψει ό,τι είχε κατορθώσει ο Zapáta στο αγροτικό ζήτημα, ότι πούλησε τη χώρα με το Σύμφωνο του Ελεύθερου Εμπορίου και ότι ξαναγύρισε το Μεξικό στους πορφυρικούς χρόνους και διακηρύσσουν ξεκάθαρα ότι δεν αναγνωρίζουν τις μεταρρυθμίσεις του Salinas στο άρθρο 27 του Πολιτικού Συντάγματος. Στις δύο το μεσημέρι η συγκέντρωση διαλύεται, με

προφανή τάξη, οι αιτίες υποβόσκουν κι όλα δείχνουν να επιστρέφουν στην προηγούμενη τους ημερία.

Abasolo, οικισμός του δήμου του Ocosingo. Εδώ και χρόνια, οι αγρότες έχουν πάρει κομμάτια γης που τους αντιστοιχούσαν και με το νομικό και με το πραγματικό δίκαιο. Τρεις επικεφαλής της κοινότητάς τους αιχμαλωτίζονται και βασανίζονται από την κυβέρνηση. Οι Ινδιάνοι αποφασίζουν να πάψουν να σιωπούν και καταλαμβάνουν τον εθνικό δρόμο San Cristobal-Ocosingo. Επιτροπές διαπραγματεύσεων πάνε κι έρχονται. Οι επικεφαλής απελευθερώνονται. Η σύγκρουση επιλύεται επιφανειακά, οι αιτίες υποβόσκουν κι όλα δείχνουν να επιστρέφουν στην προηγούμενη τους ημερία.

Ο Αντόνιο ονειρεύεται ότι η γη που τώρα δουλεύει του ανήκει, ονειρεύεται ότι τον αγώνα του τον αμοιβούν με δικαιοσύνη και αλήθεια, ονειρεύεται ότι υπάρχει σχολείο για να θεραπεύσει την άγνοια και φάρμακα για να φοβίσουν το θάνατο, ονειρεύεται ότι το σπίτι του φωτίζεται και το σπίτι του γεμίζει, ονειρεύεται ότι η γη του είναι ελεύθερη κι ότι την ορίζει ο λόγος των δικών του ανθρώπων, ονειρεύεται ότι έχει ειρήνη με τον εαυτό του και με τον κόσμο. Ονειρεύεται ότι πρέπει να παλέψει για να υλοποιήσει αυτό το όνειρο, ονειρεύεται ότι πρέπει να πεθάνει για να υπάρξει ζωή. Ο Αντόνιο ονειρεύεται και ξυπνά... Τώρα ξέρει τι να κάνει και βλέπει τη γυναίκα του γονατισμένη να φύσσει τη φωτιά και ακούει το παιδί του να κλαίει, βλέπει τον ήλιο που ανατέλλει και ακονίζει το μαχαίρι του χαμογελώντας. Ένας άνεμος σηκώνεται και τα ανακατεύει όλα, ο Αντόνιο σηκώνεται και προχωράει προς τους άλλους. Κάτι του λέει πως την επιθυμία του τη μοιράζεται με πολλούς ανθρώπους και πάει να τους ψάξει.

Ο κυβερνήτης ονειρεύεται ότι η γη του αναστατώνεται από έναν φοβερό άνεμο που τα σαρώνει όλα, ονειρεύεται ότι του παίρνουν όσα είχε κλέψει, ότι το σπίτι του είναι κατεστραμμένο και ότι το βασίλειό του καταρρέει. Ονειρεύεται και ξαγρυπνά. Ο κυβερνήτης πάει εκεί όπου οι φεουδάρχες και οι άλλοι του λένε ότι ονειρεύονται τα ίδια. Ο κυβερνήτης δεν μπορεί να ξεκουραστεί, πάει στους γιατρούς κι όλοι αποφασίζουν ότι, δεν μπορεί, προσκειται για ινδιάνικη μαγεία κι όλοι αποπαρασίζουν ότι μόνο με αίμα θα ελευθερωθούν απ'αυτό το ξόρκι και ο κυβερνήτης στέλνει να σκοτώσουν και να φυλακίσουν και κατασκευάζει κι άλλες φυλακές κι άλλα στρατόπεδα και το όνειρο δεν τον αφήνει να κοιμηθεί. Σ'απτή τη χώρα όλοι ονειρεύονται. Πλησιάζει για η ώρα να ξυπνήσουν..

Η Θυελλα

Θα γεννηθεί από τη σύγκρουση των δύο ανέμων, πλησιάζει ο καιρός της, ο φούρνος της ιστορίας έχει ζεσταθεί. Τώρα επικρατεί ο άνεμος που έρχεται από ψηλά, πλησιάζει ο άνεμος που έρχεται από χαμηλά, έρχεται θυελλα... Έτσι θα γίνει...

Η Προφητεία

Όταν θα κοπάσει η θυελλα, όταν η βροχή και η φωτιά θα ξαναφήσουν τη γη στην ησυχία της, ο κόσμος δεν θα είναι πια ο κόσμος, αλλά κάτι καλύτερο.

Ζούγκλα της Λακανδονίας, Αύγουστος 1992

Διοικητής Antonio**(τόπος: Las Margaritas)**

“Η δικαίωση των αιτημάτων μας μετατίθεται απ’ τον ένα χρόνο στον άλλον και το μόνο που εισπράττει είναι υποσχέσεις. Κανείς ποτέ δεν άκουσε τις απαιτήσεις μας για δικαιοσύνη και κοινωνική ισότητα. Η απελπισία μας οδήγησε στην επιλογή του ένοπλου αγώνα, για τον οποίο, όμως, έχουμε προετοιμαστεί καλά”.

Ινδιάνος 20 χρονών, που δεν δήλωσε το στρατιωτικό του ψευδώνυμο**(τόπος: διασταύρωση Cuxuljā μεταξύ Ocosingo - Altamirano).**

“Ο κυβερνητικός στρατός είναι πιο ισχυρός, αλλά ιδεολογικά νεκρός. Εμείς αγωνιζόμαστε με λίγα όπλα, είμαστε στρατός του λαού, πολεμούμε με ντουφέκια, πιστόλια, κάποια μεγαλύτερα όπλα, μαχαίρια και ματσέτες. Όμως η ιδεολογία μας είναι αυτή που μας στηρίζει και με αυτή θα βαδίσουμε ακόμα και στο θάνατο αναζητώντας την απελευθέρωση”.

Υπολοχαγός Jesus, ινδιάνος 18 χρονών**(τόπος: Altamirano)**

“Έχουμε πειστεί ότι ο ένοπλος αγώνας είναι ο μόνος δρόμος για να αλλάξουμε τις συνθήκες της εκμετάλλευσης, της καταδυνάστευσης και της περιθωριοποίησης που υφίστανται οι Ινδιάνοι και οι αγρότες εδώ και 500 χρόνια. Πείτε την αλήθεια στην κοινή γνώμη: δεν είμαστε ληστές, ούτε συμμορίτες. Όλοι όσοι συμμετέχουμε στο ένοπλο κίνημα, αποτελούμε το στρατό του λαού που σε καμιά περίπτωση δεν θα πείραζε τον άμαχο πληθυσμό”.

Υποδιοικητής Alejandra, επικεφαλής του Τομέα Ιατρικής Περίθαλψης του EZLN, (τόπος: νοσοκομείο San Carlos, Ocosingo).

“Είμαι υπεύθυνη για την υγεία, η αποστολή μου είναι η οργάνωση της παροχής ιατρικής περίθαλψης στους τραυματίες, αλλά είμαι έτοιμη να συμμετάσχω και ένοπλα, αν χρειαστεί. μέσα στις τάξεις του Στρατού μας”.

Ταγματάρχης Moises**(τόπος: Las Margaritas)**

“Ο Absalon Castellanos*, όσο ήταν ελεύθερος, ήταν άδικος, καταπιεστικός και είχε δολοφονήσει αγρότες και ινδιάνους. Ο λαός τα θυμάται όλα αυτά”.

*Διατέλεσε κυβερνήτης της Chiapas από το 1982 μέχρι το 1988, και στρατιωτικός διοικητής της περιοχής. Συνελήφθη από μαχητές του EZLN την Κυριακή 2 του Γενάρη στο οράντζο του San Joaquin (8 χλμ. από το Las Margaritas).

Στις 3 του Φλεβάρη 1994, με μήνυμά του στον μεξικάνικο τύπο, ο EZLN δηλώνει ότι “ο στρατηγός Absalon Castellanos Dominguez θα απελευθερωθεί, μόλις διαπιστωθεί ότι αφέθηκαν ελεύθεροι οι 38 μαχητές του EZLN”.

Απελευθερώνεται στις 16 του Φλεβάρη.

Διοικητής Mariano, αρχηγός των δυνάμεων του EZLN στο Ocosingo).

“Την Πρωτοχρονιά κηρύξαμε τον πόλεμο στους εχθρούς μας, αλλά ιδρύσαμε την οργάνωσή μας πολλά χρόνια πριν, μετά την σφαγή των φοιτητών (2 Οκτωβρίου 1968). Στην αρχή οργανώσαμε ένα αντάρτικο στα βουνά το οποίο γρήγορα εξαπλώθηκε. Αρχικά δεν είχαμε την υποστήριξη από τις τοπικές κοινότητες, τα χωριά δεν μας έδιναν τίποτα. Όμως μετά από πολιτική δουλειά στις πόλεις, η υποστήριξη άρχισε να απλώνεται στην ύπαιθρο και έτσι το αντάρτικο μεγάλωσε και δημιουργήθηκε, περίπου το 1983, ο επαναστατικός στρατός. Λεγόμαστε έτσι, γιατί έχουμε την οργάνωση ενός στρατού, αλλά είμαστε διαφορετικοί: είμαστε ένας στρατός του λαού και όχι της μπουρζουαζίας”.

(Οι παραπάνω δηλώσεις, δόθηκαν σε δημοσιογράφο της μεξικάνικης EXCELSIOR, σε οδοιπορικό του στην Chiapas, στις 3 του Γενάρη).

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ EZLN

(απο το πρώτο φύλλο της "El despertador Mexicano", Δεκέμβρης 1993)

Μεξικάνοι, εργάτες, αγρότες, φοιτητές, τίμιοι επαγγελματίες, τοϊκάνος (Λατινοαμερικάνοι των ΗΠΑ), προοδευτικοί άλλων χωρών, έχουμε αρχίσει τον απαραίτητο αγώνα για να κατακτήσουμε τα αιτήματα που ποτέ δεν ικανοποιήθηκαν απο το μεξικανικό κράτος: εργασία, γη, στέγαση, διατροφή, υγεία, εκπαίδευση, ανεξαρτησία, ελευθερία, δημοκρατία, δικαιοσύνη και ειρήνη.

Περάσαμε εκατοντάδες χρόνια παρακαλώντας και πιστεύοντας σε υποσχέσεις που ποτέ δεν εκπληρώθηκαν, πάντα μας έλεγαν να είμαστε υπομονετικοί και να ξέρουμε να περιμένουμε καλύτερες μέρες. Μας συμβούλευαν φρόνηση, μας υποσχέθηκαν οτι το μέλλον θα ήταν διαφορετικό. Ομως είδαμε πως όχι, όλα συνεχίζουν τα ίδια ή και χειρότερα απο αυτά που έζησαν οι γονείς μας κι οι παπούδες μας, ο λαός μας συνεχίζει να πεθαίνει από την πείνα κι από αρρώστιες ιάσιμες, βυθισμένος στην άγνοια, στον αναλφαβητισμό και την αμορφωσιά. Κι έχουμε κατανοήσει ότι, εάν δεν αγωνιστούμε εμείς, τα παιδιά μας θα ξαναζήσουν τα ίδια. Κι αυτό δεν είναι δίκαιο.

Ζήσαμε στις στερήσεις και είπαμε: ΦΤΑΝΕΙ! Δεν υπάρχει καιρός, δεν υπάρχει διάθεση για να περιμένουμε άλλους να έρθουν να λύσουν τα προβλήματα μας. Οργανωθήκαμε κι έχουμε αποφασίσει να απαιτήσουμε το δίκιο μας παίρνοντας τα όπλα, έτσι όπως το έχουν κάνει οι καλύτεροι γιοί του μεξικανικού λαού κατά τη διάρκεια της ιστορίας του.

Έχουμε ξεκινήσει τις μάχες ενάντια στο ομοσπονδιακό στρατό και στις άλλες δυνάμεις καταστολής. Είμαστε χιλιάδες μεξικάνοι έτοιμοι να ζήσουμε για τη γη μας ή να πεθάνουμε για την ελευθερία. Σ' αυτόν τον αναγκαίο πόλεμο, εμείς οι κολασμένοι αυτού του τόπου δεν θα σταματήσουμε μέχρι να πετύχουμε τους στόχους μας. Σας καλούμε να δυναμώσετε το κύμα μας, γιατί οι εχθροί μας που είναι οι πλούσιοι και το Κράτος, προκειμένου να μας αποτελειώσουν δεν θα βάλουν φραγμούς στην κτηνώδη φύση τους.

Είναι αναγκαίο να δοθεί μάχη σε όλα τα μέτωπα του αγώνα, παντού όπου η αποδοχή του αγώνα μας, η αλληλεγγύη, κάνει δικές σας τις ιδέες για τις οποίες αγωνιζόμαστε, παντού όπου διαδίδεται ο αγώνας μας, αγώνας που αποτελεί τμήμα της επανάστασης που ανατέλει, της επανάστασης όλων των λαών, παντού.

Δυνάμεις του EZLN στο Huixtlan

Οι δυνάμεις του EZLN βγαίνουν λίγο μετά την αυγή του νέου έτους από τη ζούγκλα Λακαντόνα, δε φέρουν μαζί τους μόνο τον οπλισμό τους, αλλά και την εφημερίδα της οργάνωσης, την *El Despertador Mexicano*, η οποία "έχει σα στόχο την πληροφόρηση του λαού μας για την ανάπτυξη του δίκαιου πολέμου που έχουμε κηρύξει στους ταξικούς εχθρούς μας". Τα σημαντικότερα κείμενα της εφημερίδας είναι η "Διακήρυξη Πολέμου" και οι "Δέκα Νόμοι" που ισχύουν στις απελευθερωμένες περιοχές που ελέγχονται από τον EZLN. Το περιεχόμενο της *El Despertador Mexicano* μεταδίδεται συνεχώς από τους κατειλημμένους κρατικούς ραδιοσταθμούς της Τσιάπας.

Στη συνέχεια παραθέτουμε αποσπάσματα που δημοσιεύτηκαν στη μεξικάνικη εφημερίδα *La Jornada*, στις 2 του Γενάρη (από απομαγνητοφώνηση ραδιοφωνικών εκπομπών του EZLN στο San Cristobal), καθώς και στη μεξικάνικη αναρχική εφημερίδα "Amor y Rabia" ("Αγάπη και Λύσσα").

1. Νόμος για τις γυναίκες

"Οι γυναίκες θα έχουν όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επαναστατικών νόμων και ρυθμίσεων". Ο EZLN διακηρύσσει την ισότιμη συμμετοχή των γυναικών στις δυνάμεις του, τη διαμόρφωση ισότιμων εργασιακών σχέσεων, ισότιμη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων, στην εκπαίδευση, ελεύθερη επιλογή ερωτικού συντρόφου και ότι η γέννηση, ή όχι, ενός παιδιού θα είναι επιλογή της κάθε γυναίκας.

2. Νόμος κοινωνικής ασφάλισης

Τα εγκαταλεμμένα παιδιά θα τα φροντίζουν τα μέλη του EZLN της γειτονιάς τους μέχρι να τα παραδώσουν στις τοπικές αρχές, οι οποίες θα τα φροντίζουν μέχρι τα 13 τους χρόνια.

Οι ηλικιωμένοι χωρίς οικογένεια θα προστατεύονται και θα εξασφαλίζεται το δικαίωμά τους στη στέγη και τη δωρεάν διατροφή.

Όσοι υποστούν αναπηρίες εξαιτίας του πολέμου θα δεχθούν τις φροντίδες του EZLN, ο οποίος θα τους εξασφαλίσει απασχόληση.

3. Νόμος αστικής μεταρρύθμισης

Όσοι κατοικούν σε δικό τους σπίτι απαλλάσσονται από την πληρωμή φόρου ακίνητης περιουσίας. Οι ενοικιαστές που μένουν πάνω από 15 χρόνια στο ίδιο σπίτι απαλλάσσονται από την πληρωμή ενοικίου. Οι ενοικιαστές που μένουν κάτω από 15 χρόνια στο ίδιο σπίτι, στο εξής θα πληρώνουν το 10% του ενοικίου που πλήρωναν μέχρι σήμερα.

Τα μέγαρα, τα δημόσια κτίρια και οι επαύλεις θα μετατραπούν σε προσωρινές λαϊκές κατοικίες. Οι τοπικές αρχές, στη συνέχεια, θα συγκροτήσουν επιτροπές γειτονιάς που θα αποφασίζουν για τις αιτήσεις και θα παραχωρούν στέγη ανάλογα με τις ανάγκες και τις δυνατότητες.

4. Νόμος για την εργασία

Οι ξένες εταιρείες οφείλουν να πληρώνουν στους εργατές το βασικό μισθό που αντιστοιχεί στις χώρες τους. Οι μηνιαίες αυξήσεις των μισθών θα καθορίζονται από επιτροπές στις οποίες θα συμμετέχουν οι έποικοι, οι εργατές, οι φοιτητές, οι εργοδότες και οι τοπικές αρχές.

Οι βιομηχανικοί εργάτες και οι εργάτες γης θα δικαιούνται δωρεάν ιατρική περίθαλψη σε οποιοδήποτε ιατρικό κέντρο.

Οι εργαζόμενοι θα κατέχουν μετοχές της επιχείρησης στην οποία εργάζονται ανάλογα με τα χρόνια που απασχολούνται.

5. Νόμος για τη βιομηχανία και το εμπόριο

Οι τιμές των προϊόντων θα ελέγχονται από μια επιτροπή στην οποία θα συμμετέχουν έμποικοι, έμποροι, εργοδότες και οι τοπικές αρχές. Οι αυξήσεις των τιμών των προϊόντων δε μπορεί να είναι μεγαλύτερες από τις αυξήσεις των μισθών.

Η κατακράτηση προϊόντων από την αγορά με σκοπό την αύξηση των τιμών θα θεωρείται εσχάτη προδοσία.

Οι προβληματικές επιχειρήσεις εθνικοποιούνται μαζί με το μηχανολογικό τους εξοπλισμό και η διαχείρισή τους περνά στον έλεγχο των εργατών.

6. Νόμος για τη δικαιοσύνη

Όλοι οι κρατούμενοι στις φυλακές θα απελευθερωθούν εκτός από τους ενόχους φόνου, βιασμού και τους εμπόρους ναρκωτικών.

Όλοι οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι των τοπικών αρχών και οι εκπρόσωποι της κεντρικής κυβέρνησης θα παραταμφθούν σε δίκη με την κατηγορία της διαφθοράς.

7. Νόμος για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του επαναστατημένου λαού

Ο επαναστατημένος λαός μπορεί να εκλέγει ελεύθερα και δημοκρατικά τις τοπικές αρχές. Ο EZLN δε θα αναμιχθεί στα πολιτικά ζητήματα.

Ο EZLN θα προφυλάξει τον πληθυσμό και τις ατομικές και συλλογικές ιδιοκτησίες των μόνιμων κατοίκων και των επισκεπτών αρκεί να μην είναι εχθροί της επανάστασης.

Ο καθένας έχει δικαίωμα να οπλοφορεί για να υπερασπίζεται τον εαυτό του, την οικογένειά του και την περιουσία του.

Οι ελεύθερα και δημοκρατικά εκλεγμένες αρχές θα συλλαμβάνουν, θα αποπλίζουν και θα παραδίδουν στα τοπικά δικαστήρια όσους πιάνονται επ' αυτοφώρου να ληστεύουν, να εισβάλλουν σε σπίτια ή να διαπράττουν άλλο αδίκημα, ακόμα κι αν είναι μέλη του EZLN.

Ως υποχρεώσεις του πληθυσμού καθορίζονται οι ταχυδρομικές υπηρεσίες, η τροφοδοσία και η παροχή καταλύματος στις επαναστατικές δυνάμεις, η πληρωμή του φόρου πολέμου και κυρίως η επαγρύπνηση για τη διαφύλαξη των καίσικτων της επανάστασης.

Μεταξύ των υποχρεώσεων των τοπικών αρχών είναι η παροχή συνεχούς και αναλυτικής ενημέρωσης για τη διαχείριση των υλικών πόρων που τελούν υπό τη δικαιοδοσία τους.

8. Νόμος για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επαναστατικών δυνάμεων

Ο επαναστατικός στρατός οφείλει να προετοιμάσει τις διαδικασίες για την ελεύθερη και δημοκρατική εκλογή των τοπικών αρχών αν δεν υπάρχουν, ή να σέβεται τη λειτουργία τους όπου ήδη υπάρχουν.

Ο επαναστατικός στρατός θα σεβαστεί το νόμιμο εμπόριο και την επαναστατική ανακατανομή της γης. Δέν έχει δικαίωμα να κατάσχει εδάφη για προσωπικό όφελος, ούτε να απαιτεί προνόμια ή άλλα οφέλη σφόμενος την κοινωνική δικαιοσύνη.

Ο επαναστατικός στρατός δε θα επεμβαίνει στα πολιτικά ζητήματα εφόσον έχει εξασφαλίσει ελεύθερες και δημοκρατικές διαδικασίες.

9. Νόμος για το φόρο πολέμου

Οι μικρέμποροι οφείλουν να καταβάλλουν 10% από το μηνιαίο εισόδημά τους, οι μεσαίοι ιδιοκτήτες 15% και οι μεγάλοι εισοδηματίες 20% ως φόρο πολέμου.

10. Νόμος για τη διαχείριση των αγροτικών, εμπορικών και βιομηχανικών πόρων.

**ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΙΝΔΙΑΝΩΝ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΤΩΝ ΖΑΠΑΤΙΣΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
(EZLN)**

Μεξικό, 6 Γενάρη 1994

Στο Λαό του Μεξικού,
Λαοί και Κυβερνήσεις του Κόσμου,
Αδελφοί,

Από την 1η Γενάρη αυτού του χρόνου, τα ζαπατιστικά μας στρατεύματα ξεκίνησαν μία σειρά από πολιτικο-στρατιωτικές ενέργειες των οποίων κύριο αντικείμενο είναι να κάνει γνωστές στο Μεξικάνικο λαό και στο υπόλοιπο του κόσμου, τις άθλιες συνθήκες μέσα στις οποίες ζουν και πεθαίνουν εκατομμύρια Μεξικάνων, ιδιαίτερα εμείς οι Ινδιάνοι.

Με αυτές τις ενέργειες που ξεκινήσαμε, κάνουμε γνωστή την απόφασή μας να αγωνιστούμε για τα πιά στοιχειώδη δικαιώματά μας μέσω του μόνου δρόμου που μας άφησαν οι αρχές: τον ένοπλο αγώνα.

Οι βαριές συνθήκες φτώχειας των συμπατριωτών μας έχουν μία κοινή αιτία: την έλλειψη ελευθερίας και δημοκρατίας.

Εκτιμούμε ότι ο πραγματικός σεβασμός της ελευθερίας και της δημοκρατικής θέλησης του λαού, είναι τα απαραίτητα στοιχεία για τη βελτίωση των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών των απόκληρων της χώρας μας. Και γι' αυτόν τον λόγο σηκώνουμε το λάβαρο για την καλύτερευση των συνθηκών της ζωής του Μεξικανικού λαού.

Πιστεύουμε στην ελευθερία και στην πολιτική δημοκρατία γι' αυτό απαιτούμε την παραίτηση της κυβέρνησης του Carlos Salinas de Gortari και τη δημιουργία μιάς κυβέρνησης δημοκρατικού συνασπισμού που θα εγγυηθεί "καθαρές" εκλογές σε όλη τη χώρα και σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης.

Θα επαναλάβουμε τα οικονομικά και πολιτικά αιτήματά μας, γύρω από τα οποία επιχειρούμε να ενώσουμε όλο το λαό του Μεξικού και τις ανεξάρτητες οργανώσεις του, έτσι ώστε διαμέσου όλων των μορφών αγώνα να γεννηθεί ένα κίνημα που θα αφήνει χώρο για όλες τις μορφές κοινωνικής οργάνωσης, έχοντας σα σκοπό με εντιμότητα και πατριωτισμό την καλύτερευση του δικού μας Μεξικού.

Απο την έναρξη του πολέμου μας για την Απελευθέρωση δεχτήκαμε επιθέσεις από κυβερνητικά σώματα καταστολής καθώς και από τον Ομοσπονδιακό Στρατό.

Συκοφαντήκαμε από την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση και το Κράτος καθώς και από ορισμένα μέσα μαζικής επικοινωνίας που στην προσπάθειά τους να αμαυρώσουν τον αγώνα μας και να εξαπατήσουν τον Μεξικάνικο Λαό, υποστήριξαν ότι ο αγώνας μας χειραγωγείται από ξένους, από επαγγελματίες της βίας.

Σαν απάντηση σε αυτές τις συκοφαντίες και ψευτιές, ο Στρατός μας αισθάνεται την υποχρέωση να διασαφηνίσει τα παρακάτω σημεία:

1. Ο Ζαπατιστικός Στρατός μας:

- δεν έχει στις τάξεις του και στους κόλπους της διοίκησής του κανέναν ξένο,

- δεν έχουμε δεχτεί καμιά υποστήριξη ή συμβουλές από επαναστατικά κινήματα άλλων χωρών ή από ξένες κυβερνήσεις.

Η είδηση ότι γουατεμαλτέκοι μάχονται στις τάξεις μας και εκπαιδεύτηκαν στις γειτονικές χώρες είναι ιστορίες που μηχανεύτηκε η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση για να κηλιδώσει τον αγώνα μας.

Δεν είχαμε ποτέ καμιά επαφή ούτε με το FMLN του Σαλβαδόρ, ούτε με το URGN της Γουατεμάλας, ούτε με άλλα ένοπλα κινήματα της Λατινικής Αμερικής, της Βόρειας Αμερικής, της Ευρώπης, της Αφρικής, της Ασίας ή της Αυστραλίας.

Τις στρατιωτικές τακτικές που εφαρμόζουμε δεν τις διδαχτήκαμε από την κεντροαμερικάνικη επανάσταση, αλλά από τη στρατιωτική ιστορία του Μεξικού στο HIDALGO, MORELOS, GUERERO, MINA, από την αντίσταση στην επέμβαση των Γιάνκηδων το 1846-47, από την λαϊκή απάντηση στην γαλλική επέμβαση, από τους μεγάλους ηρωικούς αγώνες του Villa και του Zapata καθώς και από τους αγώνες της ινδιάνικης αντίστασης σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας της χώρας μας.

2. Ο Ζαπατιστικός Στρατός μας:

- δεν έχει κανένα δεσμό με τις καθολικές θρησκευτικές αρχές, ούτε εξάλλου με οποιοδήποτε άλλες.

- δεν έχουμε δεχθεί καμιά καθοδήγηση, ούτε εντολές, ούτε βοήθεια από καμιά εκκλησιαστική δομή, ούτε από καμιά επισκοπή του κράτους της Τσιάπας, ούτε από κανέναν αποστολικό έξαρχο, ούτε από το Βατικανό, ούτε από κανέναν.

3. Οι διοικητές και οι άνθρωποι του EZLN είναι στην πλειοψηφία τους Ινδιάνοι της Τσιάπας γιατί εμείς οι Ινδιάνοι εκπροσωπούμε το τμήμα το πιο εξευτελισμένο και το πιο φτωχό του Μεξικάνικου λαού, αλλά, όπως μπορεί κανείς να διαπιστώσει, και το πιο αξιοπρεπές.

Είμαστε χιλιάδες Ινδιάνοι στα όπλα και πίσω μας υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες μέλη των οικογενειών μας. Είμαστε, λοιπόν, οι Ινδιάνοι στον αγώνα.

Η κυβέρνηση λέει ότι δεν πρόκειται για έναν ξεσηκωμό Ινδιάνων, αλλά φρονούμε ότι αν χιλιάδες Ινδιάνων συμμετέχουν στον αγώνα, τότε είναι, πράγματι, ένας ξεσηκωμός Ινδιάνων.

Υπάρχουν, επίσης, μέσα στο κίνημά μας Μεξικάνοι με άλλη κοινωνική καταγωγή και από άλλα κράτη της χώρας μας. Είναι σύμφωνοι και ενώθηκαν μαζί μας γιατί διαφωνούν με την εκμετάλλευση που βιώνουμε.

Με τον ίδιο τρόπο που αυτοί οι Μεξικάνοι που δεν είναι Ινδιάνοι ενώθηκαν μαζί μας, κι άλλοι ακόμα θα το κάνουν γιατί ο αγώνας μας είναι πανεθνικός και δε θα περιοριστεί στο κράτος της Τσιάπας.

Η διοίκηση του αγώνα μας είναι απολύτως ινδιάνικη, 100%

απο τα μέλη της των Παράνομων Επαναστατικών Επιτροπών Ινδιάνων σε όλες τις περιοχές του αγώνα, ανήκουν στις εθνότητες Τζότζιλ, Τζέλταλ, Τσολ, Τοχόμπλα και άλλες. Είναι σίγουρο ότι όλοι οι Ινδιάνοι της Τσιάπας δεν είναι μαζί μας γιατί υπάρχουν πολλοί αδελφοί που είναι ακόμα επηρεασμένοι από τις ιδέες και τις ψευτιές της Κυβέρνησης. Όμως είμαστε χιλιάδες, είμαστε αρκούντως πολυάριθμοι για να πρέπει να υπολογίσουν σοβαρά τις απαιτήσεις μας.

Η χρήση κουκούλας κι άλλων μέσων για να κρύψουμε τα πρόσωπά μας αποτελούν στοιχειώδη μέτρα για την ασφάλεια μας.

4. Ο οπλισμός κι ο γενικότερος εξοπλισμός που κατέχει ο λαός μας είναι ποικίλος κι όπως μπορεί να καταλάβει κανείς, το υλικό αυτό δεν έχει επιδειχθεί στο σύνολό του δημόσια. Τα όπλα αυτά κι ο υπόλοιπος εξοπλισμός αποκτήθηκαν σιγά σιγά και ετοιμάστηκαν στη διάρκεια δέκα χρόνων. Όσο για τα "σοφιστικέ" μέσα επικοινωνίας που κατέχουμε, αυτό μπορούν να αγοραστούν απο οποιοδήποτε κατάστημα εισαγωγών της χώρας.

Όμως για να αποκτήσουμε αυτόν τον εξοπλισμό ποτέ δεν καταφύγαμε στην κλοπή και στην αρπαγή. Οι πόροι μας προέρχονται αποκλειστικά από τις εισφορές φτωχών και τίμιων ανθρώπων του λαού, από όλο το Μεξικό. Έτσι, δεν καταφύγαμε ποτέ στην παρανομία, οπότε η κατασταλτική μηχανή του Κράτους δεν κατάφερε να μας εντοπίσει στη διάρκεια αυτών των δέκα χρόνων σοβαρής και φροντισμένης προετοιμασίας.

5. Ορισμένοι αναρωτιούνται γιατί αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε τώρα, ενώ ετοιμαζόμασταν εδώ και δέκα χρόνια.

Η απάντηση είναι ότι πιο πριν δοκιμάσαμε όλους τους ειρηνικούς και νόμιμους δρόμους χωρίς αποτέλεσμα. Στη διάρκεια αυτών των δέκα χρόνων πάνω απο 150.000 αδέρφια μας πέθαναν απο ιάσιμες ασθένειες.

Τα οικονομικά, κοινωνικά των Ομοσπονδιακών κυβερνήσεων, κεντρικά και δημοτικά σχέδια δεν περιείχαν καμιά πραγματική λύση στα προβλήματά μας και περιοριζόνταν στο να μας δίνουν ελεημοσύνες κάθε φορά που υπήρχαν εκλογές. Όμως οι ελεημοσύνες δεν διαλύουν παρά στιγμιαία τα προβλήματα και μετά ο θάνατος ξαναμπαίνει στα σπίτια μας.

Φρονούμε ότι αυτό αρκεί, ότι αρκετοί πέθαναν χωρίς λόγο, ότι αξίζει πραγματικά να παλαιψουμε για να αλλάξουμε την κατάσταση αυτή.

Αν πεθάνουμε τώρα, αυτό δε θα 'ναι, δε θα 'ναι μέσα στη ντροπή, αλλά με αξιοπρέπεια όπως οι πρόγονοί μας. Είμαστε διατεθειμένοι κι εμείς, όπως οι 150.000 αδελφοί μας, να πεθάνουμε αν αυτό είναι αναγκαίο, για να ξυπνήσει ο λαός μας και να αφήσει τα όνειρα και τις χίμαιρες.

6. Οι όροι για "διάλογο" που θέλει να μας επιβάλλει η Ομοσπονδιακή κυβέρνηση είναι απαράδεκτοι για την οργάνωσή μας. Δεν καταθέτουμε τα όπλα μέχρι η κυβέρνηση να αποδεχτεί τα αιτήματα που θέσαμε στην αρχή του αγώνα μας. Αντίθετα εμείς προτείνουμε τους παρακάτω όρους για την έναρξη του διαλόγου:

- α. αναγνώριση του EZLN ως εμπόλεμης δύναμης.
- β. κατάπαυση πυρός κι από τις δύο πλευρές σε όλες τις περιοχές του πολέμου.
- γ. αποχώρηση των ομοσπονδιακών στρατευμάτων από όλες τις Κοινότητες με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα του αγροτικού πληθυσμού. Επιστροφή των ομοσπονδιακών στρατευμάτων στους στρατώνες τους στα διάφορα κράτη της χώρας.
- δ. παύση των βομβαρδισμών που αδιάκριτα πλήττουν τις αγροτικές Κοινότητες.
- ε. συγκρότηση μιάς εθνικής διαμεσολαβητικής επιτροπής, με βάση τους όρους που θέτουμε εδώ.

Τα στρατεύματά μας δεσμεύονται να σεβαστούν αυτούς τους όρους, αν η ομοσπονδιακή κυβέρνηση κάνει το ίδιο. Σε αντίθετη περίπτωση, τα στρατεύματά μας θα συνεχίσουν την προέλαση προς την πρωτεύουσα της χώρας.

Ο στρατός μας επαναλαμβάνει ότι εφαρμόζει τους νόμους για τον πόλεμο όπως διατυπώνονται στη Συνθήκη της Γενεύης, σεβόμενοι τον άμαχο πληθυσμό, τον

Ερυθρό Σταυρό, τον Τύπο, τους τραυματίες και από τις δύο πλευρές καθώς και τα εχθρικά στρατεύματα που παραδίδονται χωρίς να πολεμούν τις δυνάμεις μας.

Απευθύνουμε μιά ιδιαίτερη έκκληση στους λαούς και τη βορειοαμερικάνικη κυβέρνηση. Στους πρώτους, για να ξεκινήσουν ενέργειες συμπαράστασης και βοήθειας στους συμπατριώτες μας και στην κυβέρνηση για να διακόψει οποιαδήποτε οικονομική και στρατιωτική βοήθεια στη μεξικάνικη ομοσπονδιακή κυβέρνηση γιατί πρόκειται για μιά δικτατορική κυβέρνηση και γιατί αυτή η βοήθεια χρησιμοποιείται για τη σφαγή του μεξικάνικου λαού.

Μεξικάνοι, ο στρατιωτικός απολογισμός των συγκρούσεων μέχρι τις 5 Γενάρη παρουσιάζεται ως εξής:

1. Απώλειες των ζαπατιστικών δυνάμεων: 9 νεκροί και 20 βαριά τραυματίες που φροντίζονται στα υπαίθρια νοσοκομεία μας. Ένας ακαθόριστος αριθμός ελαφρά τραυματισμένων που επανήλθαν στις μάχιμες θέσεις τους και 12 αγνοούμενοι στη διάρκεια των επιχειρήσεων. Σ' αυτόν τον απολογισμό δεν περιλαμβάνονται οι μαχητές μας που όντας τραυματισμένοι, εκτελέστηκαν εν ψυχρώ με μιά σφαίρα στον αυχένα απο αξιωματικούς του ομοσπονδιακού στρατού. Ο αριθμός αυτών των συντρόφων δεν μπόρεσε να καθοριστεί για την ώρα, μιά και τα στρατεύματά μας συνεχίζουν να μάχονται στο Οκοσίγκο.
2. Απώλειες των εχθρικών δυνάμεων (συμπεριλαμβάνονται αστυνομικοί και ομοσπονδιακοί στρατιώτες): 27 νεκροί, 40 τραυματίες, 180 αιχμάλωτοι που παραδόθηκαν στα στρατεύματά μας κι απελευθερώθηκαν γιατί η κατάσταση της υγείας τους δεν ήταν καλή. Υπάρχουν τουλάχιστον άλλοι 30 - μη επιβεβαιωμένοι - νεκροί του ομοσπονδιακού στρατού. Οι τελευταίες αυτές απώλειες μαζί με έναν ανεξακριβωτο αριθμό τραυματιών, συνέβησαν στις 4 Γενάρη στα βουνά νότια του Σαν Κριστόμπαλ ντε λας Κάσας, όταν βόμβες που ρίχτηκαν από την Ομοσπονδιακή Πολεμική Αεροπορία έπεσαν πάνω σε καμιόνια με ομοσπονδιακούς στρατιώτες που ελίσσονταν σε αυτή την περιοχή.
3. Πολεμικό υλικό που καταστράφηκε ή υπέστη φθορές: 3 ελικόπτερα και 3 αεροπλάνα του ομοσπονδιακού στρατού, 15 κινητοί ραδιοασύρματοι, 15 καμιόνια, 4 κέντρα βασιανιστηρίων της κρατικής δικαστικής αστυνομίας.
4. Φυλακισμένοι που απελευθερώθηκαν: 230 απο 4 φυλακές στις οποίες επετέθησαν οι δυνάμεις μας.
5. Πολεμικό υλικό που καταλήφθηκε: κατά προσέγγιση 207 όπλα διάφορου διαμετρήματος, 266 κιλά δυναμίτη και πυροκροτητές, 20 οχήματα μεταφορών. Επίσης ένας απροσδιόριστος αριθμός ασυρμάτων της αστυνομίας, του στρατού και των αεροπορικών δυνάμεων.

Προς τον εθνικό και διεθνή Τύπο.

Επισείουμε την προσοχή του έντιμου τύπου, εθνικού και διεθνή, στις γενοκτονίες που οι ομοσπονδιακές στρατιωτικές δυνάμεις διέπραξαν στις Κοινότητες Σαν Κριστόμπαλ ντε λας Κάσας, Οκοσίγκο, Αλταμιράνο και Μαργκαρίτας και στους δρόμους που οδηγούν προς αυτές, όπου δολοφονούν αδιακρίτως αμάχους που τους παρουσιάζουν ως μαχητές του EZLN.

Η συμπεριφορά του ομοσπονδιακού στρατού σε αυτές τις πόλεις είναι αντιδιαμετρική με αυτήν των δικών μας δυνάμεων που φροντίζουμε πάντα να

προστατεύουμε τις περιοχές των αμάχων, όπως μπορούν να διαβεβαιώσουν οι πολίτες αυτών των πόλεων.

Η πλειοψηφία των καταστροφών στα δημόσια ή ιδιωτικά κτίρια που αποδόθηκαν στα ζαπατιστικά στρατεύματα έγιναν στην πραγματικότητα από τους ομοσπονδιακούς όταν εισέβαλλαν στις τέσσερις Κοινότητες.

Προς τον Τύπο του ομοσπονδιακού στρατού.

Η παρούσα σύρραξη αποκαλύπτει, για μιá ακόμη φορά, τη φύση του ομοσπονδιακού στρατού και καταδεικνύει το πραγματικό της πρόσωπο: την τυφλή καταστολή, την καταπάτηση των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, την παντελή έλλειψη ηθικής και στρατιωτικής αξιοπρέπειας.

Οι δολοφονίες γυναικών και παιδιών που διαπράχθηκαν από τις ομοσπονδιακές δυνάμεις στις περιοχές της σύρραξης, φανερώνουν έναν ανεξέλεγκτο στρατό.

Απευθύνουμε έκκληση στους αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και στρατιώτες του ομοσπονδιακού στρατού να αρνούνται να υπακούουν στις διαταγές εξόντωσης των αμάχων και συνοπτικών εκτελέσεων των αιχμαλώτων πολέμου και των τραυματιών: να το πράξουν με βάση την ηθική τους και τη στρατιωτική τους τιμή.

Τους υπενθυμίζουμε την προτροπή μας να εγκαταλείψουν τις τάξεις αυτού του κυβερνητικού δολοφόνου και να τοποθετηθούν με το δίκαιο του Λαού που έχει σαν σκοπό να ζει με δικαιοσύνη ή να πεθαίνει με αξιοπρέπεια.

Σεβαστήκαμε τη ζωή των στρατιωτών και των αστυνομικών που παραδόθηκαν στις δυνάμεις μας, ενώ εσείς ικανοποιείστε με τις συνοπτικές εκτελέσεις των πληγωμένων ζαπατιστών, ανήμπορων να πολεμήσουν, καθώς και των αιχμαλώτων.

Αν συνεχίσετε να επιτίθεστε στις οικογένειες μας και να μη σέβεστε τη ζωή των τραυματιών και των φυλακισμένων, τότε θα υποστείτε τα ανάλογα.

Στο λαό του Μεξικού.

Τέλος, απευθύνουμε έκκληση στους εργάτες, στους αγρότες, στους φτωχούς, στους παιδαγωγούς, στους φοιτητές, στους προοδευτικούς και έντιμους διανοούμενους, στις γυναίκες νοικοκυρές και εργαζόμενες, σε όλες τις ανεξάρτητες πολιτικές και οικονομικές οργανώσεις να ενωθούν με τον αγώνα μας με τα δικά τους μέσα και με όλες τις δυνατές μορφές μέχρι να πετύχουμε τη δικαιοσύνη και την ελευθερία που όλοι εμείς οι μεξικάνοι ποθούμε.

Δεν θα παραδώσουμε τα όπλα!

Θέλουμε δικαιοσύνη, δεν ικανοποιούμαστε με ελεημοσύνες!

Απο τα βουνά του μεξικάνικου Νότου,
Παράνομη Επαναστατική Επιτροπή των Ινδιάνων.
Γενική Διοίκηση του EZLN.

**"Να 'μαστε, παντοτινά νεκροί, πεθαίνοντας ακόμα μιá φορά, αλλά
τώρα για να ζήσουμε"**

Μεξικό, Γενάρης 1994

Μήνυμα του Μετώπου Πόλης του EZLN προς τους πολίτες της πόλης του Μεξικού

35

Αποσπάσματα κειμένου που βρέθηκε στον κινηματογράφο "Arcadia" μετά από τηλεφωνική ειδοποίηση στην εφημερίδα: REFORMA της Πόλης του Μεξικού.

"Οι στόχοι μας είναι τα νευραλγικά κέντρα της ολιγαρχίας. Αντιμετωπίστε μας ευνοϊκά και υποστηρίξτε μας. Οι πράξεις μας ήδη μιλάνε απο μόνες τους. Αν μας σκοτώσουν οι εχθροί του λαού, εκδικηθείτε για μας, γιατί για κάθε έναν απο μας που θα δολοφονούν θα είναι σαν να σκοτώνουν κάποιον δικό σας. Η χώρα χρειάζεται την αλήθεια. (...)

Η κυβέρνηση δεν μπορεί να νομιμοποιήσει την εξόντωση με βομβαρδισμούς της απαίτησής μας για ένα καλύτερο μέλλον. Αγωνιζόμαστε και για το δικαίωμα λόγου, αλλά δυστυχώς η κυβέρνηση καταλαβαίνει μόνο τον λόγο των όπλων. (...) Ποιός είναι ο υπεύθυνος, οι ινδιάνοι, οι εργάτες ή οι συνθήκες φτώχειας και πείνας που κάθε χρόνο προκαλούν το θάνατο χιλιάδων μεξικάνων; Υπεύθυνος είναι η αδικία που επιβάλλεται απο την κυβέρνηση, την αρπαγή, τη διαφθορά, την αντιδημοκρατικότητα, την αθλιότητα.

Ο Μεξικάνικος στρατός, που ακόμα δεν έχει αποβάλει το τραύμα του '68 (αναφέρεται στη σφαγή των διαδηλωτών στην πλατεία των τριών πολιτισμών στις 2 Οκτωβρίου) παίρνει τους συλληφθέντες και αφού τους βασανίσει, τους εκτελεί με μιά σφαίρα στο κεφάλι. Οι κυβερνητικοί στρατιώτες ενώνονται για ένα μισθό πείνας, εμάς μας ενώνει η δίψα για δικαιοσύνη. Στρατιώτες, μη σκοτώνετε αθώους. Αν έχετε πραγματικά γενναιότητα, αναγνωρίστε ότι δεν μπορούμε να ανεχόμαστε άλλο την πείνα στο πρόσωπο των παιδιών μας. Αν τα σκοτώσετε θα είμαστε αμείλικτοι μαζί σας. Αρνηθείτε να σκοτώνετε τίμιους μεξικάνους. Έχετε αξιοπρέπεια.

Η ζωή μας ανήκει. Δεν θα υπάρξει ανάπαυση. Είναι ανάγκη να επιτεθούμε στον εχθρό στο ίδιο του το σπίτι. Εργάτες, φοιτητές, μην αφήνετε στον εχθρό χρόνο ανάπαυσης. Δεν χρειάζεστε να είστε περίπλοκοι, ας έχετε φαντασία. Να επιτεθούμε με χίλιους τρόπους. Όλες οι μορφές αγώνα αξίζουν, αρκεί να μην υπάρχει υποχώρηση."

Μέτωπο Πόλης του EZLN
Πόλη του Μεξικού, 5 Γενάρη 1994

**Επιστολή του διοικητή Marcos προς τον μεξικάνικο τύπο
σχετικά με
τη χορήγηση χάρης στο EZLN, 18 Ιανουαρίου 1994**

Κύριοι,

Απευθύνομαι σε σας για να σας ζητήσω να βοηθήσετε στη διάδοση των ανακοινώσεων της Παράνομης Επαναστατικής Επιτροπής Ινδιάνων - Γενικής Διεύθυνση του EZLN. Αναφέρονται στις επανειλημμένες παραβιάσεις της κατάπαυσης πυρός από τα κυβερνητικά στρατεύματα, στην πρωτοβουλία της ομοσπονδιακής διοίκησης για το νόμο της αμνηστίας και στην αναγνώριση απο μεριάς μας του Camacho Solis ως διαπραγματευτή για την ειρήνευση στην Chiapas.

Πιστεύω ότι πρέπει να έχουν ήδη φτάσει στα χέρια σας τα έγγραφα που στείλαμε στις 13 Ιανουαρίου του τρέχοντος έτους. Δεν γνωρίζω τις αντιδράσεις που θα προκαλέσουν, ούτε τις απαντήσεις της ομοσπονδιακής κυβέρνησης στα αιτήματά μας, οπότε δεν θα αναφερθώ σ' αυτές. Μέχρι σήμερα, 18 Ιανουαρίου 1994, έχουμε ακούσει μόνο για την επισημοποίηση της χάρης που παραχωρεί η ομοσπονδιακή κυβέρνηση στις δυνάμεις μας. Για ποιό λόγο πρέπει να ζητήσουμε χάρη; Ποιό έγκλημα θα μας συγχωρήσουν; Οτι δεν πεθαίνουμε απ' την πείνα; Οτι δεν λουφάζαμε μέσα στη μιζέρια; Οτι δεν αποδεχτήκαμε ταπεινά τον περίφημο ιστορικό ρόλο του εγκαταλειμένου και του περιφρονημένου; Οτι όταν βρήκαμε όλους τους άλλους δρόμους κλειστούς πήραμε τα όπλα; Οτι δεν σεβαστήκαμε τον ποιηκό κώδικα της Τσιάπας, τον πιο παράλογο και καταπιεστικό απ' όλους έχουμε γνωρίσει; Οτι αποδείξαμε στην υπόλοιπη χώρα και σε ολόκληρο τον κόσμο ότι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι ακόμη ζωντανή κι ότι βρίσκεται ανάμεσα στους πιο εξαθλιωμένους; Οτι πριν ξεκινήσουμε προετοιμαστήκαμε καλά και συνειδητά; Οτι στις μάχες κρατούσαμε όπλα αντί για βέλη και τόξα; Οτι πριν αρχίσουμε να πολεμάμε πρώτα μάθαμε πως; Οτι είμαστε όλοι μεξικάνοι; Οτι είμαστε οι περισσότεροι ινδιάνοι; Οτι προτρέψαμε όλον τον μεξικάνικο λαό να αγωνιστεί με όλα τα δυνατά μέσα για όσα του ανήκουν; Οτι αγωνιζόμαστε για την ελευθερία, τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη; Οτι δεν ακολουθήσαμε τις μεθόδους των προηγούμενων αντάρτικων; Οτι δε νικηθήκαμε; Οτι δεν παραδοθήκαμε; Οτι δεν προδώσαμε;

Ποιός πρέπει να ζητήσει χάρη και ποιός δικαιούται να τη δώσει;

Αυτοί που επί χρόνια κάθονται με απληστία στα γεμάτα τους τραπέζια, ενώ μαζί μας καθόταν ο θάνατος, τόσο καθημερινός, τόσο δικός μας, που στο τέλος μάθαμε να μην τον φοβόμαστε; Αυτοί που γέμιζαν τις τσέπες μας και την ψυχή μας με υποσχέσεις και δηλώσεις; Οι νεκροί, οι δικοί μας νεκροί, τόσο νεκρικά νεκροί από θάνατο "φυσικό", δηλαδή από ιλαρά, κοκκίτη, μελιταίο πυρετό, χολέρα, τύφο, μονοπυρήνωση, τέτανο, πνευμονία, ελονοσία και άλλες πνευμονικές και εντερικές παθήσεις; Οι δικοί μας νεκροί, τόσο συνταγματικά, τόσο δημοκρατικά νεκροί από ταπεινότητα αφού τίποτα δεν συμβαίνει, γιατί όλοι οι νεκροί, όλοι οι δικοί μας νεκροί πεθαίνουν απλά, χωρίς κανείς να δίνει το λόγο, χωρίς κανείς να λέει εκείνο το "ΦΤΑΝΕΙ ΠΑ" που θα τους επανέφερε τις αισθήσεις τους, χωρίς κανείς να ζητά από τους παντοτινά νεκρούς, τους δικούς μας νεκρούς, να αντιμετωπίσουν το

θάνατο ξανά, μα τώρα για να ζήσουν; Αυτοί που μας αρνήθηκαν το δικαίωμα να κυβερνήσουμε; Αυτοί που αρνήθηκαν το σεβασμό στις συνήθειές μας, το χρώμα μας, τη γλώσσα μας; Αυτοί που μας μεταχειρίζονται σαν ξένους στην ίδια μας τη χώρα και μας ζητούν υπακοή σ' ένα νόμο που δεν βλέπουμε το δίκιο του; Αυτοί που μας βασανίζουν, καταπέζουν, δολοφονούν και εξαφανίζουν για το "βαρύ αδίκημα" της διεκδίκησης ενός κομματιού γης, όχι ενός μεγάλου κομματιού, όχι ενός μικρού κομματιού, απλώς ενός κομματιού γης, για να παράγουμε κάτι για να μας θρέψει;

Ποιός πρέπει να ζητήσει χάρη και ποιός δικαιούται να τη δώσει;

Ο Πρόεδρος της δημοκρατίας; Οι υπουργοί; Οι γερουσιαστές; Οι κυβερνήτες; Οι δήμαρχοι; Οι αστυνομικοί; Ο στρατός; Τα αφεντικά των τραπεζών, της βιομηχανίας, του εμπορίου και της γης; Τα πολιτικά κόμματα; Οι διανοούμενοι; Τα ΜΜΕ; Οι φοιτητές; Οι έποικοι; Οι εργάτες; Οι αγρότες; Οι ινδιάνοι; Οι νεκροί απο θάνατο αναίτιο;

Ποιός πρέπει να ζητήσει χάρη και ποιός δικαιούται να τη δώσει;

Τίποτε άλλο για την ώρα.

Υγεία και μιά αγκαλιά και μ' αυτό το κρύο και τα δύο θα πρέπει να είναι ευπρόσδεκτα παρ' όλο που προέρχονται απο έναν "επαγγελματία της βίας".

Υποδιοικητής Marcos, εξεγερμένος.

Στο Μεξικάνικο λαό,
σε όλα τα πρόσωπα και τις δημοκρατικές,
έντιμες και ανεξάρτητες πολιτικές οργανώσεις του Μεξικού,
στους λαούς και τις κυβερνήσεις του κόσμου,
αδελφοί

Ο αξιοπρεπής αγώνας των μαχητών του EZLN, έχει κερδίσει τη συμπάθεια πολυάριθμων ανθρώπων, οργανώσεων ή στρωμάτων της αστικής κοινωνίας τόσο της μεξικάνικης, όσο και της διεθνούς.

Είναι η αξιοπρεπής δράση που αποφασίστηκε από αυτές τις προοδευτικές δυνάμεις και που δημιούργησε την πιθανότητα για μία δίκαιη πολιτική λύση στη σύγκρουση που ξετυλίγεται κάτω από τους ουρανούς μας. Ούτε η πολιτική θέληση του ομοσπονδιακού στρατού από μόνη της ούτε οι ένδοξες στρατιωτικές πράξεις των μαχητών μας, δεν ήταν τόσο καθοριστικές για την εξέλιξη της σύρραξης, όσο η δημόσια υποστήριξη με διάφορους τρόπους στους δρόμους, στα βουνά ή στα media των πίο διαφορετικών έντιμων και ανεξάρτητων οργανώσεων και προσωπικοτήτων που συνθέτουν αυτό που ονομάζεται μεξικάνικη αστική κοινωνία.

Εμείς οι άλλοι, οι τελευταίοι των μεξικάνων πολιτών, αλλά οι πρώτοι για την αγάπη μας για τον τόπο, έχουμε συνειδητοποιήσει από την αρχή ότι τα προβλήματα μας κι αυτά ολόκληρου του έθνους δεν θα μπορούσαν να λυθούν παρά διαμέσου ενός εθνικού επαναστατικού κινήματος γύρω από τρεις βασικές διεκδικήσεις: αυτές της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης.

Η μορφή του αγώνα μας δεν είναι η μόνη δυνατή, ίσως μάλιστα για πολλούς να μην είναι κατάλληλη. Υπάρχουν και πολλές άλλες έγκυρες μορφές αγώνα. Η οργάνωσή μας δεν είναι η μόνη που υπάρχει και ίσως για ορισμένους δεν είναι η επιθυμητή. Υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός από άλλες έντιμες, άξιες, προοδευτικές και ανεξάρτητες οργανώσεις. Ο EZLN ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι η μορφή του αγώνα του είναι η μόνη θεμιτή. Στην πραγματικότητα, αυτή ήταν για μας η μόνη δυνατή.

Ο EZLN είναι πραγματικά ικανοποιημένος με την ανάπτυξη όλων των μορφών έντιμου και συνεπούς αγώνα που στοχεύει στο να κάνει όλους μας να πορευτούμε στο δρόμο της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης. Ο EZLN ποτέ δεν ισχυρίστηκε ότι η οργάνωσή του ήταν η μόνη γνήσια και ειλικρινής επαναστατική οργάνωση του Μεξικού ή της Τσιάπας.

Πράγματι οργανωθήκαμε έτσι, γιατί αυτή ήταν η μόνη δυνατότητα που μας είχε απομείνει. Χαιροτούμε την ανάπτυξη όλων των ανεξάρτητων και προοδευτικών οργανώσεων που αγωνίζονται για την ελευθερία, τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη για ολόκληρο το έθνος μας. Υπάρχουν και θα υπάρξουν κι άλλες επαναστατικές οργανώσεις εκτός από τη δική μας. Δεν ισχυριζόμαστε ότι αποτελούμε τη μοναδική γνήσια, ιστορική πρωτοπορία. Δεν διακηρύττουμε ότι όλοι οι έντιμοι Μεξικάνοι πρέπει να συσπειρωθούν πίσω από την ζαπατιστική σημαία μας. Προτείνουμε τη σημαία μας, όμως υπάρχουν άλλες ευρύτερες πίο ισχυρές, πίσω από τις οποίες θα μπορούσαμε όλοι μας να ξαναβρεθούμε. Αυτές ενός εθνικού επαναστατικού κινήματος που χωράει τις πίο ποικίλες τάσεις, τις πίο διαφορετικές σκέψεις σ' έναν ποικιλόμορφο αγώνα, όμως με ένα μόνο αντικείμενο: την ελευθερία, τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη.

Ο EZLN καλεί όλους τους Μεξικάνους να υψώσουν αυτή τη σημαία, όχι αυτήν του EZLN, όχι του ένοπλου αγώνα, αλλά αυτή του δικαίου, του να

σκεπτόμαστε όλοι (...): την ελευθερία, τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη. Κάτω από αυτήν την σημαία θα κυματίσει και το λάβαρο των ζαπατιστών (...)

Ο αγώνας για ελευθερία, δημοκρατία και δικαιοσύνη δεν είναι μονοπάλιο του EZLN, αλλά καθήκον όλων των Μεξικάνων και των έντιμων, ανεξάρτητων και προοδευτικών οργανώσεων τους. Καθένας στο πεδίο του, καθένας με τις μορφές αγώνα που επιλέγει, καθένας με την οργάνωσή του και τις ιδέες του. Τα βήματα όλων αυτών που βαδίζουν προς την αλήθεια θα πρέπει να ενωθούν σε ένα μόνο βήμα: σε αυτό που οδηγεί στην ελευθερία, τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη.

Ο αγώνας μας δεν θα σταματήσει και η κραυγή μας δε θα πάψει από τότε που φωνάξαμε "Φτάνει!" την πρώτη του Γενάρη 1994. Μένει ακόμα πολύς δρόμος να διανύσουμε, τα μονοπάτια είναι διαφορετικά, όμως ο στόχος ο ίδιος.

Παράνομη Επαναστατική Επιτροπή Ινδιάνων
Γενική διοίκηση EZLN
20 Γενάρη 1994
(αναδημοσιεύθηκε στο γαλλικό περιοδικό Inprecor
Φλεβάρης 1994)

Ο ΕΜΙΔΙΑΝΟ ΖΑΠΑΤΑ ΚΑΙ Η ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

1. Πολιτική, κοινωνική και οικονομική κατάσταση στο Μεξικό στις αρχές του αιώνα

Λιγότερες από 300 οικογένειες κατέχουν πάνω από το μισό της γης. 840 γαιοκτήμονες κατέχουν 1.300.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, το 66% της εθνικής επικράτειας. Οι μεταρρυθμίσεις του 1856-1860 είχαν σκοπό την κατάργηση της μη ατομικής ιδιοκτησίας. Τα μέτρα έθιξαν την εκκλησιαστική περιουσία αλλά κυρίως τα κοινοτικά κτήματα "ejidos" των ινδιάνων αγροτών. Στην Κάτω Καλιφόρνια, 30 εκατομμύρια στρέμματα προσφέρθηκαν σε 4 άτομα, στην Τσιουάουα 17 εκατομμύρια στρέμματα σε 1 άτομο, όπως και στα βορειοανατολικά, όπου, πάλι, 12 εκατομμύρια στρέμματα παραχωρήθηκαν σε 1 άτομο. Το 5% της συνολικής έκτασης του Μεξικού, 96 εκατομμύρια στρέμματα, ανήκει σε 17 άτομα. Το 80% του πληθυσμού του Μεξικού (15.000.000 στις αρχές του αιώνα) "ζούσε" από το αγροτικό μεροκάματο, σε συνθήκες δουλοπαροικίας στα μεγάλα αγροκτήματα.

Από το 1876 βρίσκεται στην εξουσία ο στρατηγός Πορφύριο Ντίας. Κυβερνά με απίστευτη ανταρχικότητα, περιστοιχισμένος από τους ειδικούς του συνεργάτες, τους "científicos" (επιστήμονες), συχνά ευρωπαίους που

εκφράζουν τις θεωρίες του Σπένσερ για την αναγκαιότητα της υπόκλιψης των αδυνάτων μπροστά στα ισχυρότερα και καλύτερα προετοιμασμένα στοιχεία. Οι μεγάλοι τρώνε τους μικρούς, οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν προβάδισμα απέναντι στις μικρές, η ιδιοκτησία της γης συγκεντρώνεται στα χέρια των πλουσιότερων γαιοκτημόνων. Η επισιότητα εν κινήσει είναι η κεφαλαιοκρατία που θριαμβεύει. Η καθιέρωση του "ley de fuga", η δολοφονία δηλαδή κάθε αντικαθεστωτικού με την πρόφαση ότι προσπάθησε να αποφύγει τη σύλληψη, εξασφαλίζουν την πολιτική σταθερότητα, που μαζί με φορολογικές διευκολύνσεις "προσελκύουν το ξένο κεφάλαιο". Στην πραγματικότητα, - διευκόλυνση, προς όφελος των ξένων, της αρπαχής πρώτων υλών. Τα τρία τέταρτα των πετρελαιοπηγών του Μεξικού είναι ιδιοκτησία επτά αμερικάνικων επιχειρήσεων κ.λ.π. κ.λ.π.

2. Τα επαναστατικά ρεύματα

Α. Οι παραδόσεις των ινδιάνικων κοινωνιών

Μεγάλο τμήμα του πληθυσμού είναι αμειψώς ινδιάνοι που ζούν σε συνθήκες ουσιαστικά δουλείας. Η οικονομική τους εξαθλίωση, σχεδόν γενοκτονία,

και η πολιτιστική καταπίεση δεν είναι τα μόνα αίτια της εξεγερτικής τους στάσης. Η παράδοση των ινδιάνικων κοινωνιών είναι ο μη συγκεντρωτισμός στην κοινωνική οργάνωση και η κοινοκτημοσύνη της γης, η συλλογική κατοχή και καλλιέργεια των "ejidos". Ο αγροτικός σοσιαλισμός και τα αντιεξουσιαστικά στοιχεία της ινδιάνικης κοινωνίας καταστέλλονται βίαια απο το καθεστώς Ντίαζ: το 1880 οι Γιάκουι της Σονόρα αποδεκατίζονται και τα κτήματά τους διανέμονται σε Ισπανούς και μιγάδες. Το 1901 ο στρατηγός Χουέρτα αναλαμβάνει να κατακτήσει τις τελευταίες φυλές των Μάγιας και το Γιουκατάν παραχωρείται σε πενήντα μεγαλοκτηματίες, ενώ δεκάδες χιλιάδες ινδιάνοι μετατρέπονται βίαια σε δουλοπάροικους. Οι ινδιάνικες εξεγέρσεις, πάντα ανοργάνωτες και με αιματηρή κατάληξη, είναι συχνές, με μεγαλύτερες αυτές του 1885 και 1898.

B. Ο αναρχισμός

Ο αναρχισμός εμφανίστηκε στο Μεξικό πολύ νωρίς, το 1861, από τον έλληνα αναρχικό Πλωτίνιο Ροδοκανάτη. Η ομοιότητα των βασικών αρχών του αναρχισμού με τους παραδοσιακούς ινδιάνικους τρόπους οργάνωσης οδήγησε στη γρήγορη εξάπλωσή του στους ινδιάνικους πληθυσμούς. Οι μαθητές του Ροδοκανάτη, Julio Chavez και Francisco Zalacosta, πρωτο-

στάτησαν στις αγροτικές εξεγέρσεις του 1868-9 και 1879 αντίστοιχα, εξεγέρσεις με σαφή αντιεξουσιαστικό χαρακτήρα που καταπνίγηκαν αιματηρά, ανάμεσα στους νεκρούς και οι Chavez και Zalacosta. Ο αγροτικός αναρχισμός οργανωτικά θα διαλυθεί τελείως, θα παραμείνει όμως ο απόηχος των αγροτικών εξεγέρσεων με δηλωμένη σοσιαλιστική κατεύθυνση.

Γ. Το εργατικό κίνημα

Οι πρώτες προσπάθειες οργάνωσης της μεξικάνικης εργατικής τάξης έγιναν από αναρχικούς, το 1869 και τις επόμενες δεκαετίες ο αναρχοσυνδικαλισμός θα είναι η κύρια τάση του περιορισμένου εργατικού κινήματος. Στις αρχές του αιώνα καταγράφονται 195.000 εργάτες και 500.000 βιοτέχνες. Όσοι απ' αυτούς, μια μικρή μειοψηφία δηλαδή, συνδικαλιζονται ακολουθούν το δρόμο του επαναστατικού συνδικαλισμού και αντιμετωπίζουν την ωμή βία: Την 1η Ιούνη 1906 αναρχοσυνδικαλιστές οργανώνουν απεργία στα ορυχεία χαλκού W. Greene. Η επέμβαση του αμερικάνικου στρατού καταλήγει στη δολοφονία 200 απεργών. Αιματηρή κατάληξη έχει και η απεργία στα νηματουργεία του Ρίο Μπράβο, στη Βέρακρουζ, όπου και αυτή τη φορά την τάξη αποκαθιστούν μονάδες του στρατού.

Δ. Το P.L.M.

Στις αρχές του αιώνα ιδρύεται το P.L.M. (Φιλελεύθερο Μεξικάνικο Κόμμα). Σταδιακά και κάτω απο την επίδραση του μεξικάνου αναρχικού θεωρητικού, Ricardo Flores Magon, το P.L.M. παίρνει όλο και ριζοσπαστικότερες θέσεις μέχρι που υιοθετεί τον αναρχισμό και τον ελευθεριακό κομμουνισμό. Το P.L.M. είναι το βασικότερο κόμμα που εναντιώνεται στο Ντίαζ και η εφημερίδα του "Regeneracion" έχει μέση κυκλοφορία

30.000 τευχών. Τα μέλη του P.L.M. αποφασίζουν για λόγους τακτικής να μη δηλωθούν ανοιχτά ως αναρχικοί. Προτάσσουν όμως ως κεντρικό αίτημα το σύνθημα "Γη και ελευθερία" και την 1η Ιουλίου 1906 από τον Σαν Λουίς του Μιζούρι δημοσιεύουν το πρόγραμμα του P.L.M. που μεταξύ άλλων προτείνει την κολλεκτιβοποίηση της γης και την πολιτική ομοσπονδιοποίηση. Ο βασιχός πυρήνας του P.L.M. μεταφέρεται στις Η.Π.Α., όπου ζούν εκατοντάδες χιλιάδες μεξικάνοι και απο και συνεχίζει την έκδοση της "Regeneracion" που εισάγεται λαθραία στο Μεξικό και οργανώνει μιά σειρά απο απεργίες όπως και τις εξεγέρσεις του 1906 στο Ακαουγιακάν και του 1908 στο Βιόκας και το Λας Βάκας.

Ε. Ο Φρανσίσκο Μαδέρο και η ανερχόμενη αστική τάξη

Οι μόνοι οφελημένοι από το καθεστώς Ντίαζ είναι οι Μεξικάνοι μεγαλογαιοκτήμονες και οι ξένοι κεφαλαιούχοι. Η μεξικάνικη αστική τάξη οραματίζεται κοινωνικές και πολιτικές μεταρρυθμίσεις που θα της επιτρέψουν να αναρριχηθεί στην εξουσία. Ηγετική μορφή της ανερχόμενης αστικής τάξης είναι ο Φρανσίσκο Μαδέρο. Το 1909 δημοσιοποιεί το πρόγραμμα του Δημο-

κρατικού Κόμματος που δίνει βάρος στην τήρηση της συνταγματικής νομιμότητας, του σεβασμού των θεσμών και των εκλογικών διαδικασιών, χωρίς να αναφέρεται στο βασικό πρόβλημα της γης. Η 26η Ιουνίου 1910 έχει οριστεί ως μέρα προεδρικών εκλογών. Ο Φρανσίσκο Μαδέρο είναι ο αντίπαλος στον Πορφύριο Ντίαζ υποψήφιος. Ο Πορφύριο Ντίαζ "επανεκλέγεται" για έκτη, κατά σειρά φορά. Ο Φρ. Μαδέρο διαφεύγει στο Σαν Αντόνιο του Τέξας και αρχίζει προετοιμασίες για ένοπλο κίνημα.

3. Η επαναστατική δίνη

Απο το Σαν Αντόνιο του Τέξας ο Φρ. Μαδέρο, στις 5 Οκτώβρη 1910, δημοσιεύει τη "Διακήρυξη του Σαν Λουίς Ποτοσί". Η "Διακήρυξη" κηρύσσει άκυρες τις εκλογές, περιέχει επαγγελίες κοινωνικής προστασίας και μεταρρυθμίσεων προς τους εργάτες, επανόρθωση όλων των αδικιών που έγιναν προς τους ινδιάνους και, το κυριότερο, προβλέπει επιστροφή στους αγρικούς τους κυρίους, των εδαφών που είχαν αποσπασθεί βίαια απο το καθεστώς Ντίαζ. Μόλις η διακήρυξη του Μαδέρο γίνεται γνωστή, η ύπαιθρος παίρνει φωτιά, παντού ξεσπούν εξεγέρσεις. Σ' όλη τη χώρα σχηματίζονται ένοπλες ομάδες που υποστηρίζουν τη "Διακήρυξη". Η πρώτη μάχη γίνεται στην πόλη Γκερέρο της Τσιουάουα, στις 21 Νοέμβρη 1910, όταν ο Πασκουάλ Ορόσκο επιτίθεται στο 3ο Σύνταγμα Ιππικού και τελικά, στις 30 Νοέμβρη καταλαμβάνει την πόλη. Τον Ιανουάριο του 1911, τα μέλη του P.L.M. κηρύσσουν ένοπλη εξέγερση στην Κάτω Καλιφόρνια προσπαθώντας να δώσουν αντιεξουσιαστική κατεύθυνση στην επανάσταση που βρίσκεται στα πάργα. Καταλαμβάνουν τις πόλεις

Μεξικάλι, Λος Αλγοδόνες, Τεκάτε και Τιχουάνα και εφαρμόζουν τις αρχές του ελευθεριακού κομμουνισμού. Όμως στην υπόλοιπη χώρα οι εξεγερμένοι αγρότες αποδέχονται την αστική τάξη σαν διευθύντρια του αγώνα, εμπιστεύονται τις υποσχέσεις για θεσμικές μεταρρυθμίσεις που μοιράζει ο Μαδέρο, ο οποίος από τις 15 Φλεβάρη 1911 έχει επιστρέψει από τις Η.Π.Α. για να θεθεί επικεφαλής του αγώνα. Οι μαχητές του P.L.M. απομονώνονται και όταν το Μάη του 1911 ο Ντίαζ παραιτείται και λίγες μέρες μετά ο Μαδέρο μπαίνει θριαμβευτικά στην πρωτεύουσα, η εξέγερση στην Κάτω Καλιφόρνια έχει πια ηττηθεί. Στις 15 Οκτώβρη 1911 ο Μαδέρο γίνεται πρόεδρος του Μεξικού και, σαν εκπρόσωπος της αστικής τάξης, ξεχνά όλες τις υποσχέσεις του. Οι ένοπλες συγροήσεις φυσικά δεν τερματίζονται αντίθετα τώρα μόλις πραγματικά αρχίζουν. Η πλαστή όψη της "τάξης" του καθεστώτος Ντίαζ έχει καταρρεύσει χωρίς όμως να έχει σχηματιστεί μιά εναλλακτική λύση. Τα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα των διάφορων κέντρων εξουσίας της αστικής τάξης καθώς και των εκπροσώπων του πολιτικού καθεστώτος και των ξένων συμφερόντων θα προκαλέσουν μιά εικοσαετή περίοδο

συμπλοκών. Τα πρόσωπα εμφανίζονται και εξαφανίζονται από τη σκηνή. Στάσεις, εξεγέρσεις, δολοφονίες. Στον πρωθυπουργικό και προεδρικό θώκο τα πρόσωπα εναλλάσσονται με ταχύ ρυθμό, ενώ συγχρόνως παραμένουν τα πραγματικά αίτια της επανάστασης. Από τις διάφορες προσωπικότητες και τις διάφορες ένοπλες ομάδες που εμφανίζονται μόνο μια δύναμη θα εκφράσει με ελικρίνεια και συνέτεια τις γνήσιες αρχές της επανάστασης, ο αγροτικός λαϊκός στρατός του Εμιλιάνο Ζαπάτα.

Ο Ζαπάτα γεννήθηκε το 1879 στην κωμόπολη Ανενεουίλκο της πολιτείας Μορέλος, από οικογένεια σχετικά ευκατάστατων αγροτών. Από μικρός ξεχώρισε για τη φιλομάθεια και τον ανυπότακτο χαρακτήρα του που τον οδήγησε σε ενεργή ανάμιξη στις αγροτικές διενέξεις. Το 1909 εκλέγεται πρόεδρος του χωριού του και πρωτοστατεί σε καταλήψεις και διανομές εδαφών των μεγαλοαγροκτημόνων. Με την έναρξη της επανάστασης του Μαδέρο τίθεται επικεφαλής της εξέγερσης στο νότο. Όταν αντιλαμβάνεται την προδοσία του Μαδέρο, δημοσιοποιεί τη "Διακήρυξη της Αγιάλα" (28 Νοέμβρη 1911) και υιοθετεί το σύνθημα του P.L.M. "Γη και ελευθερία". Είναι η αρχή ενός σχεδόν δεκαετούς αμετακίνητου και αιματηρού αγώνα που θα τερματιστεί μόνο με τη δολοφονία του, μετά από προδοσία, στις 10 Απρίλη 1919, στην Τοιναμέκα. Οι λεπτομέρειες του μακρόχρονου αγώνα που στρατός του Ζαπάτα διεξήγαγε ενάντια σε διάφορες συμμαχίες των εκφραστών της, υπό διαμόρφωση, κυρίαρχης τάξης για να υλοποιηθεί η "Διακήρυξη της Αγιάλα" δεν έχουν τόση σημασία, όσο η συνεπής και αμετακίνητη στάση του. Θα σημειώσουμε μόνο τον ελιγμό της κυβέρνησης Καρράνσα που αποδυνάμωσε πολλά από τα επιχειρήματα του

Ζαπάτα, καθώς με το νόμο της 6ης Ιανουαρίου 1915 (που δεν εφαρμόστηκε ποτέ) θεωρητικά υλοποίησε τη "Διακήρυξη της Αγάλα".

Το καθεστώς Καρράνσα, ακόμα, εμπόδισε τη συμμαχία αγροτών-εργατών που επιδίωκε ο Ζαπάτα καθώς ψήφισε φιλοεργατική νομοθεσία, όχι βέβαια με σκοπό την απαλλαγή των εργαζομένων από την εκμετάλλευση, αλλά για την στερέωση και την ανθεκτική οργάνωση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Απέτυχε επίσης η συμμαχία που επεδίωξε ο Ζαπάτα με τις εργατικές πολιτοφυλακές, τα "κόκκινα τάγματα" των αναρχοσυνδικαλιστών, αφού ο μαχητικός αθεϊσμός τους (πυρπόληση εκκλησιών κ.λ.π.) ερχόταν σε αντίθεση με τα θρησκευτικά αισθήματα μεγάλου μέρους των μαχητών του που ο Ζαπάτα δεν ήθελε να θίξει για να μην μετατοπιστούν από τα πραγματικά ζητήματα της επανάστασης.

Μετά τη δολοφονία του Ζαπάτα οι εσωτερικές ένοπλες συγκρούσεις της

κυρί-αρχης τάξης συνεχίστηκαν για μία ακόμη δεκαετία, μέχρι το 1929 οπότε ιδρύθηκε το Εθνικό Επαναστατικό Κόμμα (P.N.R.) που με απτά ή με άλλα αρχικά (P.R.M., P.R.I.) κυβερνά το Μεξικό μέχρι σήμερα.

10 Απρίλη 1919: ο Εμιλιάνο Ζαπάτα βαδίζει έφιππος προς το αγρόκτημα Τσιναμέκα για να συζητήσει με το συνταγματάρχη Γκουαχάρδο που τον έχει ειδοποιήσει ότι περνά με το μέρος του, μαζί με τις δυνάμεις του. Οι πόρτες του στρατοπέδου ανοίγουν. Η τιμητική φρουρά υψώνει τα όπλα της για να τον υποδεχτεί με τις τιμές που του αξίζουν, υψώνει τα όπλα της και μια ομοβροντία ξαπλώνει νεκρό τον αδάμαστο επαναστάτη. Αλλά ο Ζαπάτα ζει, μέσα από τις πράξεις και τις διακηρύξεις του στρατού του, (αποσπάσματα των οποίων παραθέτουμε στη συνέχεια), και συνεχίζει να εμπνυχώνει την επανάσταση. Ο Ζαπάτα κρύβεται στη ζούργλα Λαμαντόνα ...

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΥΑΛΑ

1. (...) Κηρύσσουμε το Francisco I. Madero ακατάλληλο για την πραγματοποίηση των υποσχέσεων της επανάστασης της οποίας υπήρξε πρωταγωνιστής, γιατί πρόδωσε τις αρχές με τις οποίες παραπλάνησε το λαό για να αναρριχηθεί στην εξουσία. Τον κηρύσσουμε ακατάλληλο να κυβερνήσει γιατί δεν έχει κανένα σεβασμό προς το νόμο και το δίκιο των λαών και γιατί προδίδει τη χώρα εξευτελίζοντας το αίμα και τους αγώνες του λαού για την ελευθερία του, συμπαρατασόμενος με τους τσιφλικιάδες, τους "cientificos" και τους γαιοκτήμονες που μας σκλαβώνουν. Από σήμερα συνεχίζουμε την επανάσταση που αυτός ξεκίνησε, μέχρι την πλήρη συντριφή των δικτατορικών δυνάμεων.

2. Για τους λόγους που προαναφέραμε καταργούμε το Francisco I. Madero απο αρχηγό της επανάστασης και Πρόεδρο της δημοκρατίας και θα αγωνιστούμε εναντίον του.

3. Αναγνωρίζουμε σαν αρχηγό της απελευθερωτικής επανάστασης το διάσημο στρατηγό Pascual Orozco, υπαρχηγό του Madero και σε περίπτωση που δεν αποδεχτεί ο ίδιος τη θέση, το στρατηγό Emiliano Zapata.

4. Το επαναστατικό συμβούλιο της πολιτείας του Morelos διακηρύσσει επίσημα προς το έθνος ότι:

υιοθετεί τη διακήρυξη του San Luis Potosi με τις προσθήκες που καταγράφονται στη συνέχεια, υπέρ των καταπιεσμένων λαών και θα υπερασπιστεί τις αρχές που διακηρύσσει μέχρι τη νύξη ή το θάνατο.

5. Το επαναστατικό συμβούλιο της πολιτείας του Morelos δεν θα πραγματοποιήσει διαπραγματεύσεις, ούτε πολιτικές συμφωνίες μέχρι την πλήρη διάλυση των δικτατορικών στοιχείων του Porfirio Diaz και του Francisco I. Madero γιατί η χώρα έχει χορτάσει πια από απατεώνες και προδότες που μοιράζουν υποσχέσεις σαν απελευθερωτές τις οποίες ξεχνούν μόλις φτάσουν στην εξουσία και μετατρέπονται σε τυράννους.

6. Σαν συμπληρωματικό τμήμα της διακήρυξης, θεωρούμε ότι οι εκτάσεις, τα βουνά και τα νερά που καταχράστηκαν οι τσιφλικάδες και οι γαιοκτήμονες με την κάλυψη της τυραννίας και της διεφθαρμένης δικαιοσύνης θα περιέλθουν στην κατοχή των κοινοτήτων ή των πολιτών που κατέχουν τους αντίστοιχους τίτλους ιδιοκτησίας και τις στερήθηκαν εξαιτίας των καταπιεστών μας που με το όπλο στο χέρι τις άρπαξαν. Όσο σφετεριστές θεωρήσουν ότι θίγονται δικαιώματά τους ως τα υπερασπιστούν στα ειδικά δικαστήρια που θα συγκροτηθούν μετά το θρίαμβο της επανάστασης.

7. Είναι γνωστό ότι η τεράστια πλειοψηφία των κοινοτήτων και των πολιτών του Μεξικού δεν είναι κύριοι ούτε της γης πάνω στην οποία στέκονται, υποφέροντας τη φρέξη της φτώχειας χωρίς να μπορούν να βελτιώσουν στο ελάχιστο την κατάστασή τους, ούτε σαν βιομηχανικοί εργάτες, ούτε σαν εργάτες γης, αφού μιά ελάχιστη μειοψηφία είναι αποκλειστικός κάτοχος των εδαφών, των βουνών, των νερών. Γι' αυτό το λόγο θα απαλλοτριωθεί το ένα τρίτο των εδαφών των γαιοκτημόνων, ώστε οι κοινότητες και οι πολίτες του Μεξικού να αποκτήσουν συλλογικές εκτάσεις και οικονομικούς πόρους για τις κοινότητες, τα καλλιεργούμενα εδάφη και τις εργασίες τους, ώστε να βελτιωθεί συνολικά και για όλους η ζωή στο Μεξικό.

8. Οι γαιοκτήμονες που άμεσα ή έμμεσα θα εναντιωθούν σ' αυτή τη διακήρυξη θα στερηθούν και από τα υπόλοιπα δυο τρίτα που θα χρησιμοποιηθούν για πολεμικές αποζημιώσεις και για να βοηθηθούν οι χήρες και τα ορφανά όσων θα θυσιαστούν για την επιτυχία αυτής της διακήρυξης.

9. Για να ρυθμιστεί το ζήτημα των προαναφερθέντων ιδιοκτησιών θα εφαρμοστούν νόμοι διανομής γης ή εθνικοποίησης κατά περίπτωση, παρόμοιοι με αυτούς που εφάρμοσε ο Juarez για την εκκλησιαστική περιουσία και που έβαλαν στη θέση τους τους δεσπότες και τους συντηρητικούς που προσπαθούσαν να μας επιβάλλουν τον άτιμο ζυγό της καταπίεσης και της οπισθοδρόμησης.

10. Οι επαναστάτες στρατιωτικοί αρχηγοί της δημοκρατίας, που ξεσηκώθηκαν με το όπλο στο χέρι πιστοί στο Francisco I. Madero και με σκοπό την υπεράσπιση της διακήρυξης του San Luis Potosi και που τώρα εναντιώνονται με ένοπλες δυνάμεις σ' αυτή τη διακήρυξη θα θεωρούνται προδότες της χώρας και της υπόθεσης που υπερασπίζονται. Πολλοί από αυτούς, ήδη, για να ευχαριστήσουν τους τυράννους, για κάποιο χρηματικό ποσό, γιατί εξαγοράστηκαν ή δωροδοκήθηκαν, χύνουν το αίμα των αδελφών τους που απαιτούν την εκπλήρωση των υποσχέσεων του Francisco I. Madero.

11. Τα έξοδα του πολέμου θα καλυφθούν όπως ορίζει το άρθρο 11 της διακήρυξης του San Luis Potosi και με τις διαδικασίες που σχετίζονται με την επανάσταση που πραγματοποιούμε, όπως και πάλι καθορίζει η προαναφερθείσα διακήρυξη.

12. Μόλις θριαμβώσει η επανάσταση, ένα συμβούλιο από τους κυριότερους επαναστάτες αρχηγούς από τις διάφορες περιχές της χώρας θα ορίσει ή θα υποδείξει έναν πρόεδρο όλης της δημοκρατίας, ο οποίος θα προκηρύξει εκλογές για το σχηματισμό του νέου Συμβουλίου της Ένωσης το οποίο με τη σειρά του, θα προκηρύξει εκλογές για την οργάνωση των υπόλοιπων ομοσπονδιακών αρχών.

13. Οι κυριότεροι επαναστάτες αρχηγοί κάθε πολιτείας, μετά από συμβούλιο θα ορίσουν τον κυβερνήτη της πολιτείας τους, ο οποίος θα προκηρύξει εκλογές για τη δέουσα οργάνωση των πολιτειακών εξουσιών ώστε να αποφευχθούν πραξικοπηματικές ενέργειες που προκαλούν τον όλεθρο των κοινοτήτων, όπως οι γνωστές ενέργειες του Ambrosio Figueroa στην πολιτεία του Morelos και τον κύκλο των γαιοκτημόνων που τις στηρίζουν.

14. Αν ο Πρόεδρος Madero και τα υπόλοιπα δικτατορικά στοιχεία του παρόντος ή του προηγούμενου καθεστώτος θέλουν να αποτρέψουν τα θλιβερά γεγονότα που τραυματίζουν τη χώρα, ως παραιτηθούν αμέσως από τις θέσεις που κατέχουν αποκαθιστώντας έτσι, έστω και ελάχιστα, τις μεγάλες πληγές που άνοιξαν στη χώρα. Αν πράξουν διαφορετικά, το αίμα που θα χυθεί από τα αδέρφια μας θα πέσει στο κεφάλι τους.

15. Μεξικάνοι, η πονηριά και η απληστία ενός ανθρώπου προκαλεί τρομακτικές αιματοχυσίες, το σύστημα του διακυβέρνησης στραγγαλίζει τη χώρα προσβάλλοντας τους θεσμούς μας με την ωμή βία και τις ξυφολόγες. Όπως υψώσαμε τα όπλα μας για να τον φέρουμε στην εξουσία, έτσι τώρα τα στρέφουμε εναντίον του γιατί πρόδωσε τις υποσχέσεις του προς το λαό και την επανάσταση που ο ίδιος ξεκίνησε. Δεν είμαστε προσωπολάτρες, είμαστε οπαδοί ιδεών και όχι προσώπων!

Μεξικανικό λαέ, υποστήριξε με το όπλο στο χέρι αυτή τη διακήρυξη και θα κατακτήσεις την ευημερία της χώρας.

Ayala, 28 Νοεμβρίου 1911

(ακολουθούν οι υπογραφές 59 στρατιωτικών αρχηγών)

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

(..) Η κυβέρνηση, από τον Porfirio Diaz ως το Victoriano Huerta, δεν έκανε τίποτε άλλο από το να κηρύσσει και να στηρίζει τον πόλεμο των προνομιούχων και των καλοταϊσμένων ενάντια στους καταπιεσμένους και τους εξαθλιωμένους, να παραβιάζει τη λαϊκή κυριαρχία μετατρέποντας την εξουσία σε προνόμιο. Αγνοώντας τους νόμους της εξέλιξης, προσπαθώντας να εμποδίσει την πρόοδο των κοινωνιών και παραβιάζοντας τις πιο βασικές αρχές δικαίου, στερώντας τους ανθρώπους από τα πιο ιερά δικαιώματα που τους έδωσε η φύση. Ίδού η αιτία της στάσης μας, ιδού η εξήγηση του ανιγίματος της ανυπότακτης εξέγερσης μας και εδώ τίθεται για μια ακόμα φορά το τεράστιο ζήτημα που αποσχολεί όχι μόνο τους συμπολίτες μας, αλλά και πολλούς ξένους. Ένα ζήτημα που για να λυθεί αρκεί και απαιτείται η ελεύθερη πρόοδος των κοινωνιών, ο σεβασμός στην επιθυμία του λαού, στα κοινά συμφέροντα και τα ανθρώπινα χαρακτηριστικά. (...)

Οι καπιταλιστές, οι στρατιωτικοί και οι κυβερνήτες ζούσαν αμέριμνοι, χωρίς να απειλούνται ούτε τα προνόμια, ούτε οι ιδιοκτησίες τους, σε βάρος ενός θυσιαζόμενου λαού, σκλάβου και αναλφάβητου, χωρίς παρελθόν και χωρίς μέλλον, καταδικασμένου να δουλεύει χωρίς ανάπαυση και να πεθαίνει από πείνα και εξάντληση. Χωρίς ενόχληση, αφού ο λαός, έχοντας ξοδέψει όλη του την ενέργεια για την παραγωγή ανυπολόγιστου πλούτου δεν μπορούσε ούτε τις ζωτικές του ανάγκες να αντιμετωπίσει, ούτε τις βασικές του επιθυμίες να ικανοποιήσει. Μιά τέτοια οικονομική οργάνωση, αυτό το σύστημα που κατέληγε να είναι μια μαζική εξόντωση του λαού, μια συλλογική αυτοκτονία για το έθνος και μία ντροπή, μια προσβολή για τους τίμιους και ενσυνείδητους ανθρώπους δεν μπορούσε να συνεχιστεί άλλο, γι' αυτό ξέσπασε η επανάσταση, γεννημένη, όπως κάθε συλλογικό κίνημα, από την αναγκαιότητα. Έτσι προήλθε η διακήρυξη της Ayala.

Morelos, 20 Οκτώβρη 1913.

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟ ΛΑΟ

Το επαναστατικό κίνημα έχει φτάσει στο κορυφαίο του σημείο και η χώρα πρέπει να ξέρει την αλήθεια, όλη την αλήθεια (...)

Είναι σίγουρο πως οι αφελείς πιστεύουν ότι η χώρα θα συμβιβαστεί (κάτι που δε συνέβη το 1910) με ένα εκλογικό θέατρο απ' όπου θα προκύψουν φαινομενικά νέοι και φαινομενικά άσπιλοι άνθρωποι που θα καταλάβουν τα έδρανα της βουλής και τον υψηλό θρόνο της προεδρίας. Όσοι σκέφτονται έτσι, ξεχνούν ότι η χώρα, μέσα από την κρίση των τελευταίων τεσσάρων χρόνων έχει αποκομίσει αξέχαστα μαθήματα που δεν της επιτρέπουν να πλανηθεί, μια βαθιά γνώση των αιτίων των δεινών της και των μεθόδων για να τα πολεμήσει (...)

Η χώρα θέλει να συντρίψει μια για πάντα τη φεουδαρχία, αυτόν τον αναχρονισμό, θέλει να καταστρέψει με ένα χτύπημα τις σχέσεις αφέντη-δούλου και επιστάτη-υπηρέτη που είναι οι μόνες που επικρατούν στη μάζα των αγροτών, από το Tamaulipas μέχρι την Chiapas κι από τη Sonora ως το Yucatan (...)

Στρατιωτική κυβέρνηση πρώτα και έπειτα κοινοβουλευτισμός, οικονομικές μεταρρυθμίσεις, ιδανική τιμότητα στη διαχείριση των δημόσιων πόρων, σχολαστικός καταλογισμός ευθυνών, ελευθερία τύπου για ανθρώπους που δεν ξέρουν να διαβάζουν, δικαίωμα ψήφου σε ανθρώπους που ποτέ δεν βλέπουν, δεν γνωρίζουν τους υποψήφιους, μεταρρυθμίσεις στη νομοθεσία για ανθρώπους που ποτέ δεν θα μπορέσουν να έχουν δικηγόρο. Όλα αυτά τα δημοκρατικά φτιασιδία, όλα αυτά τα μεγάλα λόγια με τα οποία εξαπατούσαν τους παππούδες και τους πατεράδες μας έχουν χάσει σήμερα τη μαγική τους έλξη. Ο λαός έχει καταλάβει ότι με εκλογές και χωρίς εκλογές, με εκλογικό δικαίωμα και χωρίς, με δικτατορία του Porfirio Diaz και με δημοκρατία του Madero, με τύπο φμωμένο και με ελευθερία του τύπου, αυτός συνεχίζει πάντα να αναμασά τις πίκρες του, να καταπίνει τα ατελείωτα βάσανά του και φοβάται, δίκαια, ότι οι απελευθερωτές του σήμερα θα είναι οι ίδιοι με τους δικτάτορες του παρελθόντος, αφού στην Ciudad Juarez απαρνήθηκαν τον περιφημο ριζοσπαστισμό τους και στο κυβερνητικό μέγαρο κάλυψαν με λήθη τις απατηλές τους υποσχέσεις (...)

Συκοφαντημένη από τον τύπο, αγνοημένη στην Ευρώπη, αναλυμένη με αρκετή ακρίβεια από τους ειδικούς της αμερικανικής διπλωματίας, αλλά παραμελημένη από τα αδελφά έθνη της νότιας αμερικής, η αγροτική επανάσταση σηκώνει ψηλά τη σημαία των ιδανικών της για να τη δουν οι εξαπατημένοι, για να τη λογαριάσουν οι ανήθικοι κι οι εγωιστές που δεν ακούν τους θρήνους του λαού που υποφέρει, τις κραυγές των μανάδων που χάνουν τα παιδιά τους, τα λυσσασμένα ουρλιαχτά των αγωνιστών. Για να τη λογαριάσουν αυτοί που δεν θέλουν να δούν, που δεν βλέπουν τα συντρίμια των φεμμάτων τους για ελευθερία, τα συντρίμια του ένδοξου όνειρου της σωτηρίας τους.

Milp Alta, Αύγουστος του 1914

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Οι διεκδικήσεις σας είναι παρόμοιες με τις δικές μας (...). Η μόνη διαφορά είναι πως, έχοντας βασανιστεί λιγότερο από εμάς, θεωρείτε πως το ειρηνικό συνδικάτο είναι η αλάνθαστη μέθοδος που θα σας γλυτώσει από τα δεινά σας, ενώ εμείς ούτε μπορούμε, ούτε πρέπει να πιστεύουμε σε τίποτε άλλο εκτός από τα όπλα, την ανοιχτή εξέγερση ενάντια στους καταπατητές των δικαιωμάτων μας, γιατί όταν ο καταπιεσμένος δεν είναι κύριος ούτε του θρήνου του, όταν ακόμα κι αυτή η δίκαιη διαμαρτυρία ενάντια στους τυράννους του καταπνίγεται, για να ξανασηματιστεί αργότερα στα σωθικά του, τότε δεν

του απομένει άλλος τίμιος δρόμος, άλλη σωτήρια ενέργεια από το να πάρει τα όπλα φωνάζοντας νίκη ή θάνατος, καλύτερα ο θάνατος από μιά ζωή σκλάβου.

Μετά από επτά χρόνια ακούραστου, τρομερού αγώνα η αυγή του θριάμβου επιτέλους ξεπροβάλλει. Ο Καρρανασισμός, η πιο προδοτική από τις απάτες που έστησε η αστική τάξη στη χώρα μας αποκαλύφθηκε και έχοντας χάσει τους πραιτωριανούς του καταρρέει. Ο θρίαμβος των αρχών μας που καταγράφηκαν στη διακήρυξη της Ayala πλησιάζει και η επίσπευσή του εξαρτάται από τη δική σας υποστήριξη.

Είθε τα ροζιασμένα χέρια των αγρών και τα ροζιασμένα χέρια των εργοστασίων να ενωθούν σε ένα αδελφικό χαιρετισμό ομοφυχίας, γιατί πράγματι όταν οι εργάτες είμαστε ενωμένοι, είμαστε η δύναμη, είμαστε το δίκαιο, είμαστε το αύριο!

Αδέλφια μας εργάτες σας χαιρετούμε, οι φίλοι σας οι αγρότες σας περιμένουν.

Tlaltizapan, Morelos, 15 Μαρτίου 1918

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΞΙΚΑΝΙΚΟ ΛΑΟ

Που βαδίζει η επανάσταση; Τι προτείνουν τα παιδιά του λαού που ύψωσαν τα όπλα; (...)

Η επανάσταση προτείνει να απελευθερωθούν οι ινδιάνικες φυλές, να τους επιστραφεί η γη τους και συνεπώς η ελευθερία τους, να διασφαλιστεί ότι ο εργάτης γης που τώρα είναι σκλάβος των γαιοκτημόνων θα μετατραπεί σε άνθρωπο ελεύθερο και κύριο της μοίρας του μέσω της μικρής ιδιοκτησίας, να βελτιωθεί η ηθική, διανοητική και οικονομική κατάσταση των εργατών των πόλεων, προστατεύοντας τους από την καπιταλιστική καταπίεση, να εξαλειφθεί η δικτατορία και να κατακτηθούν μεγάλες και ουσιαστικές πολιτικές ελευθερίες για το μεξικάνικο λαό.

Αυτή είναι η ουσία του προγράμματος της επανάστασης, όμως για να αναπτυχθεί, για να διαμορφωθούν οι λεπτομέρειές του, για να κατακτηθεί η κατάλληλη λύση για κάθε πρόβλημα και για να μην αγνοηθούν οι ειδικές συνθήκες ορισμένων περιοχών ή οι ιδιαίτερες αναγκαιότητες συγκεκριμένων ομάδων του πληθυσμού, είναι αναγκαίο να δράσουμε με τη συμφωνία όλων των επαναστατών της χώρας, να γνωρίζουμε τη γνώμη του καθενός τους.

Σε κάθε περιοχή της χώρας υπάρχουν ξεχωριστές ανάγκες και για κάθε περιοχή πρέπει να υπάρχουν λύσεις ανάλογες με τις ειδικές συνθήκες. Δεν θα επιχειρήσουμε τον παραλογισμό της επιβολής ενός γκόμονα αυστηρού και ενιαίου, αντίθετα, για να πετύχουμε τη βελτίωση της ζωής του ινδιάνου και του προλετάριου - που είναι και η απώτερη φιλοδοξία της επανάστασης - πρέπει οι στρατιωτικοί αρχηγοί που εκπροσωπούν τις διάφορες περιοχές της δημοκρατίας να ερμηνεύουν τις επιθυμίες, τις ανάγκες και τα όνειρα της κάθε συλλογικότητας και μ' αυτόν τον τρόπο, μέσω μιας αμοιβαίας κι αδελφικής ανταλλαγής ιδεών να επεξεργαστούμε το πρόγραμμα της επανάστασης που θα λαμβάνει υπόψη τα οράματα όλων, θα υλοποιεί τις τοπικές αναγκαιότητες και θα βάζει τα ακλόνητα θεμέλια για την ανοικοδόμηση της εθνότητάς μας.

Tlaltizapan, 25 Απριλίου 1918

Τα αποσπάσματα μεταφράστηκαν απο το : Emiliano Zapata, Manifiestos
Ediciones Antorcha, Mexico, 1986

Για την έκδοση αυτή, ως πηγές, χρησιμοποιήθηκαν:

* αποδελτίωση του μεξικάνικου ασπικού τύπου (από τις 2 ως τις 20 Γενάρη 1994).

* τεύχη των μεξικάνικων περιοδικών "Proceso" και "Época".

* το μεξικάνικο αναρχικό περιοδικό "Amor y Rabia", τεύχος Γενάρη '94.

* το ιταλικό αναρχικό περιοδικό "Rivista Anarchica", τεύχος Μάρτη '94.

* το περιοδικό της γαλλικής οργάνωσης Ελευθεριακών Κομμουνιστών "Courant alternatif", τεύχη Φλεβάρη και Μάρτη '94.

* η γαλλική αναρχική επιθεώρηση "Itineraire-Ricardo Flores Magón", τεύχος 1ου εξαμήνου 1992.

* το γαλλικό ελευθεριακό περιοδικό "Inpresor", τεύχος Φλεβάρη '94.

* η ισπανική αναρχοσυνδικαλιστική εφημερίδα "CNT", φύλλο Φλεβάρη '94.

* το δελτίο πληροφόρησης "Ο Αναρχικός", τεύχη 86 και 87.

* αποδελτίωση ελληνικού ασπικού τύπου.

* δελτίο πληροφόρησης "Μεξικό 1994", τεύχη Γενάρη και Φλεβάρη 1994.

* το ιστορικό περιοδικό "Ιστορία-Εμιλιάνο Ζαπάτα και Πάντσο Βίγια", τεύχος Οκτώβρη 1969, σ. 76-95.

* Θ. Παπαρήγα: *Μεξικό, η επανάσταση και το σήμερα*, Σύγχρονη Εποχή, Αθήνα 1987.

* Τζων Ρηντ: *Επαναστατημένο Μεξικό*, Gutenberg, Αθήνα 1976.

* A. J. Cappelletti: *Hechos y figuras del Anarquismo Hispanoamericano*, Ediciones Madre Tierra, Mostoles 1990.

* *Emiliano Zapata-Manifestos*, ediciones La Antorcha, Μεξικό 1986.

* G. G. Gantu, *El socialismo en Mexico*, ediciones era, Μεξικό 1980.

ΕΝΑΝΤΙΑ

ΣΤΗΝ ΠΑΡΚΟΣΜΙΑ

ΝΕΑ ΤΑΞΗ ...

VIVA

ZAPATA!